

Przegląd zmian w prawie podatkowym

Aktualne informacje dotyczące zmian w prawie podatkowym oraz projektów ustaw i rozporządzeń z tego zakresu.

Spis treści

VAT	5
Weszło w życie	5
1. Ustawa o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw	5
Wejdzie w życie	6
2. Ustawa o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług	7
3. Ustawa o zmianie ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej oraz ustawy o podatku od towarów i usług	8
Projekty	9
1. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów zmieniającego rozporządzenie w sprawie obniżonych stawek podatku od towarów i usług	9
2. Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług	11
3. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów zmieniającego rozporządzenie w sprawie wystawiania faktur	12
4. Projekt ustawy o zmianie ustawy o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy oraz ustawy o podatku od towarów i usług	14
5. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie korzystania z Krajowego Systemu e-Faktur	14
6. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów i Gospodarki w sprawie przypadków, w których nie ma obowiązku wystawiania faktur ustrukturyzowanych	16
Akcyza i cło	18
Wejdzie w życie	18

1. Rozporządzenia Ministra Finansów i Gospodarki zmieniającego rozporządzenie w sprawie środków skażających alkohol etylowy	18
Projekty	19
1. Projekt ustawy o zmianie ustawy o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi oraz niektórych innych ustaw	20
2. Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw	23
Podatki dochodowe	25
Weszło w życie	25
1. Ustawa o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych	25
Wejdzie w życie	25
1. Ustawa o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych	26
2. Rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie dodatkowych danych, o które należy uzupełnić prowadzone księgi rachunkowe i ewidencję środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych podlegające przekazaniu na podstawie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych	27
3. Rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie prowadzenia ewidencji przychodów i wykazu środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych	28
4. Rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie prowadzenia podatkowej księgi przychodów i rozchodów	29
Projekty	30
1. Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych	30
2. Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych	31
3. Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych	32
4. Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych i ustawy o	

podatku od niektórych instytucji finansowych	33
5. Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych	35
6. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów i Gospodarki zmieniającego rozporządzenie w sprawie wyłączenia obowiązku poboru zryczałtowanego podatku dochodowego od osób prawnych	36
7. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów i Gospodarki zmieniającego rozporządzenie w sprawie wyłączenia obowiązku poboru zryczałtowanego podatku dochodowego od osób fizycznych	36
8. Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych	37
9. Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych	37
10. Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw	38
Pozostałe	42
Projekty	42
1. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów zmieniające rozporządzenie w sprawie towarów, których przewóz jest objęty systemem monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi	42
2. Projekt ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw	43
3. Projekt ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa	62
4. Projekt ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa	63
5. Projekt ustawy o zmianie ustawy o doradztwie podatkowym	63
6. Projekt ustawy o zmianie ustawy o zdrowiu publicznym oraz niektórych innych ustaw	80

1. **Ustawa o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw**

Uchwalona ustawa zmienia:

- 1) ustawę z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług – zwanej dalej „ustawą o VAT”;
- 2) ustawę z dnia 16 czerwca 2023 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1598 oraz z 2024 r. poz. 852 i 1721) – zwanej dalej „ustawą KSeF”.

Zasadniczym celem uchwalonej ustawy jest zmiana ustawy KSeF. Zgodnie z uzasadnieniem - proponowane rozwiązania powinny pozwolić podatnikom lepiej przygotować się do zmian, tak aby ich implementacja do systemów księgowych podatnika pozwoliła uniknąć niepotrzebnych kosztów oraz zakłóceń w prowadzeniu działalności gospodarczej i zachowanie jej płynności.

Do głównych rozwiązań (zgodnie z uzasadnieniem do wniesionego projektu) należą m.in.:

- 1) wprowadzenie obowiązku wystawiania e-faktur dla wszystkich podatników (dla podatników czynnych i podatników zwolnionych z VAT), z uwzględnieniem etapowania:

- w okresie od dnia 1 lutego 2026 r. do dnia 31 marca 2026 r. podatnicy obowiązani do wystawiania faktur ustrukturyzowanych mogą wystawiać faktury elektroniczne lub faktury w postaci papierowej, jeżeli łączna wartość sprzedaży wraz z kwotą podatku u tych podatników nie przekroczyła w 2024 r. kwoty 200 000 000 zł.

- w okresie od dnia 1 kwietnia 2026 r. do dnia 31 grudnia 2026 r. podatnicy obowiązani do wystawiania faktur ustrukturyzowanych mogą wystawiać faktury elektroniczne lub faktury w postaci papierowej, jeżeli łączna wartość sprzedaży wraz z kwotą podatku u tych podatników udokumentowana tymi fakturami wystawionymi w danym miesiącu jest mniejsza lub równa 10 000 zł. Podatnik traci prawo do wystawiania faktur elektronicznych oraz faktur w postaci papierowej począwszy od faktury, którą przekroczone zostało, o której mowa powyżej,

- w okresie od dnia 1 lutego 2026 r. do dnia 31 grudnia 2026 r. podatnik obowiązany do wystawiania faktury ustrukturyzowanej może wystawiać fakturę elektroniczną lub fakturę w postaci papierowej przy zastosowaniu kasy rejestrującej oraz paragon fiskalny uznany za fakturę wystawioną zgodnie z art. 106e ust. 5 pkt 3 ustawy o VAT;

2) wprowadzenie zmian do stosowania przez podatników trybu „offline24”;

3) załącznik do faktury – dotychczas, zgodnie z założeniami fakultatywnego jak i obowiązkowego KSeF, nie było możliwości przesyłania załączników do e-faktur. Wprowadzono także możliwość przesyłania załączników do e-faktur pod warunkiem zgłoszenia zamiaru ich wystawiania i przesyłania do KSeF. Załącznik stanowi integralną część e-faktury;

4) pobór certyfikatu KSeF przed wprowadzeniem obowiązku wystawiania faktur w KSeF – podatnikom zostanie zapewniona możliwość wcześniejszego pobrania certyfikatu KSeF jeszcze przez datą wejścia w życie obowiązku KSeF, tj. od 1 listopada 2025 r. Rozwiązanie to pozwoli podatnikom przygotować się – z odpowiednim wyprzedzeniem – do realizacji obowiązku wystawiania faktur w KSeF od 1 lutego 2026 r.

Uchwalona ustawy wprowadza zmiany w systemie kaucyjnym – wprowadzono przepisy epizodyczne (art. 145ka ustawy o VAT).

Uchwalona ustawa zmienia częściowo regulację dotyczącą wejścia w życie poszczególnych przepisów ustawy KSeF, jednocześnie nie zmieniając terminu głównego wejścia w życie ustawy KSeF, który został określony na 1 lutego 2026 r.

Ustawa weszła w życie z 2 września 2025 r., z wyjątkiem regulacji art. 1 pkt 1-4, które wchodzi w życie z dniem 1 lutego 2026 r.

[Link](#)

WEJDZIE W ŻYCIE

2. **Ustawa o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług**

Projekt przewiduje zmiany dotyczące obowiązującego limitu zwolnienia podmiotowego w VAT. Obecnie podatnicy mogą korzystać z tzw. zwolnienia podmiotowego, w przypadku gdy nie przekroczyli limitu sprzedaży w wysokości 200 tys. zł w poprzednim i bieżącym roku. W przypadku podatników rozpoczynających w danym roku prowadzenie działalności gospodarczej limit przyjmuje się w proporcji do okresu działalności prowadzonej w trakcie roku.

Biorąc pod uwagę, że obowiązujący limit 200 000 zł nie był podwyższany od 2017 r., coraz mniejsza liczba firm jest uprawnionych do korzystania ze zwolnienia w podatku VAT. Oznacza to, że przedsiębiorcy znacznie szybciej przekraczają obowiązujący limit i mają obowiązek rejestracji dla potrzeb tego podatku, prowadzenia pełnej (szczegółowej) ewidencji czynności podlegających temu podatkowi oraz obowiązek wystawiania faktur i rozliczania podatku VAT. W związku z dodatkowymi obowiązkami administracyjnymi może to powodować utrudnienia w prowadzeniu działalności gospodarczej przez takich podatników.

Projekt przewiduje podwyższenie limitu zwolnienia podmiotowego z obecnych 200 000 zł do 240 000 zł od 1 stycznia 2026 r.

Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. Urz. UE L 347 z 11.12.2006, str. 1, z późn. zm.), zwana dalej „dyrektywą VAT”, daje możliwość podwyższenia limitu zwolnienia podmiotowego do progu maksymalnego nieprzekraczającego 85 000 EUR. W uwzględnieniu licznych postulatów organizacji przedsiębiorców o urealnienie limitu zwolnienia, przewiduje się podwyższenie limitu zwolnienia w ramach progu określonego w dyrektywie VAT. Podwyższony limit zwolnienia podmiotowego w VAT będzie dotyczył wszystkich podatników korzystających ze zwolnienia w Polsce (zarówno tych posiadających siedzibę działalności gospodarczej na terytorium kraju jak również tych posiadających siedzibę w innych państwach członkowskich UE, którzy skorzystają ze zwolnienia VAT w Polsce).

Procedura stanowi znaczne uproszczenie zasad związanych z podatkiem VAT, zmniejszając obowiązki administracyjne dla małych podatników nieposiadających siedziby działalności na terytorium państwa, w którym prowadzona jest działalność gospodarcza.

Ustawa wejdzie w życie 1 stycznia 2026 r.

[Link](#)

3. Ustawa o zmianie ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej oraz ustawy o podatku od towarów i usług

Na gruncie obowiązujących przepisów ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2023 r. poz. 615, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o KAS”, powstają wątpliwości interpretacyjne, czy możliwe jest dobrowolne wykonywanie przez podatnika (kontrolowanego) obowiązku podatkowego w postaci złożenia korekty deklaracji, w której kontrolowany zgadza się ze stwierdzonymi w wyniku kontroli celno-skarbowej nieprawidłowościami jedynie w części. Wątpliwości dotyczą także uprawnienia do złożenia tzw. deklaracji „pierwotnej” po wszczęciu i zakończeniu kontroli celno-skarbowej, jeżeli nie została wcześniej złożona.

Przedłożony projekt stanowi realizację filaru VI: „Wsparcie dla biznesu i deregulacja” planu gospodarczego na 2025 r. „Polska. Rok przełomu”, który zakłada eliminację zbędnych procedur administracyjnych, redukcję kosztów prowadzenia działalności oraz zwiększenie przejrzystości systemu podatkowego.

Projekt ustawy będzie przewidywał następujące zmiany w ustawie o KAS regulujące:

- składanie korekty deklaracji po zakończeniu kontroli celno-skarbowej (doręczeniu kontrolowanemu wyniku kontroli celno-skarbowej), gdy kontrolowany zgadza się ze stwierdzonymi w wyniku kontroli celno-skarbowej nieprawidłowościami jedynie w części;
- składanie deklaracji w terminie 14 dni od dnia wszczęcia kontroli celno-skarbowej (doręczenia kontrolowanemu upoważnienia do kontroli celno-skarbowej), jeżeli nie została złożona przed wszczęciem tej kontroli;
- składanie deklaracji po zakończeniu kontroli celno-skarbowej w terminie 14 dni od dnia doręczenia kontrolowanemu wyniku kontroli, jeżeli nie została złożona przed wszczęciem i po wszczęciu tej kontroli.

Dodatkowo projekt ustawy będzie przewidywał zmianę w ustawie o podatku od towarów i usług o charakterze dostosowawczym do zmiany w ustawie o KAS przewidującej rozszerzenie możliwości składania deklaracji pierwotnej po doręczeniu upoważnienia do kontroli celno-skarbowej, wskutek której będzie istniała możliwość zastosowania niższej wysokości dodatkowego zobowiązania podatkowego.

Proponowane rozwiązania umożliwią szybsze zakończenie kontroli celno-skarbowej i nieprowadzenie postępowania podatkowego względem kontrolowanego, jeżeli kontrolowany złoży

deklarację lub korektę deklaracji zgodnie z projektowanymi przepisami, a także umożliwią nienaliczanie dalszych odsetek za zwłokę w wyniku zapłaty zaległości podatkowej wynikającej ze złożonej deklaracji lub korekty deklaracji. Proponowane rozwiązania będą zatem stanowić realizację zasady zaufania do organów podatkowych.

Dodatkowo będzie możliwe zastosowanie niższej wysokości dodatkowego zobowiązania podatkowego wynikającego z ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2024 r. poz. 361, z późn. zm.) w przypadku złożenia przez kontrolowanego deklaracji „pierwotnej” po wszczęciu kontroli celno-skarbowej.

Ustawa wejdzie w życie 1 października 2025 r.

[Link](#)

PROJEKTY

1. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów zmieniającego rozporządzenie w sprawie obniżonych stawek podatku od towarów i usług

Celem projektu jest wprowadzenie czasowego (do dnia 31 grudnia 2025 r.) rozwiązania umożliwiającego stosowanie obniżonej do wysokości 0% stawki VAT (zwolnienie z prawem do odliczenia) do:

1. dostawy towarów, z wyłączeniem wyrobów akcyzowych oraz samochodów osobowych podlegających opodatkowaniu podatkiem akcyzowym, dokonywanej na rzecz:
  - a) podmiotów wchodzących w skład Międzynarodowego Ruchu Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężycy,
  - b) organów Organizacji Narodów Zjednoczonych lub jej organizacji wyspecjalizowanych i powiązanych,
  - c) organizacji pożytku publicznego wpisanych do wykazu, o którym mowa w art. 27a ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, które uzyskały status organizacji pożytku publicznego co najmniej na 18 miesięcy przed dniem dostawy,

d) przedsiębiorstw społecznych wpisanych do wykazu, o którym mowa w art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 5 sierpnia 2022 r. o ekonomii społecznej (Dz. U. z 2025 r. poz. 806), które uzyskały status przedsiębiorstwa społecznego co najmniej na 18 miesięcy przed dniem dostawy,

2. wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, z wyłączeniem wyrobów akcyzowych oraz samochodów osobowych podlegających opodatkowaniu podatkiem akcyzowym, przez podmioty, organy, organizacje lub przedsiębiorstwa, o których mowa w pkt 1

– jeżeli towary te są przeznaczone do bezpłatnego przekazania na terytorium kraju osobom uciekającym przed agresją wojskową Federacji Rosyjskiej przeciwko Ukrainie albo bezpłatnego oddania tym osobom do dyspozycji na terytorium kraju i pozostają własnością tych podmiotów, organów, organizacji lub przedsiębiorstw.

Zakres podmiotowy wprowadzanej preferencji nie wykracza poza zakres dotyczący zwolnienia od cła i VAT importowego. Katalog podmiotów, które będą mogły korzystać z obniżonej do 0% stawki podatku VAT, obejmuje wskazane podmioty, organy, organizacje lub przedsiębiorstwa prowadzące działalność o charakterze humanitarnym czy charytatywnym. Tak nakreślony katalog ogranicza stosowanie preferencji do podmiotów aktywnie uczestniczących w akcjach humanitarnych i pomocy potrzebującym i jednocześnie dających największą gwarancję wiarygodności i rzetelności.

Warunkiem stosowania przedmiotowej preferencji będzie zawarcie pisemnej umowy między podatnikiem dokonującym dostawy towarów oraz podmiotem, organem, organizacją lub przedsiębiorstwem, z której wynika, że dostarczane towary będą wykorzystane na cele przewidziane w projektowanym rozporządzeniu. Ponadto umowa ta powinna również zawierać zobowiązanie podmiotu, organu, organizacji lub przedsiębiorstwa do zapłaty podatnikowi dokonującemu dostawy towarów równowartości podatku należnego od dokonanej dostawy, jeżeli dostarczane towary zostaną wykorzystane na cele inne niż przewidziane w przepisach.

W przypadku wykorzystania towarów na cele inne niż przewidziane w projektowanym rozporządzeniu wysokość podatku dla dostawy tych towarów lub wewnątrzwspólnotowego nabycia tych towarów będzie określana według stawek podatku obowiązujących w dniu zaistnienia ww. okoliczności.

Stan: 15.09.2025 r. – skierowanie aktu do ogłoszenia.

Planuje się, że rozporządzenie wejdzie w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

[Link](#)

2. Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług

Od 19 czerwca 2025 r. został wdrożony nowy system celny AIS/IMPORT PLUS. Zmianie uległ m.in. zakres danych wymaganych dla zgłoszeń uproszczonych. Zgłoszenie uproszczone nie zawiera danych w zakresie należności celnych i podatkowych. Należności te będą wyliczone dopiero w zgłoszeniu uzupełniającym. Wdrożenie tego systemu wynika z konieczności dostosowania do unijnych przepisów celnych.

W związku z tym, podatnik stosujący uproszczenie, o którym mowa w art.166 UKC , który posiada zgodę organu celnego na składanie zgłoszeń uzupełniających w terminie dłuższym niż 120 dni, nie będzie mógł rozliczać podatku VAT z tytułu importu towarów bezpośrednio w deklaracji podatkowej. W przypadku zgłoszeń uproszczonych obowiązek podatkowy z tytułu importu towarów powstaje z chwilą przyjęcia zgłoszenia uproszczonego. Jeżeli podatnik składa zgłoszenia uzupełniające w terminie dłuższym niż 120 dni, to zgodnie z obecnymi przepisami podatek obliczony i wykazany w zgłoszeniu uzupełniającym nie będzie mógł być rozliczony w deklaracji podatkowej.

W konsekwencji podatnik obowiązany będzie składać zabezpieczenie podatku VAT z tytułu importu towarów na kilka miesięcy tj. do czasu złożenia zgłoszenia uzupełniającego i zapłaty podatku do właściwego urzędu skarbowego.

Projektowana zmiana polegająca na nadaniu nowego brzmienia ust. 6a w art. 33a ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2025 r. poz. 775 i 896), dalej „ustawa o VAT”, ma na celu umożliwienie podatnikowi posiadającemu pozwolenie na stosowanie procedury uproszczonej, o której mowa w art. 166 UKC, bez względu na termin, w którym podatnik ten ma przedkładać zgłoszenie uzupełniające, rozliczania podatku należnego z tytułu importu towarów na zasadach określonych w art. 33a ustawy o VAT.

Zgodnie z projektowanym przepisem podatnik stosujący uproszczenie, o którym mowa w art. 166 UKC, będzie mógł dokonać korekty deklaracji podatkowej w terminie późniejszym niż 4 miesiące następujących po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy z tytułu importu tych towarów, jednak nie później niż w terminie miesiąca po upływie terminu na złożenie zgłoszenia uzupełniającego.

W celu ograniczenia wystąpienia ewentualnych nadużyć proponowana regulacja ogranicza wydłużenie terminu do dokonania korekty deklaracji do podatników posiadających pozwolenie na

stosowanie zgłoszeń uproszczonych, którzy mają jednocześnie status upoważnionego przedsiębiorcy w rozumieniu przepisów celnych.

Proponowana regulacja miałaby zastosowanie do importu towarów, dla którego obowiązek podatkowy powstał po 18 czerwca 2025 r. Wprawdzie obowiązek podatkowy z tytułu importu towarów powstaje w momencie przyjęcia zgłoszenia uproszczonego, jednak zgodnie z obowiązującymi od 19 czerwca 2025 r. zasadami dotyczącymi zgłoszeń uproszczonych i systemu AIS/IMPORT PLUS, podatek VAT będzie możliwy do rozliczenia w deklaracji podatkowej dopiero po złożeniu zgłoszenia uzupełniającego. Dopiero bowiem na etapie zgłoszenia uzupełniającego będą wyliczane należności celne i podatkowe. Zatem w projekcie przewidziana jest regulacja przejściowa mająca na celu umożliwienie rozliczenia podatku VAT według nowych zasad w odniesieniu do importu towarów, dla którego obowiązek podatkowy powstał po 18 czerwca 2025 r.

Stan: 12.09.2025 r. – projekt skierowano do rozpatrzenia na posiedzeniu Rady Ministrów.

Planuje się, że rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

[Link](#)

3. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów zmieniającego rozporządzenie w sprawie wystawiania faktur

Zgodnie z art. 106o ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, przypadki, w których faktury mogą zawierać zakres danych węższy niż określony w art. 106e, oraz zakres tych danych, uwzględniając konieczność zapewnienia odpowiedniego dokumentowania dostawy towarów lub świadczenia usług i identyfikacji czynności dokonanych przez niektóre kategorie podatników, a także niską wartość transakcji lub specyfikę niektórych rodzajów działalności związanej z liczbą lub rodzajem wykonywanych czynności.

Ustawa z dnia 16 czerwca 2023 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1598, z późn. zm.) wprowadza obowiązek wystawiania przez podatników faktur przy użyciu Krajowego Systemu e- Faktur (KSeF) od 1 lipca 2024 r.

Ustawą z dnia 9 maja 2024 r. zmieniającą ustawę o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 852) odroczone datę obowiązywania obligatoryjnego KSeF na 1

lutego 2026 r. dla wszystkich podatników (zarówno dla podatników czynnych, jak i podatników zwolnionych z VAT).

Projekt rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie w sprawie wystawiania faktur (dalej jako „projekt”) dostosowuje przepisy rozporządzenia do wprowadzonych ustawą wdrażającą obligatoryjny KSeF rozwiązań oraz do założeń przewidzianych w drugim projekcie ustawy zmieniającej ustawę KSeF, uchwaloną przez Sejm 5 sierpnia br. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw i skierowaną do podpisu Prezydenta (druk sejmowy nr 1407) wprowadzono rozwiązania uzupełniające w zakresie obowiązkowego e-fakturowania w KSeF.

W § 3 pkt 1 rozporządzenia wskazuje się, jakie dane powinna zawierać faktura dokumentująca dostawę towarów lub świadczenie usług zwolnionych od podatku na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 2-6, 8-36 lub przepisów wydanych na podstawie art. 82 ust. 3 ustawy o VAT. W wyniku wprowadzenia obligatoryjnego KSeF, w odniesieniu do podatników zwolnionych z VAT zaistniała konieczność znowelizowania ww. przepisu rozporządzenia. Obowiązek wystawiania faktur ustrukturyzowanych przy użyciu KSeF przez podatników zwolnionych od 1 lutego 2026 r. wpływa na konieczność postępowania się numerem identyfikacji podatkowej przez podatnika i nabywcę na wystawionych fakturach (zgodnie z wymaganiami technicznymi KSeF). W związku z tym należało znowelizować omawiany przepis, poprzez ujęcie tych danych jako wymaganych na fakturze.

W § 3 pkt 4 rozporządzenia nadaje się nowe brzmienie wprowadzeniu do wyliczenia. Zmiana ta polega na redakcyjnym ujednoczeniu nazewnictwa w przepisach aktów wykonawczych wydawanych przez Ministra Finansów i Gospodarki, tj. ujednoczenie z rozporządzeniem w sprawie przypadków, w których nie ma obowiązku wystawiania faktur ustrukturyzowanych.

Stan: 19.08.2025 r. – projekt znajduje się na etapie opiniowania.

Planuje się, że rozporządzenie wejdzie w życie 1 lutego 2026 r.

[Link](#)

4. Projekt ustawy o zmianie ustawy o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy oraz ustawy o podatku od towarów i usług

Projekt dotyczy wprowadzenia przepisów umożliwiających weryfikację wiarygodności kontrahenta, dzięki możliwości sprawdzenia on-line, czy jest on ujęty w wykazie podatników VAT. Będzie to możliwe na portalu biznes.gov.pl w ramach istniejącej wyszukiwarki firm, gdzie zostaną udostępnione dane z wykazu podatników VAT. Nowe przepisy realizują działania deregulacyjne rządu.

Stan: 15.09.2025 r. – przekazanie ustawy do Senatu

Przewiduje się uruchomienie usługi z dniem 1 października 2025 r. Data ta została wskazana w projekcie jako termin wejścia w życie przepisów.

[Link](#)

5. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie korzystania z Krajowego Systemu e-Faktur

Projektowane rozporządzenie wypełnia delegację art. 106r ustawy o podatku od towarów i usług. Rozporządzenie określa:

- rodzaje uprawnień do korzystania z KSeF oraz sposoby ich nadawania i odbierania, a także wzór zawiadomienia o nadaniu i odebraniu tych uprawnień;
- sposoby uwierzytelniania podmiotów korzystających z KSeF;
- zakres danych, których podanie umożliwia dostęp w KSeF w trybie tzw. „dostępu anonimowego” do wystawionych i przekazanych do KSeF faktur, w tym faktur VAT RR;
- sposób oznaczania faktur i faktur VAT RR wystawionych w KSeF lub wystawionych w trybie offline²⁴ lub w przypadku awarii albo niedostępności KSeF, po ich przestaniu do KSeF;
- faktur ustrukturyzowanych, faktur wystawionych w trybie offline²⁴ lub w przypadku awarii albo niedostępności KSeF, po przestaniu ich do Krajowego Systemu e-Faktur, udostępnianych nabywcy innemu niż krajowy podatnik VAT w sposób inny niż przy użyciu Krajowego Systemu e-Faktur lub używanych poza Krajowym Systemem e-Faktur, oraz faktur VAT RR i faktur VAT RR KOREKTA wystawionych przy użyciu Krajowego Systemu e-Faktur, używanych poza Krajowym Systemem e-

Faktur, umożliwiającą dostęp do tych faktur w Krajowym Systemie e-Faktur oraz umożliwiającą weryfikację danych zawartych na tych fakturach, a także wymagania techniczne dla tego sposobu oznaczania;

– sposób oznaczania faktur, o których mowa w art. 106nda ust. 1, art. 106nf ust. 1 i art. 106nh ust. 1 ustawy, udostępnianych w sposób inny niż przy użyciu Krajowego Systemu e-Faktur, umożliwiającą weryfikację danych z tych faktur oraz umożliwiającą zapewnienie autentyczności pochodzenia i integralności treści tych faktur, a także wymagania techniczne dla tego sposobu oznaczania;

– szczegółowy zakres danych, jakie powinno zawierać:

a) zgłoszenie o zamiarze wystawiania i przesyłania do Krajowego Systemu e-Faktur faktur z załącznikiem, w tym treść oświadczenia o spełnieniu warunków koniecznych do wystawiania i przesyłania do Krajowego Systemu e-Faktur faktur z załącznikiem oraz oświadczenia o świadomości skutków naruszenia zasad wystawiania i przesyłania do Krajowego Systemu e-Faktur faktur z załącznikiem,

b) zgłoszenie o zamiarze zaprzestania wystawiania i przesyłania do Krajowego Systemu e-Faktur faktur z załącznikiem;

– szczegółowy sposób postępowania w sprawie potwierdzenia możliwości wystawiania i przesyłania do Krajowego Systemu e-Faktur faktur z załącznikiem oraz w sprawie odebrania możliwości wystawiania i przesyłania do Krajowego Systemu e-Faktur faktur z załącznikiem;

– wymagania techniczne, jakie powinny być spełnione przy wystawianiu i przesyłaniu do Krajowego Systemu e-Faktur faktur z załącznikiem.

Stan: 01.09.2025 r. – projekt znajduje się na etapie opiniowania.

Planuje się, że projektowane rozporządzenie co do zasady wejdzie w życie z dniem 1 lutego 2026 r. w związku z tym, że przepisy wprowadzające nowe rozwiązania w zakresie KSeF wchodzi w życie z tym dniem. Wyjątek stanowi przepis zawarty w § 6 ust. 1 pkt 1, dla którego proponuje się przesunięcie o 2 miesiące terminu wejścia w życie, tj. z dniem 1 kwietnia 2026 r. oraz przepisy § 10–12, które zgodnie z proponowaną regulacją wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2026 r.

[Link](#)

6. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów i Gospodarki w sprawie przypadków, w których nie ma obowiązku wystawiania faktur ustrukturyzowanych

W projekcie rozporządzenia proponuje się wyłączenie z obowiązku wystawiania faktur ustrukturyzowanych niektórych przypadków działalności gospodarczej, przy uwzględnieniu specyfiki niektórych rodzajów działalności związanej z liczbą lub rodzajem wykonywanych czynności oraz koniecznością zapewnienia odpowiedniego udokumentowania dostawy towarów lub świadczenia usług.

Regulacją tą zostaną objęte faktury:

- 1) bilety jednorazowe za przejazd autostradami płatnymi;
- 2) bilety jednorazowe za przewóz osób na dowolną odległość;
- 3) dokumentujące świadczenie usług w zakresie kontroli i nadzoru ruchu lotniczego, za które są pobierane opłaty trasowe;
- 4) dokumenty potwierdzające świadczenie usług zwolnionych od podatku na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 7, 37–41 ustawy;
- 5) faktury wystawiane w ramach samofakturowania zgodnie z art. 106d ust. 1 ustawy, jeżeli podmiot nabywający towary lub usługi od podatnika nie jest zidentyfikowany na potrzeby danej czynności za pomocą numeru identyfikacji podatkowej (NIP);
- 6) faktury wystawiane w ramach samofakturowania zgodnie z art. 106d ust. 1 ustawy, jeżeli podmiot, który zobowiązał podatnika do wystawiania faktur w jego imieniu i na jego rzecz nie jest zidentyfikowany na potrzeby danej czynności za pomocą numeru identyfikacji podatkowej (NIP).

Proponowane w projekcie rozwiązania mają na celu np. uniknięcie nalożenia na koncesjonariuszy płatnych autostrad dodatkowych obowiązków, nieprzewidzianych umowami koncesyjnymi zawartymi ze Skarbem Państwa reprezentowanym przez umocowany resort. Dodatkowo projektowane wyłączenie pozwoli na utrzymanie dotychczasowych rozwiązań dla tego rodzaju usług pozwalających na utrzymanie bezpieczeństwa na punktach/stacjach poboru opłat (PPO/SPO) oraz szybkości przejazdu przez autostrady.

Proponowane wyłączenie świadczenia usług w zakresie przewozu osób z obowiązku udokumentowania fakturami ustrukturyzowanymi jest związane ze specyfiką tego rodzaju działalności, w tym liczbą transakcji dokumentowanych biletami jednorazowymi dystrybuowanymi

różnymi kanałami sprzedaży, a także odrębnością tego rodzaju faktury (biletu) w stosunku do standardowej faktury. Bilety, które dokumentują przewóz koleją, mają ograniczony zakres informacji w porównaniu z fakturą ustrukturyzowaną, jednak w przypadku tej działalności ilość takich dokumentów funkcjonujących w obrocie gospodarczym jest bardzo duża, a specyfika branży transportowej w szczególności uzasadnia wyłączenie jej z KSeF.

Wyłączenie proponowane w pkt 3 dotyczy dokumentowania świadczenia usług w zakresie kontroli i nadzoru ruchu lotniczego, za które są pobierane opłaty trasowe i wynika z potrzeby uwzględnienia reguł Porozumienia pomiędzy EUROCONTROL a Ministrem Infrastruktury Rzeczypospolitej Polskiej oraz z potrzeby zapewnienia utrzymania dotychczasowej praktyki dokumentowania rozliczeń wskazanych świadczeń.

Wyłączenie proponowane w pkt 4 dotyczy m.in. świadczenia usług bankowych, finansowych i ubezpieczeniowych objętych zwolnieniem z opodatkowania podatkiem od towarów i usług. Efektywnie obejmuje ono dokumenty potwierdzające wykonanie usług zwolnionych od podatku na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 7, 37-41 ustawy, uznanych za faktury na mocy rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 29 października 2021 r. w sprawie wystawiania faktur. W efekcie wyłączone z obowiązku fakturowania w KSeF branże będą mogły kontynuować po 1 lutego 2026 r. działalność gospodarczą z uwzględnieniem szczególnej ich specyfiki dokumentowania transakcji i rozliczeń, bez zakłóceń. Proponowane wyłączenia z fakturowania w KSeF nie będą miały negatywnego skutku w postaci nieprawidłowości w rozliczaniu VAT.

Wyłączenie proponowane w pkt 5 dotyczy przypadków dostawy towarów lub świadczenia usług, dla których nabywca zobowiązany do wystawienia faktury w imieniu i na rzecz dostawcy nie jest zidentyfikowany na potrzeby danej czynności za pomocą numeru identyfikacji podatkowej (NIP).

Natomiast wyłączenie w pkt 6 dotyczy podmiotu, który zobowiązał podatnika do wystawiania faktur w jego imieniu i na jego rzecz, ale podmiot ten nie jest zidentyfikowany na potrzeby danej czynności za pomocą numeru identyfikacji podatkowej (NIP).

W § 3 określono natomiast przypadki, w których nie ma obowiązku wystawienia faktury ustrukturyzowanej, ale istnieje taka możliwość.

Stan: 07.08.2025 r. – projekt znajduje się na etapie opiniowania.

Planuje się, że przepisy rozporządzenia wejdą w życie z dniem 1 lutego 2026 r.

[Link](#)

Akcyza i cło

WEJDZIE W ŻYCIE

1. Rozporządzenia Ministra Finansów i Gospodarki zmieniającego rozporządzenie w sprawie środków skażających alkohol etylowy

Zmiana rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 31 października 2018 r. w sprawie środków skażających alkohol etylowy (Dz. U. z 2023 r. poz. 426 i 521 oraz z 2025 r. poz. 218), zwanego dalej „rozporządzeniem z dnia 31 października 2018 r.”, jest podyktowana koniecznością:

– ograniczenia stosowania alkoholu izopropylowego jako środka skażającego alkohol etylowy do wybranych przypadków produkcji produktów biobójczych z jego udziałem, w związku z nielegalnym odzyskiwaniem tego alkoholu z preparatów biobójczych w postaci płynów i przeznaczaniem go do celów spożywczych (alkohol spożywczy), a więc celów niezgodnych z warunkami zwolnienia od akcyzy, oraz

– umożliwienia uruchomienia produkcji płynów dezynfekcyjnych na bazie alkoholu etylowego skażonego za pomocą ketonu etylowo-metylowego w ilości 1 l na 1 hl alkoholu etylowego 100% vol (MEK 1%).

Zmiana rozporządzenia z dnia 31 października 2018 r. polega na:

1. ograniczeniu stosowania alkoholu izopropylowego 10 000 ml, w ilości minimalnej na 1 hl alkoholu 100% vol, jako środka skażającego wyłącznie do wybranych przypadków produkcji produktów biobójczych. Po pierwsze zmiana ta polega na stosowaniu przedmiotowego środka skażającego do produkcji produktów biobójczych, o których mowa w pkt 3 lit. a rozporządzenia z dnia 31 października 2018 r., przeznaczonych do sprzedaży na terytorium kraju, w postaci:

a. płynu pakowanego w opakowania jednostkowe, o pojemności do 5000 ml lub

b. żeli, kremów lub chusteczek do dezynfekcji, pakowanych w opakowania jednostkowe, o dowolnej pojemności (dodawany § 2 pkt 3b lit. a oraz lit. b).

Po drugie przewidziano, że stosowanie alkoholu izopropylowego 10 000 ml, w ilości minimalnej na 1 hl alkoholu 100% vol, jako środka skażającego do produkcji produktów biobójczych nieprzeznaczonych na rynek krajowy nie będzie podlegało ograniczeniom związanym z postacią produktu czy pojemnością opakowania (dodawany § 2 pkt 3c). Po trzecie przewidziano, że stosowanie alkoholu izopropylowego 10 000 ml, w ilości minimalnej na 1 hl alkoholu 100% vol, jako środka skażającego do produkcji produktów biobójczych, będących jednocześnie wyrobami medycznymi, z przeznaczeniem na rynek krajowy jak i zagraniczny, nie będzie podlegało ograniczeniom związanym z postacią produktu czy pojemnością opakowania (dodawany § 2 pkt 3d).

2. dodaniu ketonu etylowo-metylowego 1000 ml, w ilości minimalnej na 1 hl alkoholu etylowego 100% vol, jako środka służącego do skażania alkoholu etylowego, wykorzystywanego w przypadku produkcji produktów biobójczych, o których mowa w § 2 pkt 3 rozporządzenia z dnia 31 października 2018 r., w postaci żeli lub kremów, pakowanych w opakowania jednostkowe o pojemności do 500 ml (dodawany § 2 pkt 3e).

Przewiduje się, że w efekcie powyższych zmian zostanie zapewnione skuteczne funkcjonowanie zwolnień od akcyzy dla wyrobów nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi oraz ich kontroli przez ograniczenie przypadków wykorzystywania alkoholu etylowego skażonego alkoholem izopropylowym do celów spożywczych, zamiast jako produktu biobójczego (pkt 1), a także zostanie zapewnione skuteczne funkcjonowanie zwolnień od akcyzy dla produkowanych w kraju produktów biobójczych na bazie alkoholu etylowego skażonego za pomocą ketonu etylowo-metylowego w stężeniu 1% (pkt 2).

Rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia (21.02.2026 r.), z wyjątkiem regulacji umożliwiającej stosowanie zwolnienia od akcyzy dla środka skażającego w postaci ketonu etylowo-metylowego, o którym mowa w dodawanym § 2 pkt 3e rozporządzenia z dnia 31 października 2018 r. Wejście w życie tego przepisu przewidziano na dzień następujący po dniu ogłoszenia.

[Link](#)

PROJEKTY

1. Projekt ustawy o zmianie ustawy o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi oraz niektórych innych ustaw

Dla zapewnienia uszczelnienia systemu podatkowego w obszarze obrotu betonem zaproponowano objęcie systemem SENT przewozu betonu, do wszystkich podmiotów odbierających, w tym również osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej. Wprowadzenie do porządku prawnego projektowanej regulacji powinno w znacznym stopniu przyczynić się do zredukowania nieuczciwych praktyk stosowanych przez podmioty funkcjonujące w obszarze obrotu betonem. Uwzględnienie podmiotów nieprowadzących działalności gospodarczej w systemie SENT ma na celu uszczelnienie systemu podatkowego w zakresie obrotu tymi towarami. Analiza ryzyka wskazuje, że znaczna część uszczupień wiąże się z dostawami betonu do prywatnych inwestorów, tj. osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej. Ze względu na właściwości i specyfikę przewozu betonu i jego wykorzystania zaproponowano możliwość alternatywnego zgłaszania przewozów w przypadku zawarcia umowy (kontraktu) pomiędzy podmiotami gospodarczymi na dostawę betonu przekraczającą określoną ilość. Podmiot wysyłający będzie mógł, przed rozpoczęciem pierwszego przewozu tego towaru, przesłać do rejestru jedno zgłoszenie kontraktowe obejmujące realizację całej umowy.

W trakcie dotychczasowych kilkuletnich doświadczeń stosowania przepisów ustawy SENT zarówno po stronie administracji, jak i branż zrzeszających podmioty dokonujące obrotu towarami objętymi systemem SENT, zidentyfikowane zostały ryzyka potencjalnych nadużyć, które uzasadniają wprowadzenie dalszych rozwiązań uszczelniających. Podstawowym założeniem projektu, co do zasady, jest objęcie systemem SENT przewozu towarów wrażliwych, bez względu na cel takiego przewozu – dotychczas monitorowaniem objęty był przewóz towarów przez terytorium RP w tzw. tranzycie (rozpoczęcie i zakończenie przewozu poza krajem), a w przypadku przewozu towaru kończącego się lub rozpoczynającego się na terytorium kraju, gdy towar jest przedmiotem dostawy, wewnątrzspółnotowej dostawy towarów, eksportu, nabycia, wewnątrzspółnotowego nabycia towarów czy importu, w rozumieniu ustawy o podatku od towarów i usług. Projektowana zmiana polega na objęciu systemem SENT również przewozów towaru: :

- w celu wykonania na nim usług lub czasowego używania (np. w celu konfekcjonowania),

- przemieszczanego pomiędzy magazynami jednego podmiotu (w ramach aktualnie funkcjonującego, tzw. przesunięcia międzymagazynowego),
- będącego przedmiotem zwrotu (towar nie został przyjęty, jest reklamowany).

Doregulowanie obowiązków dotyczących ww. przypadków umożliwi skuteczniejsze monitorowanie przewozu towarów wrażliwych. Cechą realizowanego obrotu gospodarczego poza klasycznym elementem dostawy w rozumieniu ustawy o podatku od towarów i usług i związanym z nią przewozem jest również przemieszczanie towarów w związku ze świadczeniem przez podmiot odbierający/wysyłający usług zmierzających, m.in. do nadania towarowi nowych właściwości poprzez jego uszlachetnienie, czy też umożliwiających jego dalsze odsprzedanie.

Wprowadzenie obowiązku zgłoszenia przewozu w sytuacji realizowania przez podmiot tzw. przesunięcia międzymagazynowego, o ile jest ono związane z przewozem po drodze publicznej bądź krajowej sieci kolejowej stanowi kolejny element uszczelnienia systemu monitorowania i minimalizuje ryzyko związane z nieuprawnionym wykorzystywaniem tej procedury (zwolnienie z obowiązku dokonania zgłoszenia przewozu) przez uczestników realizowanego przewozu towarów wrażliwych.

Wprowadzenie obowiązku dokonania zgłoszenia przewozu z chwilą dokonania zwrotu towaru, jego reklamacji stanowi wyjście naprzeciw sytuacji, które na stałe są wpisane w realia prowadzonej działalności gospodarczej i stanowi odpowiedź na pojawiające się pytania związane z możliwością realizacji przewozu towaru, który pierwotnie był przedmiotem zgłoszenia do systemu SENT, a z różnych powodów nie został przyjęty w miejscu dostarczenia i powstała konieczność jego dalszego przewozu - podmiot odbierający, może w ramach realizowanego łańcucha dostaw odmówić przyjęcia towaru, reklamować jego jakość itp.

Proponuje się, aby zaniechanie obowiązku potwierdzania odbioru albo uzupełniania danych niezgodnie ze stanem faktycznym skutkowało nałożeniem kary pieniężnej przez naczelnika urzędu celno-skarbowego. Co do zasady, potwierdzenia odbioru dokonuje podmiot odbierający. Proponuje się odstępstwo od tej zasady w przypadku przewozu betonu do osoby fizycznej nieprowadzącej działalności gospodarczej. Wówczas potwierdzenia odbioru dokonywałby podmiot wysyłający. Zaniechanie tego obowiązku albo uzupełnienie danych niezgodnie ze stanem faktycznym skutkowałoby nałożeniem kary pieniężnej w wysokości 5000 zł, analogicznie jak ma to miejsce obecnie w przypadku braku potwierdzenia odbioru paliwa opałowego. Wyjątkiem będą osoby fizyczne, które będą nabywać beton, bowiem na nie, nie będzie mogła być nałożona żadna sankcja,

z uwagi na fakt, że to nie te osoby będą obowiązane do potwierdzenia odbioru, lecz podmiot wysyłający (dostawca towaru) Zaproponowano również zmianę przesłanek odstąpienia od nałożenia kar pieniężnych za nieprzestrzeganie obowiązków nałożonych ustawą o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opatowymi. Proponuje się aby odstąpienie od nałożenia kary warunkowane było okolicznościami sprawy ściśle związanymi ze stwierdzonym naruszeniem. Natomiast przesłanka ważnego interesu podmiotu lub interesu publicznego byłaby weryfikowana, na etapie wniosku o zastosowanie ulgi w spłacie nałożonej kary pieniężnej (odroczenia terminu płatności, rozłożenia na raty, umorzenia w całości lub w części).

Dodatkowo jest planowane wprowadzenie uprawnień dla organów właściwych w zakresie rolnictwa oraz ochrony środowiska do korzystania z danych z rejestru SENT, w zakresie niezbędnym do realizacji ich ustawowych zadań. Zaproponowane rozwiązania umożliwią sprawniejsze działanie tych organów oraz zapewnią efektywne monitorowanie przewozu produktów rolnych i zwalczanie przestępczości środowiskowej. Proponowane zmiany mają na celu zagwarantowanie skuteczniejszego nadzoru nad systemem gospodarki odpadami. Sprawowanie skutecznego nadzoru nad strumieniem odpadów ma zapobiec prowadzeniu gospodarki odpadami w szarej strefie. Zakłada się, że przedstawione zmiany wpłyną pozytywnie na ochronę środowiska naturalnego w Polsce przez zwiększenie skuteczności działań prewencyjnych, podniesienie poziomu świadomości ekologicznej społeczeństwa oraz efektywniejsze zwalczanie szarej strefy w gospodarce odpadowej. Zaproponowane rozwiązanie umożliwią również organom właściwym do spraw rolnictwa realizację zadań w zakresie spraw dotyczących produkcji roślinnej i zwierzęcej.

Planowane jest również, w zmianie ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2025 r. poz. 111 i 497), rozszerzenie katalogu organów (o organy inspekcji ochrony środowiska), którym organy podatkowe będą udostępniać dane niezawarte w aktach spraw podatkowych, jeżeli znajdują się w Centralnym Rejestrze Danych Podatkowych.

Zmiany ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1539, z późn. zm.), zmierzają do ujednoczenia sposobu pobierania kaucji i w części dotyczącej jej poboru wprowadzają dodatkową możliwość poboru kaucji przez funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej w formie bezgotówkowej, za pomocą karty płatniczej.

Zmiany w ustawie o KAS eliminują wątpliwości interpretacyjne, w części stanowią wykonanie wniosków pokontrolnych NIK oraz wprowadzają możliwość wykorzystywania zamknięć urzędowych w formie plomb elektronicznych do przewozów innych niż przewóz towarów objętych systemem

SENT. Zaprojektowana regulacja daje możliwość Ministrowi Finansów do wyznaczenia, w drodze rozporządzenia, jednostkę sektora finansów publicznych lub instytut badawczy do przetwarzania tych danych, w tym ich analizy, a także do wykonywania czynności związanych z technicznym utrzymaniem i rozwojem rejestru. W przypadku realizacji tych zadań przez instytut badawczy, otrzymują one dotację celową z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw finansów publicznych.

Stan: 01.07.2025 – projekt znajduje się na etapie opiniowania.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem przepisów:

- 1) m.in. usprawniających funkcjonowanie organów administracji publicznej oraz postępowań administracyjnych w ustawie SENT, które wejdą w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia;
- 2) wprowadzających kary pieniężne w ustawie SENT oraz objęcie przewozów międzymagazynowych systemem SENT, które wejdą w życie po upływie 9 miesięcy od dnia ogłoszenia

[Link](#)

2. Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw

Proponuje się:

- 1) aktualizację obecnej mapy drogowej poprzez podwyżkę stawek akcyzy na alkohol etylowy, piwo, wino, napoje fermentowane i wyroby pośrednie:

· w 2026 r. o 15% w stosunku do stawek z 2025 r.

· w 2027 r. o 10% r/r.

Proponowana zmiana aktualizacji stawek akcyzy w obowiązującej do 2027 r. tzw. „akcyzowej mapie drogowej” nie narusza zasady zaufania do państwa i do stanowionego przezeń prawa. Dotychczas obowiązujące stawki akcyzy były skalkulowane w oparciu o całkowicie inne parametry makroekonomiczne, które nie mogły w okresie kiedy tworzono obowiązujące regulacje (2021 r.) uwzględniać wzrostu inflacji i wynagrodzeń spowodowanych m. in. wybuchem wojny na Ukrainie. Doprowadziło to do sytuacji, że napoje alkoholowe stały się relatywnie tańsze niż prognozowane założenia w stosunku do zarobków konsumentów.

Zasada zaufania do państwa i do stanowionego przezeń prawa nie powinna być traktowana w sposób „sztywny” nie uwzględniający nagłych, nieprzewidzianych zdarzeń rynkowych, które zmieniają w sposób zdecydowany uzgodnione z branżą, w tym wypadku branżą napojów alkoholowych, zaplanowane podwyżkami akcyzy cele. Bowiem „akcyzowa mapa drogowa” w swoich założeniach miała na celu ograniczenie dostępności cenowej ww. wyrobów. Wzrost inflacji i idący za nią wzrost wynagrodzeń zdezaktualizował „akcyzową mapę drogową” przy obecnie obowiązujących niezmiennych stawkach akcyzy. Dlatego konieczna stała się aktualizacja obowiązujących stawek akcyzy w oparciu o nowe skorygowane parametry makroekonomiczne.

3) aktualizację wysokości opłaty stałej i zmiennej za zawartość cukrów lub słodzików w napoju, opłaty stałej za zawartość kofeiny lub tauryny, które występują m.in. w napojach energetycznych oraz wysokości maksymalnej opłaty. W celu ograniczenia dostępności ekonomicznej napojów słodzonych projekt przewiduje podwyższenie wysokości opłaty:

- stałej za zawartość cukrów w ilości równej lub mniejszej niż 5g w 100 ml napoju, lub za zawartość w jakiegokolwiek ilości co najmniej jednej substancji słodzącej, o których mowa w rozporządzeniu nr 1333/2008: z 0,50 zł do 0,70 zł,
- zmiennej za każdy gram cukrów powyżej 5g w 100 ml napoju: z 0,05 zł do 0,10 zł,
- za zawartość dodatku kofeiny lub tauryny: z 0,10 zł do 1,00 zł,
- maksymalnej: z 1,20 zł do 1,80 zł
- w przeliczeniu na 1 litr napoju.

Stan: 10.09.2025 – projekt znajduje się na etapie opiniowania.

Planuje się, że projektowana ustawa wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2026 r.

[Link](#)

Podatki dochodowe

WESZŁO W ŻYCIE

1. Ustawa o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych

Celem ustawy jest uchylenie art. 27c ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2025 r. poz. 278, z późn. zm.), który statuuje obowiązek sporządzania i podawania do publicznej wiadomości informacji o realizowanej strategii podatkowej za rok podatkowy przez: 1) podatkowe grupy kapitałowe, bez względu na wysokość osiągniętych przychodów oraz 2) podatników innych niż podatkowe grupy kapitałowe, u których wartość przychodu uzyskana w roku podatkowym, o którym mowa w art. 27b ust. 1 tej ustawy, przekroczyła równowartość 50 mln euro przeliczonych na złote według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roboczym roku kalendarzowego poprzedzającego rok podania indywidualnych danych podatników do publicznej wiadomości.

Zgodnie z przepisem przejściowym (art. 2) w przypadku gdy termin sporządzania i podawania do publicznej wiadomości informacji o realizowanej strategii podatkowej przypadać będzie po dniu poprzedzającym dzień wejścia w życie niniejszej ustawy, podatnicy będą zwolnieni z obowiązku sporządzania i podawania do publicznej wiadomości takich informacji. W takiej sytuacji nie będzie wszczynane postępowanie w sprawie nałożenia kary pieniężnej a postępowania wszczęte zostaną umorzone.

[Link](#)

WEJDZIE W ŻYCIE

1. Ustawa o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych

Ustawa wprowadza zmiany w ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 163, 340, 368, 620 i 680) oraz w ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2025 r. poz. 278, 340 i 620).

Pierwsza grupa zmian dotyczy konsekwencji podatkowych uchylecia decyzji o wsparciu lub cofnięcia zezwolenia przedsiębiorcom realizującym nową inwestycję w Polskiej Strefie Inwestycji lub przedsiębiorcom prowadzącym działalność gospodarczą w specjalnych strefach ekonomicznych zgodnie z ustawą z dnia 10 maja 2018 r. o wspieraniu nowych inwestycji (Dz. U. z 2025 r. poz. 469). Nowelizacja wprowadza regulację, w myśl której w przypadku cofnięcia zezwolenia na prowadzenie działalności gospodarczej na terenie danej specjalnej strefy ekonomicznej uprawniającego do korzystania z pomocy publicznej albo uchylecia decyzji o wsparciu przedsiębiorcy realizującego nową inwestycję w rozumieniu ustawy o wspieraniu nowych inwestycji, podatnik traci prawo do zwolnienia z PIT lub CIT i jest obowiązany do zapłaty podatku należnego od dochodu wynikającego z cofniętego zezwolenia albo z uchylonej decyzji o wsparciu. Należną kwotę stanowi podatek niezapłacony od dochodu osiągniętego z działalności gospodarczej określonej w cofniętym zezwoleniu albo w uchylonej decyzji o wsparciu jeżeli podatnik korzystał z pomocy publicznej udzielonej w formie zwolnienia:

a) wyłącznie w ramach jednego zezwolenia albo wyłącznie w ramach jednej decyzji o wsparciu, albo
b) w ramach więcej niż jednego zezwolenia lub w ramach więcej niż jednej decyzji o wsparciu albo w ramach zezwolenia lub zezwoleń i decyzji o wsparciu i jednocześnie podatnik ten prowadził odpowiednio księgę rachunkową albo ewidencję podatkową w sposób zapewniający określenie dochodu z działalności określonej w cofniętym zezwoleniu albo w uchylonej decyzji o wsparciu oraz kwoty podatku niezapłaconego od tego dochodu. Istotą drugiej zmiany jest zniesienie obowiązku składania corocznej informacji o wspólnikach spółki jawnej, w sytuacji gdy skład wspólników w takiej spółce nie uległ zmianie.

Trzecia zmiana polega na zniesieniu sankcji utraty przez podatkową grupę kapitałową statusu podatnika CIT w przypadku dokonywania transakcji kontrolowanych z podmiotami powiązаныmi spoza grupy na warunkach nierynkowych.

Ustawa wejdzie w życie 1 stycznia 2026.

[Link](#)

2. Rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie dodatkowych danych, o które należy uzupełnić prowadzone księgi rachunkowe i ewidencję środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych podlegające przekazaniu na podstawie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych

Rozporządzenie określa zakres dodatkowych danych, o które należy uzupełnić prowadzone księgi rachunkowe oraz ewidencję środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, które podatnicy są obowiązani przesyłać właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego, zgodnie z treścią art. 24a ust. 1e ustawy PIT.

Projektowane zmiany zakładają uzupełnienie ksiąg o dodatkowe dane enumeratywnie wskazane w treści projektu rozporządzenia. Jako przykład mogą stanowić znaczniki identyfikujące konta ksiąg rachunkowych. Mając na uwadze fakt, że każdy podatnik PIT prowadzący księgi rachunkowe stosownie do specyfiki prowadzonej działalności gospodarczej może przyjąć różne rozwiązania sposobu ewidencjonowania zdarzeń gospodarczych w swoich księgach, znaczniki pozwolą organom podatkowym na dokonanie oceny prawidłowości rozliczeń podatników.

Zestawienie danych zawartych w składanych przez podatników księgach i ewidencjach w formie plików JPK_KR_PD i JPK_ST_KR oraz JPK_ST z innymi informacjami przekazywanymi przez tych podatników, np. deklaracje podatkowe, ewidencje JPK_VAT, umożliwi zwiększenie efektywności procesów analitycznych i weryfikacyjnych.

Dodatkowo wskazać należy, że uzupełnienie prowadzonych ksiąg o dodatkowe dane usprawnia sposób raportowania danych oraz przekłada się na efektywniejszą realizację podstawowych zasad księgowości: rzetelność, bezbłądność, sprawdzalność (transparentność operacji księgowych). Wskutek powyższego skróceniu ulegnie czas potrzebny na przygotowanie niezbędnych dokumentów podatkowych.

Stan: 08.09.2025 – skierowanie aktu do ogłoszenia.

Planuje się, że projektowane rozporządzenie wejdzie w życie 1 stycznia 2026 r.

[Link](#)

3. Rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie prowadzenia ewidencji przychodów i wykazu środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych

Projektowane rozporządzenie (zwane dalej „nowym rozporządzeniem”) wykonuje upoważnienie ustawowe Ministra Finansów i Gospodarki do określenia sposobu prowadzenia ewidencji przychodów, szczegółowych warunków, jakim powinna odpowiadać prowadzona ewidencja przychodów, aby stanowiła dowód w postępowaniu podatkowym, sposób dokumentowania przychodów oraz obliczania należnego ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych, a także sposób prowadzenia wykazu środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych. Nowe rozporządzenie, w porównaniu do rozporządzenia z dnia 17 grudnia 2021 r., zwanego dalej „starym rozporządzeniem”, zawiera w szczególności następujące różnice:

1. Wyłączenie z katalogu dowodów księgowych dziennych zestawień dowodów (faktur dotyczących sprzedaży) sporządzanych do zaksięgowania ich zbiorczym zapisem (§ 5 starego rozporządzenia). Podatnik będzie dokonywał zapisów bezpośrednio w ewidencji, prowadzonej co do zasady w postaci elektronicznej, na podstawie poszczególnych faktur. Analogicznie, zrezygnowano z możliwości ewidencjonowania przychodów w oparciu o ewidencje sprzedaży prowadzone dla potrzeb podatku VAT (§ 9 starego rozporządzenia).
2. Wyłączenie obowiązku wykazywania w ewidencji przychodów, przy obliczaniu ryczałtu miesięcznego, dokonanych odliczeń od przychodów (§ 10 starego rozporządzenia).
3. Poszerzenie katalogu danych, jakie powinien zawierać wykaz środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, tj. o „datę wytworzenia”, o „numer identyfikujący fakturę w Krajowym Systemie e-Faktur”, o „numer dokumentu, na podstawie którego przyjęto do używania lub wykreślono z wykazu środek trwały lub wartość niematerialną i prawną” oraz o „rodzaj dokumentu stwierdzającego nabycie lub wytworzenie środka trwałego lub wartości niematerialnej i prawnej” (§ 8 nowego rozporządzenia).
4. Wzór ewidencji przychodów został uzupełniony o dodatkowe kolumny (zmiany w załączniku do nowego rozporządzenia). W jednej z dodanych kolumn (kolumna nr 4) podatnik będzie wpisywał nr identyfikujący fakturę wystawioną przy użyciu Krajowego Systemu e-Faktur (KSeF). W kolejnej z dodanych (kolumna nr 6) – identyfikator podatkowy kontrahenta.

Stan: 08.09.2025 – skierowanie aktu do ogłoszenia.

Planuje się, że projektowane rozporządzenie wejdzie w życie 1 stycznia 2026 r.

[Link](#)

4. Rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie prowadzenia podatkowej księgi przychodów i rozchodów

Wykonanie upoważnienia zawartego w art. 24a ust. 7 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych. Zgodnie z tym przepisem minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki, jakim powinna odpowiadać podatkowa księga przychodów i rozchodów, oraz szczegółowy zakres obowiązków związanych z jej prowadzeniem, w celu umożliwienia wykorzystania tej księgi jako dowodu pozwalającego na określenie zobowiązań podatkowych w prawidłowej wysokości. Ustawa z dnia 29 października 2021 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2105, z późn. zm.) nadała nowe brzmienie przepisowi art. 24a ust. 7 ustawy. W tym brzmieniu przepis będzie obowiązywał od 1 stycznia 2026 r. W związku z tym, że na podstawie zmienionego art. 24a ust. 7 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych inny jest zakres spraw przekazanych do uregulowania aktem wykonawczym oraz wytyczne dotyczące treści tego aktu, konieczne jest wydanie nowego rozporządzenia w sprawie prowadzenia podatkowej księgi przychodów i rozchodów.

Ponadto przywołana ustawa nakłada obowiązek prowadzenia w postaci elektronicznej oraz przesyłania do właściwego naczelnika urzędu skarbowego ksiąg podatkowych. Konieczne jest zatem dostosowanie treści rozporządzenia w sprawie prowadzenia podatkowej księgi przychodów i rozchodów do tego wymogu.

Projektowane rozporządzenie realizuje upoważnienie ustawowe Ministra Finansów do określenia szczegółowych warunków, jakim powinna odpowiadać podatkowa księga przychodów i rozchodów, oraz szczegółowego zakresu obowiązków związanych z jej prowadzeniem, w celu umożliwienia wykorzystania tej księgi jako dowodu pozwalającego na określenie zobowiązań podatkowych w prawidłowej wysokości.

Stan: 08.09.2025 – skierowanie aktu do ogłoszenia.

Planuje się, że projektowane rozporządzenie wejdzie w życie 1 stycznia 2026 r.

[Link](#)

PROJEKTY

1. Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych

Projekt realizuje zobowiązania rządowego Zespołu Deregulacyjnego i stanowi realizację filaru VI: „Wsparcie dla biznesu i deregulacja” planu gospodarczego na 2025 r. „Polska. Rok przetomu”, który zakłada eliminację zbędnych procedur administracyjnych, redukcję kosztów prowadzenia działalności oraz zwiększenie przejrzystości systemu podatkowego.

W aktualnym stanie prawnym, w ramach Polskiej Spółki Holdingowej warunkiem skorzystania przez spółkę holdingową ze zwolnienia z CIT dochodów z tytułu odpłatnego zbycia udziałów (akcji) krajowej spółki zależnej lub zagranicznej spółki zależnej na rzecz podmiotu niepowiązanego jest złożenie, na co najmniej 5 dni przed dniem zbycia, oświadczenia o zamiarze skorzystania ze zwolnienia.

Projektowana zmiana, polegająca na modyfikacji brzmienia art. 24o ustawy CIT, oznacza likwidację obowiązku składania przez spółkę holdingową oświadczenia o zamiarze skorzystania ze zwolnienia z CIT dochodów ze zbycia udziałów (akcji), jako warunku uprawniającego do skorzystania ze zwolnienia. Zmiana ta stanowi odpowiedź na postulaty zgłaszane przez podatników. Usunięcie obowiązku składania oświadczenia o zamiarze skorzystania ze zwolnienia z CIT zysków kapitałowych ma na celu zmniejszenie ciężących na podatnikach obowiązków sprawozdawczych oraz ułatwienie korzystania przez podatników ze zwolnień podatkowych istniejących w ramach reżimu holdingowego.

Stan: 15.09.2025 – ustawę przekazano do Senatu.

Przepisy ustawy wejdą w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia. Brak obowiązku składania przez spółkę oświadczenia będzie miał zastosowanie do odpłatnego zbycia udziałów (akcji) dokonanego od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

[Link](#)

2. Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych

W świetle orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (TSUE) przepisy ustawy CIT regulujące warunki zwolnienia dla zagranicznych instytucji wspólnego inwestowania zostały uznane za niezgodne z prawem wspólnotowym w zakresie, w jakim wykluczają ze zwolnienia:

- i. fundusze z siedzibą w państwach innych niż państwa członkowskie UE lub EOG (wyrok w sprawie C-190/12, Emerging Markets (...) przeciwko Dyrektorowi Izby Skarbowej w Bydgoszczy);
- ii. fundusze zarządzane wewnątrznie (wyrok w sprawie C-18/23, F S.A. przeciwko Dyrektorowi Krajowej Informacji Skarbowej) – obecnie zwolnieniem objęte są wyłącznie fundusze zarządzane przez podmioty zewnętrzne (podobnie do polskich funduszy inwestycyjnych, które są tworzone, zarządzane i reprezentowane przez towarzystwa funduszy inwestycyjnych).

W celu dostosowania przepisów ustawy CIT do wskazanych orzeczeń TSUE proponuje się:

- i. zmianę zdania wstępnego w art. 6 ust. 1 pkt 10a oraz art. 17 ust. 1 pkt 58 ustawy CIT poprzez usunięcie warunku posiadania przez fundusz siedziby w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim UE lub w innym państwie należącym do EOG, przy założeniu, że spełnione będą odpowiednie wymogi w zakresie wymiany informacji.;
- ii. przeformułowanie warunku zawartego w art. 6 ust. 1 pkt 10a lit. f ustawy CIT w taki sposób, aby obejmował on również fundusze zarządzane wewnątrznie, tj. przez wewnętrzny organ zarządzający ustanowiony zgodnie z przepisami państwa siedziby danej instytucji wspólnego inwestowania, którego uprawnienia i kompetencje zostały potwierdzone zezwoleniem lub wpisem do rejestru prowadzonego przez właściwe organy nadzoru. [Warunek ten wpływa na możliwość stosowania zwolnienia zarówno na podstawie ww. art. 6 ust. 1 pkt 10a ustawy CIT, tj. dla zagranicznych funduszy typu otwartego, jak również na podstawie art. 17 ust. 1 pkt 58 ustawy CIT, tj. dla zagranicznych funduszy typu zamkniętego lub stosujących podobne zasady inwestycyjne].

Ponadto, projekt przewiduje zmianę mającą na celu większą spójność przepisów (uzupełnienie warunku wskazanego w art. 6 ust. 1 pkt 10a lit. a ustawy CIT poprzez odniesienie się do państwa siedziby lub zarządu danej instytucji wspólnego inwestowania w miejsce wyłącznie państwa siedziby tej instytucji). Zmiana ta pozwoli również na uregulowanie sytuacji specyficznych funduszy inwestycyjnych, które są rezydentami podatkowymi innego państwa niż państwo ich siedziby.

Projekt nie obejmuje przepisów wykraczających poza minimalne regulacje wymagane do realizacji obowiązków wynikających z prawa Unii Europejskiej, tj. wdraża bezpośrednio wymogi wynikające ze

wskazanych orzeczeń TSUE, które są korzystne dla podatników. Tym niemniej, w związku ze znaczącym rozszerzeniem zakresu zwolnienia na fundusze inwestycyjne z państw trzecich, jak również na fundusze funkcjonujące w różnych reżimach prawnych i posiadające różną formę zarządzania, w celu ograniczenia nadużywania prawa do zwolnienia projekt przewiduje:

- dodatkowe wymogi w zakresie wymiany informacji określone w art. 6 ust. 3 i art. 17 ust. 12 ustawy CIT (oznacza to, że z państwem siedziby lub zarządu funduszu powinna być zawarta - poza umową o unikaniu podwójnego opodatkowania - również umowa dotycząca automatycznej wymiany informacji podatkowych w ramach standardu CRS lub FATCA, umożliwiająca uzyskiwanie przez Szefa KAS informacji o rachunkach prowadzonych przez instytucje wspólnego inwestowania na rzecz polskich rezydentów);
- możliwość zakwestionowania prawa do zwolnienia w przypadku nadużyć stwierdzonych na podstawie art. 22c ustawy CIT.

Stan: 03.09.2025 – projekt znajduje się na etapie Komitetu do Spraw Europejskich.

Planuje się, że przepisy ustawy wejdą w życie z dniem 1 stycznia 2026 r.

[Link](#)

3. Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych

Zgodnie z aktualnym brzmieniem art. 22j ust. 7 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 163, z późn. zm.) oraz art. 16j ust. 7 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2025 r. poz. 278, z późn. zm.), podatnicy będący mikro-, małymi lub średnimi przedsiębiorcami mogą stosować indywidualne stawki amortyzacyjne dla wytworzonych we własnym zakresie środków trwałych (budynki i budowle – grupy 1 i 2 KŚT), pod warunkiem że środki te znajdują się na terenie gminy spełniającej dwa kryteria:

1. gmina znajduje się w powiecie lub mieście na prawach powiatu, w którym przeciętna stopa bezrobocia wynosi co najmniej 120% przeciętnej stopy bezrobocia w kraju oraz
2. indywidualny wskaźnik zamożności gminy (lub miasta na prawach powiatu) jest niższy niż 100% wskaźnika zamożności ogółu gmin (miast na prawach powiatu).

Niezasadne jest uzależnianie korzystania z przyśpieszonej amortyzacji od stopnia zamożności w poszczególnych gminach. Analiza obowiązujących warunków prowadzi do wniosku, że ich zakres zastosowania jest bardzo zbliżony. Ponadto, uzasadnione jest uproszczenie regulacji podatkowych poprzez usunięcie warunku, który nie jest istotny z punktu widzenia adresatów tej regulacji.

Proponowanym rozwiązaniem problemu są zmiany upraszczające zasady korzystania z amortyzacji na podstawie ww. przepisów poprzez rezygnację z kryterium wskaźnika zamożności oraz pozostawienie jedynie przesłanki przeciętnej stopy bezrobocia jako warunku lokalizacyjnego do skorzystania z preferencyjnej amortyzacji. Oczekiwanym efektem projektowanego rozwiązania jest uproszczenie regulacji podatkowych poprzez usunięcie warunku. Ponadto, usunięcie ww. warunku wpłynie pozytywnie na większe możliwości inwestycyjne na terenie gmin o wysokim bezrobociu.

Stan: 09.09.2025 – projekt znajduje się na etapie opiniowania.

Planuje się, że przepisy ustawy wejdą co do zasady w życie z dniem 1 stycznia 2026 r.

[Link](#)

4. Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych i ustawy o podatku od niektórych instytucji finansowych

Projekt przewiduje zmiany w ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2025 r. poz. 278, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o CIT”, oraz w ustawie z dnia 15 stycznia 2016 r. o podatku od niektórych instytucji finansowych (Dz. U. z 2023 r. poz. 623), zwanej dalej „ustawą o ponif”.

W zakresie ustawy o CIT, proponowane zmiany polegają na podwyższeniu stawki CIT w odniesieniu do podatników będących:

- bankami krajowymi i bankami zagranicznymi w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r.

– Prawo bankowe (Dz. U. z 2024 r. poz. 1646, z późn. zm.),

- instytucjami kredytowymi w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 17 Prawa bankowego oraz

- spółdzielczymi kasami oszczędnościowo-kredytowymi w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2025 r. poz. 379, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o SKOK”.

Planowane podwyższenie przewiduje, że w przypadku ww. podmiotów podatek, z uwzględnieniem zastrzeżeń przewidzianych ustawą o CIT (odnoszących się do specyficznych stanów faktycznych w zakresie długości roku podatkowego), wynosić będzie:

- w roku podatkowym rozpoczynającym się w 2026 r. – 30% podstawy opodatkowania;
- w roku podatkowym rozpoczynającym się w 2027 r. – 26% podstawy opodatkowania;
- w roku podatkowym rozpoczynającym się w 2028 r. i latach kolejnych – 23% podstawy opodatkowania.

W przypadku wpłacania przez ww. podmioty zaliczek miesięcznych na zasadach określonych w art. 25 ust. 6-6a ustawy o CIT (tzw. zaliczki uproszczone) zmiana zakłada, że będą one obowiązane do ich wpłaty w wysokości kwoty określonej zgodnie z tymi przepisami dostosowanej do różnicy w stawkach podatku między bieżącym rokiem podatkowym, a rokiem który był podstawą do ustalenia wysokości uproszczonych zaliczek miesięcznych.

W zakresie ustawy o ponif, przewiduje się, że w odniesieniu do podatników, o których mowa w art. 4 pkt 1–4 ustawy o ponif, obniżeniu ulegnie obowiązująca obecnie stawka ponif – w 2027 r. o 10%, a od 2028 r. o 20%. W odniesieniu do tej grupy podatników (banki krajowe, oddziały banków zagranicznych, oddziały instytucji kredytowych oraz spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe) oznacza to zmianę:

- w 2027 r. z podatku wynoszącego 0,0366% podstawy opodatkowania na podatek wynoszący 0,0329% podstawy opodatkowania;
- od 2028 r. z podatku wynoszącego 0,0366% podstawy opodatkowania na podatek wynoszący 0,0293% podstawy opodatkowania.

Projekt przewiduje również inne zmiany o charakterze dostosowawczym związane z proponowaną zmianą.

Stan: 09.09.2025 – projekt znajduje się na etapie opiniowania.

Planuje się, że przepisy ustawy wejdą w życie z dniem 1 stycznia 2026 r., z wyjątkiem art. 2, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2027 r.

[Link](#)

5. Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych

Istotą problemu są wymagające zmian uszczelniających regulacje dotyczące opodatkowania fundacji rodzinnej. Obecnie obowiązujące, preferencyjne zasady opodatkowania fundacji rodzinnych, wymagają zmian ukierunkowanych na zabezpieczenie realizacji pierwotnego celu wprowadzenia do polskiego porządku prawnego tej instytucji, tj. stworzenia mechanizmu bezpiecznej sukcesji.

Dotychczasowy okres obowiązywania instytucji fundacji rodzinnej pozwolił zidentyfikować ryzyka i potencjalne schematy postępowania w obszarze podatku dochodowego. Analiza praktyk rynkowych ujawniła przypadki wykorzystywania fundacji rodzinnej w sposób sprzeczny z celem, jakiemu ta instytucja ma służyć, zgodnie z ustawą z dnia 26 stycznia 2023 r. o fundacji rodzinnej (Dz. U. z 2023 r. poz. 326, z późn. zm.), zwaną dalej „ustawą o fundacji rodzinnej”, oraz z przepisami ustaw podatkowych.

W szczególności, identyfikowane są przypadki instrumentalnego traktowania fundacji rodzinnej, w których jej powołanie służy wyłącznie uzyskaniu korzyści podatkowych – takich jak odroczenie momentu opodatkowania, całkowite zwolnienie z podatku czy też obniżenie jego wysokości. W takich sytuacjach instytucja ta wykorzystywana jest niezgodnie z jej głównym celem, jakim zgodnie z intencją ustawodawcy jest wspieranie międzypokoleniowej sukcesji rodzinnego majątku. Niedopuszczalnym jest zatem tworzenie sztucznych struktur obiegu środków pomiędzy fundacją rodzinną a jej fundatorem, beneficjentami oraz powiązаныmi z nimi podmiotami. Dodatkowo, identyfikuje się sytuacje, w których majątek jest wnoszony do fundacji rodzinnej wyłącznie w celu jego późniejszego zbycia, z wykorzystaniem preferencyjnego reżimu podatkowego, przysługującego fundacjom rodzinnym. Istotnym obszarem nieprawidłowości jest także prowadzenie przez fundacje rodzinne działalności operacyjnej, wykraczającej poza dozwolony katalog działalności określony w art. 5 ustawy o fundacji rodzinnej, w szczególności za pośrednictwem podmiotów transparentnych podatkowo. Obserwuje się bowiem przypadki obchodzenia ograniczenia wynikającego z art. 5 ustawy o fundacji rodzinnej np. poprzez tworzenie struktur z wykorzystaniem podmiotów transparentnych podatkowo – w tego rodzaju schematach fundacja rodzinna formalnie nie prowadzi działalności gospodarczej, lecz kontroluje lub uczestniczy w podmiotach, które taką działalność prowadzą. W praktyce dochodzi zatem do obejścia przepisów ograniczających zakres aktywności fundacji rodzinnej, a przy tym często także do agresywnej optymalizacji podatkowej w sposób niezgodny z celem ustawy.

Tego rodzaju schematy są sprzeczne z istotą instytucji fundacji rodzinnej i prowadzą do obchodzenia przepisów podatkowych oraz podważają transparentność funkcjonowania fundacji rodzinnej.

Stan: 09.09.2025 – projekt znajduje się na etapie opiniowania.

Planuje się, że przepisy ustawy wejdą w życie z dniem 1 stycznia 2026 r.

[Link](#)

6. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów i Gospodarki zmieniającego rozporządzenie w sprawie wyłączenia obowiązku poboru zryczałtowanego podatku dochodowego od osób prawnych

Rozporządzenie zmieniające obowiązujące rozporządzenie, które przedłuży na 2026 r. okres obowiązywania wyłączenia w stosowaniu mechanizmu pay & refund względem wypłat należności, o których mowa w art. 26 ust. 2c ustawy o CIT.

Stan: 02.09.2025 – projekt znajduje się na etapie opiniowania.

Planuje się, że rozporządzenie wejdzie w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

[Link](#)

7. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów i Gospodarki zmieniającego rozporządzenie w sprawie wyłączenia obowiązku poboru zryczałtowanego podatku dochodowego od osób fizycznych

Rozporządzenie zmieniające obowiązujące rozporządzenie, które przedłuży na 2026 rok okres obowiązywania wyłączenia w stosowaniu mechanizmu pay & refund względem wypłat należności, o których mowa w art. 41 ust. 4d i 10 ustawy PIT.

Stan: 02.09.2025 – projekt znajduje się na etapie opiniowania.

Planuje się, że rozporządzenie wejdzie w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

[Link](#)

8. Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych

Od 1 stycznia 2025 r., na mocy ustawy z dnia 27 września 2024 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1593), podatnicy podatku dochodowego od osób fizycznych (PIT) mogą wybrać stosowanie kasowej metody rozliczania przychodów i kosztów (tzw. kasowy PIT).

Metodę tę mogą wybrać osoby fizyczne prowadzące jednoosobową działalność gospodarczą, jeżeli spełniają określone warunki. Jednym z warunków jest to, by przychody z tej działalności w poprzednim roku podatkowym nie przekraczały kwoty 1 mln zł.

Limit ten ogranicza liczbę podatników, którzy mogą wybrać tzw. kasowy PIT.

Stan: 08.09.2025 – projekt znajduje się na etapie opiniowania.

Planuje się, że ustawa wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2026 r.

[Link](#)

9. Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych

W obecnym stanie prawnym osoby posiadające papiery wartościowe (akcje, obligacje), które zostały w całości umorzone na podstawie decyzji administracyjnej wydanej przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny (BFG), nie tylko w całości tracą swój majątek stanowiący wartość tych papierów, ale ponadto nie mogą straty ekonomicznej, jaką ponieśli w związku z wydatkami na ich objęcie lub nabycie, rozliczyć dla celów podatkowych z innymi przychodami z kapitałów pieniężnych.

Proponowane rozwiązanie zakłada wprowadzenie szczególnego przepisu regulującego zasady określania kosztów uzyskania przychodów w przypadku umorzenia akcji lub innych papierów wartościowych (np. obligacji) na mocy decyzji wydanej przez BFG. Zostanie wprowadzona norma, która będzie określała, że w przypadku umorzenia akcji lub innych papierów wartościowych w wyniku decyzji administracyjnej BFG, zdarzenie to dla celów podatkowych będzie traktowane jako odpłatne zbycie akcji albo odpłatne zbycie papierów wartościowych. W konsekwencji wydatki na objęcie lub nabycie umorzonych akcji lub innych papierów wartościowych w wyniku decyzji administracyjnej BFG, będą stanowić koszty uzyskania przychodów z ich odpłatnego zbycia, w roku podatkowym w którym zostały umorzone.

Przy czym koszty takie podatnik będzie mógł uwzględniać, również gdy w danym roku podatkowym nie uzyska przychodów z kapitałów pieniężnych opodatkowanych na zasadach określonych w art. 30b ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U z 2025 r. poz. 163, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą PIT”. Koszty uzyskania przychodów będą stanowiły tylko takie wydatki, które wcześniej, w jakiegokolwiek formie, nie zostały zaliczone do kosztów uzyskania przychodów.

Zakłada się, że nowe przepisy będą dotyczyły tylko wydatków na objęcie lub nabycie takich akcji lub innych papierów wartościowych, które zostały umorzone decyzjami BFG, po 31 grudnia 2025 r

Stan: 08.09.2025 – projekt znajduje się na etapie opiniowania.

Planuje się, że ustawa wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2026 r.

[Link](#)

10. **Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw**

Projekt zakłada:

1) Opodatkowanie przychodów z odpłatnego zbycia rzeczy ruchomych otrzymanych przez najbliższą rodzinę przedsiębiorcy (lub inną osobę i nabycie korzysta ze zwolnienia od podatku od spadków i darowizn), który wykupił tę rzecz do majątku prywatnego po zakończeniu leasingu operacyjnego, a którą wcześniej wykorzystywał w działalności gospodarczej, jeżeli rodzina (lub inna osoba) korzysta ze zwolnienia z podatku od spadków i darowizn i odpłatnego zbycia dokona przed upływem 3 lat od otrzymania.

2) Jednoznacznie wskazanie, iż przychodem z odpłatnego zbycia nieruchomości lub praw majątkowych oraz innych rzeczy, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 8 ustawy PIT, które ma na celu uregulowanie w całości lub w części zobowiązania, w tym z tytułu zaciągniętej pożyczki (kredytu), jest wysokość zobowiązania uregulowanego w następstwie takiego odpłatnego zbycia (*datio in solutum*).

3) Doprecyzowanie zasad korzystania z ulgi mieszkaniowej, poprzez wskazanie, że ma ona służyć zaspokojeniu własnych potrzeb mieszkaniowych podatnika. Realizacją tych potrzeb będzie nabycie nieruchomości albo praw o charakterze mieszkalnym albo gruntów pod budowę własnego domu, jeżeli podatnik nie ma innej nieruchomości, lokalu mieszkalnego.

4) Jednoznaczne wskazanie, iż podatnik może dochody stanowiące podstawę obliczenia daniny solidarnościowej pomniejszyć o straty z lat ubiegłych. Straty te będą mogły pomniejszyć dochody uzyskane z tego samego źródła przychodów, z którego dochody stanowią podstawę obliczenia daniny solidarnościowej. Rozstrzygnięcie wprost, iż podatnik dochodów tych nie może pomniejszyć o inne przysługujące osobom fizycznym, przy opodatkowaniu podatkiem dochodowym, odliczenia lub pomniejszenia. Poszerzenie podstawy obliczenia daniny solidarnościowej o dochody z IP Box.

5) Opodatkowanie w ustawie CIT i PIT dochodów wspólników osiągniętych z likwidacji spółki niebędącej osobą prawną powstałej z przekształcenia spółki, jeżeli likwidacja spółki niebędącej osobą prawną nastąpi w określonym terminie (wcześniej niż 3 lata kalendarzowe) po przekształceniu spółki;

6) Uszczelnieniu przepisów ograniczających amortyzację w spółkach nieruchomościowych poprzez wyraźne wskazanie, że brak jest możliwości dokonywania odpisów amortyzacyjnych w przypadku nieruchomości klasyfikowanych dla celów rachunkowych jako inwestycje – dodanie nowego ust. 6a w art. 15 ustawy CIT oraz ust. 8aa w art. 22 ustawy PIT.

7) Wyłączeniu możliwości amortyzacji wartości firmy powstającej na skutek przyjęcia do odpłatnego korzystania -uchylenie art. 16b ust. 2 pkt 2 lit. b ustawy CIT oraz 22b ust. 2 w pkt 1 lit. b ustawy PIT.

8) Wprowadzenie zmian o charakterze doprecyzującym w podatku od przerzuconych dochodów (art. 24aa ustawy CIT).

9) Opodatkowanie 17% stawką ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych, przychodów ze świadczenia usług, jeżeli są one świadczone na rzecz podmiotu powiązanego, np. na rzecz spółki z o.o., w której podatnik jest wspólnikiem.

10) Rozszerzenie zakresu stosowania art. 10 ust. 4 ustawy PIT nakazującego zaliczać przychody, które ustawa PIT zaliczane do źródła z kapitałów pieniężnych, do tego źródła przychodów, do których zalicza się otrzymane przez podatnika świadczenie w naturze, nieodpłatne świadczenie lub świadczenie częściowo odpłatne w postaci instrumentu finansowego, także na inne przypadki uzyskiwania przychodów z instrumentów finansowych lub praw majątkowych.

11) Jednoznaczne określenie, że w przypadku odpłatnego zbycia udziałów (akcji) spółki powstałej z przekształcenia innej spółki, kosztem uzyskania przychodów są wydatki na nabycie lub objęcie udziałów (akcji) spółki przekształcanej.

12) Doprecyzowanie skutków podatkowych, jakie powstają dla wspólnika spółki będącej podatnikiem podatku CIT w związku ze zmniejszeniem przysługującego mu udziału w kapitale zakładowym na

skutek obniżenia wartości nominalnej posiadanych udziałów bądź akcji, bez ich prawnego unicestwienia.

13) Doprecyzowaniu przepisów w zakresie zasad amortyzacji środków trwałych przez podatników osiągających dochody podlegające zwolnieniu z opodatkowania podatkiem dochodowym poprzez wprowadzenie odpowiednich odwołań w przepisach oraz wprowadzenie braku możliwości obniżenia lub podwyższenia stawki amortyzacyjnej (stosowanej w danym roku podatkowym) po upływie terminu złożenia zeznania rocznego i zapłaty należnego podatku za ten rok.

14) Wprowadzenie zróżnicowania wysokości uproszczonej podstawy opodatkowania w zależności od wielkości podatnika (podatnicy z przychodami powyżej 50 mln euro oraz pozostali podatnicy) oraz zmiany w zakresie przepisów dotyczących wyłączeń z opodatkowania minimalnym CIT poprzez wskazanie, że opodatkowaniu tym podatkiem nie podlegają podatnicy, których rentowność, w jednym z 2 lat podatkowych (przed zmianami 3 lat podatkowych) bezpośrednio poprzedzających rok podatkowy, za który należy jest minimalny CIT, wynosiła min. 2%.

15) Uzależnienie możliwości korzystania z preferencji IP Box od zatrudniania co najmniej 3 osób fizycznych niebędących podmiotami powiązаныmi z podatnikiem.

16) Doprecyzowanie definicji małego podatnika poprzez wprowadzenie zasad określających sposób ustalania wartości przychodu ze sprzedaży w przypadku gdy poprzedni rok podatkowy podatnika jest dłuższy albo krótszy niż 12 miesięcy.

17) Wprowadzenie definicji podatnika oraz podmiotu rozpoczynającego działalność lub rozpoczynającego prowadzenie działalności, zgodnie z którą za takiego podatnika (podmiot) nie uznaje się podatnika (podmiotu) kontynuującego działalność przedsiębiorstwa innego podatnika (podmiotu).

18) Zmiany w zakresie rozdysponowanego dochodu z tytułu zysku netto w ryczałcie od dochodów spółek poprzez wprowadzenie domniemania, że każda wypłata lub dystrybucja zysku w jakiegokolwiek formie po zakończeniu opodatkowania ryczałtem od dochodów spółek następuje z zysku wypracowanego w okresie opodatkowania ryczałtem od dochodów spółek.

19) Doprecyzowanie definicji ukrytych zysków w ryczałcie od dochodów spółek poprzez eliminację przesłanki związku z prawem do udziału w zysku oraz poszerzenie katalogu ukrytych zysków m.in. o wszelkiego rodzaju opłaty i należności wynikające z umowy najmu, dzierżawy lub innej umowy o podobnym charakterze.

20) Wprowadzenie definicji wydatków niezwiązanych z działalnością gospodarczą, zgodnie z którą za takie wydatki uznaje się wydatki które zostały poniesione w innym celu niż osiągnięcie przychodów lub zachowanie albo zabezpieczenie źródła przychodów oraz wszelkie rodzaju opłaty i należności publicznoprawne o charakterze sankcyjnym.

21) Uznanie skuteczności zmiany formy opodatkowania na ryczałt od dochodów spółek w przypadku braku podpisania lub podpisania po terminie sprawozdania finansowego przez kierownika jednostki, jeśli pozostałe warunki formalne i obowiązki związane ze zmianą formy opodatkowania przed upływem przyjętego przez podatnika roku podatkowego zostały spełnione.

Stan: 08.09.2025 – projekt znajduje się na etapie opiniowania.

Planuje się, że przepisy ustawy wejdą w życie z dniem 1 stycznia 2026 r.

[Link](#)

Pozostałe

PROJEKTY

1. **Projekt rozporządzenia Ministra Finansów zmieniające rozporządzenie w sprawie towarów, których przewóz jest objęty systemem monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi**

Występowanie przestępstw skarbowych, których celem jest nieujawnienie lub zaniżenie podstawy opodatkowania w obrocie odzieżą wraz z dodatkami do odzieży i obuwiem, szczególnie w ramach wewnątrzwspólnotowego nabycia towaru (WNT) i importu z państw trzecich. Dostosowanie do zmian w przepisach Unii Europejskiej – uchylene rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów (Dz. Urz. UE L 190 z 12.07.2006, str. 1).

Rekomendowanym rozwiązaniem jest objęcie przewozu towarów z działów 61, 62 (odzież i dodatki do odzieży) i 64 (obuwie, getry i podobne; części tych artykułów) CN oraz pozycji CN 6309 (odzież używana, odzież używana i pozostałe artykuły używane), systemem monitorowania przewozu i obrotu SENT. Co do zasady, z obowiązku tego zostanie wyłączone przewóz towarów rozpoczynający się na terytorium kraju (art. 5 ustawy SENT). Wyjątkami od tej zasady byłby przewóz towarów pochodzących z terytorium państwa trzeciego, po uprzednim dopuszczeniu ich w kraju do swobodnego obrotu w Unii Europejskiej i miejsce dostarczenia towaru jest poza terytorium kraju, lub do którego nie dołączono faktury w formie papierowej w rozumieniu ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, dokumentującej sprzedaż (dostawę towarów, wewnątrzwspólnotową dostawę towarów lub eksport towarów, w rozumieniu tej ustawy).

Dodatkowo, wyłączeniu z obowiązków przewidzianych w rozporządzeniu podlegać ma, ze względu na specyfikę, przewóz tych towarów przez operatorów pocztowych w paczkach pocztowych, w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (pkt 2 lit. b). Paczką pocztową w myśl tej ustawy jest przesyłka rejestrowana, niebędąca przesyłką listową, o masie do 20 000 g i wymiarach, z których żaden nie może przekroczyć 2000 mm albo które nie mogą przekroczyć 3000 mm dla sumy długości i największego obwodu mierzonego w innym kierunku niż długość. Tak więc,

przewóz paczek o tych wymiarach i o wadze do 20 kg, w których będą znajdować się towary z działów 61, 62 i 64 CN oraz pozycji CN 6309 00 00 będą zwolnione z obowiązków zgłaszania przewozu.

Dodatkowo zmiana ma na celu dostosowanie do zmian w przepisach Unii Europejskiej. Wśród towarów objętych systemem monitorowania na podstawie zmienianego rozporządzenia są m.in. odpady podlegające przepisom rozporządzenia (WE) nr 1013/2006. Jest to zmiana dostosowująca. Polega na zastąpieniu dotychczasowego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1013/2006 z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów, rozporządzeniem (UE) nr 2024/1157 rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 kwietnia 2024 r. w sprawie przemieszczania odpadów, zmiany rozporządzeń (UE) nr 1257/2013 i (UE) 2020/1056 oraz uchylecia rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 (Dz. Urz. UE L 1157 z 30.04.2024).

Stan: 11.09.2025 – projekt znajduje się na etapie konsultacji publicznych.

Rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem dostosowania do zmian w przepisach Unii Europejskiej (zmiana § 1 pkt 1 lit. a i pkt 2 lit. a), które wejdą w życie z dniem 22 maja 2026 r.

[Link](#)

2. Projekt ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw

Propozycje rozwiązań przyjętych w projekcie w zakresie Ordynacji podatkowej obejmują m.in.:

1) Doprecyzowanie rodzaju terminu ulegającego wydłużeniu w przypadku, gdy jego koniec przypada na sobotę lub dzień ustawowo wolny od pracy. W celu wykluczenia ewentualnego stosowania przepisu art. 12 § 5 Ordynacji podatkowej do obliczania końca terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego, proponuje się jego doprecyzowanie tak, aby nie było wątpliwości, że przepis ten odnosi się do terminu do wykonania czynności. Proponowana zmiana zapewni podatnikom poczucie stabilności i bezpieczeństwa prawnego.

2) Wyłączenie przepisów dotyczących raportowania schematów podatkowych z instytucji interpretacji indywidualnych poprzez zmianę art. 14b § 2a Ordynacji podatkowej.

3) Urealnienie treści zastrzeżenia przy zasadzie ustalania właściwości miejscowej organów podatkowych. Zastąpienie w art. 17 § 1 Ordynacji podatkowej wyrazów „ustawy podatkowe”

wyrazami „przepisy prawa podatkowego” zapewni uwzględnienie przypadków, gdy właściwość miejscowa organów podatkowych jest określana nie tylko w ustawach, ale także w drodze aktów wykonawczych.

4) Rezygnację z przesłanek ograniczających stosowanie w praktyce instytucji wyznaczenia przez Szefa KAS i dyrektora izby administracji skarbowej organu podatkowego do prowadzenia postępowań podatkowych

oraz rozszerzenie stosowania tej instytucji na sprawy dotyczące płatników. Wykreślenie przesłanek uzasadnionego podejrzenia popełnienia przestępstwa skarbowego lub konieczności zabezpieczenia dowodów jego popełnienia, które obecnie warunkują możliwość wyznaczenia przez Szefa KAS i dyrektora izby administracji skarbowej organu podatkowego właściwego do przeprowadzenia postępowania podatkowego w sprawach dotyczących podatników pozostających w zakresie właściwości miejscowej różnych organów, pozwoli na elastyczne zarządzanie zasobami kadrowymi i usprawnienie działania KAS, także w sprawach dotyczących płatników.

5) Doprecyzowanie przepisu umożliwiającego organowi podatkowemu określenie prawidłowej wysokości zwrotu podatku lub podatku naliczonego albo nadwyżki podatku naliczonego nad należnym do odliczenia w następnych okresach rozliczeniowych. W wyniku proponowanej zmiany, nowelizowany przepis będzie wskazywał wprost na możliwość określenia wysokości podatku naliczonego do odliczenia w następnych okresach rozliczeniowych (sytuacja gdy u podatnika w danym okresie rozliczeniowym nie występuje podatek należny, a jedynie podatek naliczony z bieżących zakupów, przy czym zostały stwierdzone nieprawidłowości w zakresie podatku naliczonego).

6) Doprecyzowanie kolejności zaliczania wpłat dokonanych tytułem rat, na które rozłożono podatek lub zaległość podatkową wraz z odsetkami za zwłokę, oraz rat podatku. W wyniku doprecyzowania przepisów nie będzie wątpliwości, że wpłaty dokonane tytułem rat, na które rozłożono podatek lub zaległość podatkową wraz z odsetkami za zwłokę, oraz rat podatku zalicza się na poczet raty o najwcześniejszym terminie płatności.

7) Podwyższenie wysokości podatku uprawniającej do zapłaty przez inny podmiot niż podatnik. Zwiększenie tej kwoty z 1000 zł do 5000 zł stworzy szersze możliwości dla dokonywania zapłaty podatków bez angażowania podatnika i zapewni spójność systemową z ustawą o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. Zgodnie z art. 71ca pkt 5 tej ustawy, należność pieniężna, odsetki z tytułu niezapłacenia jej w terminie, koszty upomnienia oraz koszty egzekucyjne mogą być zapłacone

organowi egzekucyjnemu przez inny podmiot, jeżeli łączna wysokość tych należności nie przekracza 5000 zł. W trybie egzekucji administracyjnej dochodzone są co do zasady należności publicznoprawne, w tym podatki. Brak jest uzasadnienia do różnicowania wysokości podatku do zapłaty, w zależności od tego czy zostanie zapłacony przez inny podmiot na podstawie przepisów Ordynacji podatkowej, czy przepisów ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

8) Doprecyzowanie wyłączenia obowiązku zaokrąglania odsetek za zwłokę w przypadku zaliczenia wpłaty, nadpłaty lub zwrotu podatku. W wyniku doprecyzowania przepisów nie będzie wątpliwości, że w przypadku zaliczania wpłaty, nadpłaty i zwrotu podatku, pokrywających zaległość podatkową wraz z odsetkami za zwłokę, odsetki za zwłokę podlegają zaokrągleniu.

9) Wprowadzenie możliwości umorzenia podatku przed terminem jego płatności. Wyeliminuje to konieczność czekania przez podatników na powstanie zaległości podatkowej, co aktualnie jest warunkiem zastosowania ulgi. W przypadku podatku od nieruchomości, rolnego czy leśnego, już od momentu doręczenia decyzji ustalającej wysokość zobowiązania podatkowego podatnik będzie mógł wnioskować o umorzenie wynikającego z niej podatku, nie czekając na nadejście terminu płatności poszczególnych rat. Instytucja umorzenia podatku będzie dotyczyć także innych podatków w przypadku, gdy znana będzie wysokość podatku, a nie upłynie jeszcze termin jego płatności. Podatnik będzie mógł w tym zakresie złożyć deklarację podatkową i wniosek o umorzenie podatku, zanim upłynie termin jego płatności. Jeżeli zrobi to wystarczająco wcześnie, wniosek może być rozpatrzony jeszcze przed terminem płatności. Instytucja ta będzie miała zastosowanie także do podatku od towarów i usług i podatku akcyzowego; wystarczy, by podatnik złożył deklarację i wniosek możliwie szybko po zakończeniu okresu rozliczeniowego.

10) Zmianę sposobu liczenia terminu przedawnienia prawa do wydania decyzji ustalającej zobowiązanie podatkowe z tytułu opodatkowania przychodów nieznajdujących pokrycia w ujawnionych źródłach lub pochodzących ze źródeł nieujawnionych. Proponuje się, aby 5-letni termin przedawnienia prawa do wydania decyzji ustalającej zobowiązanie podatkowe z tytułu opodatkowania przychodów nieznajdujących pokrycia w ujawnionych źródłach lub pochodzących ze źródeł nieujawnionych był liczony od końca roku kalendarzowego następującego po roku kalendarzowym, w którym powstał obowiązek podatkowy w tym zakresie. Wydłużenie o rok okresu, w którym możliwe jest doręczenie decyzji ustalającej zobowiązanie podatkowe z tytułu opodatkowania przychodów nieznajdujących pokrycia w ujawnionych źródłach lub pochodzących ze źródeł nieujawnionych, zwiększy szanse na ustalenie tego zobowiązania, gdy mienie zostało

zgromadzone kilka lat wcześniej niż wydatkowane. Proponowana zmiana ułatwi zwalczanie zjawiska ukrywania dochodów.

11) Wprowadzenie nowej przesłanki zawieszenia biegu terminu przedawnienia związanej ze złożeniem wniosku o uzupełnienie lub sprostowanie decyzji organu pierwszej instancji określającej wysokość zobowiązania podatkowego (lub straty podatkowej). Proponuje się, aby bieg terminu przedawnienia nie rozpoczynał się, a rozpoczęty ulegał zawieszeniu od dnia złożenia wniosku o uzupełnienie lub sprostowanie postanowienia o odmowie uzupełnienia lub sprostowania decyzji organu pierwszej instancji określającej wysokość zobowiązania podatkowego lub straty podatkowej do dnia wniesienia odwołania albo upływu terminu do wniesienia odwołania. Rozwiązanie to ma na celu zniechęcić stronę do składania niemerytorycznych wniosków o uzupełnienie decyzji celem wyczerpywania terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego. Postępowanie o uzupełnienie postanowienia będzie prowadzone w okresie zawieszenia biegu terminu przedawnienia. Przepis będzie miał zastosowanie jedynie do tych podatników, którzy złożą wniosek o uzupełnienie lub sprostowanie decyzji i uzyskają odmowę takiego uzupełnienia lub sprostowania w drodze postanowienia.

12) Zastąpienie instytucji nieprzedawniania się zobowiązań podatkowych zabezpieczonych hipoteką lub zastawem skarbowym – instytucją przerwania biegu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego wskutek ustanowienia hipoteki przymusowej lub zastawu skarbowego, o którym podatnik został zawiadomiony przez organ podatkowy. Rozwiąże to problem negowania przez sądy administracyjne konstytucyjności art. 70 § 8 Ordynacji podatkowej. Proponuje się, aby po przerwaniu terminu przedawnienia biegł na nowo od dnia następującego po dniu, w którym dokonano wpisu hipoteki przymusowej lub zastawu skarbowego. W odniesieniu do wierzytelności podatkowych zabezpieczonych hipoteką lub zastawem skarbowym wprowadzone rozwiązanie powinno w należyty sposób chronić uprawnienia wierzyciela podatkowego do uzyskania zaspokojenia z rzeczy obciążonej, a jednocześnie zapewni równe traktowanie podatników posiadających składniki majątkowe podlegające zabezpieczeniu w postaci hipoteki przymusowej lub zastawu skarbowego w stosunku do podatników, którzy takich składników majątkowych nie posiadają, a wobec których został zastosowany środek egzekucyjny. Zgodnie z art. 70 § 4 Ordynacji podatkowej, bieg terminu przedawnienia zostaje przerwany wskutek zastosowania środka egzekucyjnego, o którym podatnik został zawiadomiony. Po przerwaniu biegu terminu przedawnienia biegnie on na nowo od dnia następującego po dniu, w którym zastosowano środek egzekucyjny.

13) Ograniczenie przestanki zawieszającej bieg terminu przedawnienia do przypadków wszczęcia postępowania wyłącznie w sprawie o enumeratywnie wymienione najpoważniejsze przestępstwa skarbowe. Wskazanie zamkniętego katalogu jedynie najpoważniejszych przestępstw skarbowych pozwoli uniknąć zarzutów co do wszczynania postępowań karnych skarbowych wyłącznie dla ochrony zobowiązań podatkowych i jednocześnie umożliwi organom Krajowej Administracji Skarbowej ściganie poważnej przestępczości podatkowej. Dotyczyć to będzie jedynie takich przestępstw skarbowych, w których uszczuplenie lub narażenie na uszczuplenie podatku kształtuje się powyżej małej wartości określonej w art. 53 § 14 kks, tj. wartości nieprzekraczającej w czasie popełnienia czynu zabronionego dwustukrotnej wysokości minimalnego wynagrodzenia (obecnie $200 \times 4666 \text{ zł} = 933\,200 \text{ zł}$). Przestępstwa te zagrożone są karą pozbawienia wolności. Konsekwencją zmiany art. 70 § 6 pkt 1 OP będzie uchylenie w Kodeksie karnym skarbowym przestanki skutkującej ustaniem karalności przestępstwa skarbowego polegającego na uszczupieniu lub narażeniu na uszczuplenie wówczas, gdy nastąpiło przedawnienie tej należności. Z uwagi na to, że wszczęte sprawy o przestępstwa skarbowe – uszczupleniowe zagrożone karą pozbawienia wolności stanowią średnio ok. 10,7% wszczętych spraw o przestępstwa skarbowe – uszczupleniowe, proponowana zmiana powinna zmniejszyć ryzyko instrumentalnego wszczynania postępowań karnych skarbowych o ok. 90%. W pozostałych przypadkach kontrola, czy wszczęcie postępowania karnego skarbowego nie zostało przez organ wykorzystane instrumentalnie będzie nadal sprawowana w ramach postępowania sądoadministracyjnego. Ilość orzeczeń, w których sądy administracyjne oceniały, czy art. 70 § 6 pkt 1 został wykorzystany instrumentalnie, wskazano w części I pkt 3 OSR.

14) Doprecyzowanie końcowego momentu zawieszenia biegu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego w przypadku wniesienia skargi do sądu administracyjnego na decyzję dotyczącą tego zobowiązania. Wyraźne wskazanie, że okres zawieszania biegu terminu przedawnienia kończy wpływ akt sprawy oraz prawomocnego orzeczenia, a jeżeli akta są prowadzone w postaci elektronicznej – wpływ prawomocnego orzeczenia, usunie wątpliwości co do końca tego okresu w razie doręczenia organowi podatkowemu drugiej instancji samego odpisu prawomocnego orzeczenia sądu administracyjnego, bez zwrotu przez sąd akt sprawy.

15) Wprowadzenie możliwości wydłużenia terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego w związku ze skorygowaniem deklaracji w niedługim okresie przed upływem terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego. Proponuje się, aby 5-letni termin przedawnienia zobowiązania podatkowego ulegał wydłużeniu o 12 miesięcy w przypadku skorygowania przez podatnika deklaracji, w okresie 12 miesięcy przed upływem 5-letniego terminu przedawnienia zobowiązania

podatkowego. Zapewni to organowi podatkowemu możliwość dokonania skutecznej weryfikacji rozliczenia i wydania decyzji wymiarowej w przypadku zakwestionowania prawidłowości złożonej korekty deklaracji.

16) Zniesienie wymogu składania wniosku o stwierdzenie nadpłaty w przypadku, gdy nadpłata wynika ze skorygowanego zeznania (deklaracji). Proponuje się zniesienie wymogu składania wniosku o stwierdzenie nadpłaty w przypadku, gdy nadpłata wynika ze skorygowanej deklaracji składanej po upływie ustawowego terminu jej złożenia. W takim przypadku za datę wszczęcia postępowania w sprawie stwierdzenia nadpłaty będzie przyjmowana data złożenia tej korekty. Uprości to procedurę stwierdzenia nadpłaty wynikającej ze skorygowanego zeznania (deklaracji) oraz zaoszczędzi czas i koszty przeznaczane obecnie przez organy podatkowe na wzywianie podatników do złożenia brakującego wniosku o stwierdzenie nadpłaty.

17) Uzupelnienie regulacji dotyczących zwrotu podatku, terminów zwrotu nadpłaty oraz jej oprocentowania. Uregulowanie w Ordynacji podatkowej terminu do dokonania zwrotu podatku, a także przypadków, w których będzie przysługiwało oprocentowanie tego zwrotu usunie związane z tym wątpliwości w przypadkach, gdy ustawa właściwa dla danego podatku tych kwestii nie reguluje, zabezpieczając w ten sposób interes podatnika. Tak jak w przypadku instytucji nadpłaty, przepisy Ordynacji podatkowej będą zawierać kompletne normy ogólne dotyczące terminu zwrotu podatku przewidzianego w przepisach prawa podatkowego, a także oprocentowania tego zwrotu. W wyniku uzupełnienia przepisów dotyczących terminów zwrotu nadpłaty zostaną wyeliminowane wątpliwości, w jakim terminie powinna zostać zwrócona nadpłata w przypadku, gdy sąd administracyjny wyda wyrok uchylający zarówno decyzję organu drugiej, jak i pierwszej instancji. Uregulowanie sposobu naliczania oprocentowania nadpłaty powstałej w wyniku zastosowania się do interpretacji indywidualnej, która następnie została zmieniona lub której wygaśnięcie stwierdzono albo która została uchylona prawomocnym orzeczeniem sądu administracyjnego, rozwiąże problem luki prawnej, zidentyfikowanej w ugruntowanym orzecznictwie sądów administracyjnych, bez konieczności stosowania analogii.

18) Uwzględnienie wspólników rozwiązanej spółki osobowej prawa handlowego (spółki jawnej, partnerskiej, komandytowej lub komandytowo-akcyjnej) w przepisach dotyczących legitymacji wspólników rozwiązanej spółki cywilnej do złożenia korekty deklaracji, z której wynika nadpłata i określających zasady zwrotu takiej nadpłaty. Usunie to wątpliwości związane z uprawnieniem do złożenia korekty deklaracji spółki osobowej prawa handlowego i uzyskania nadpłaty z tytułu

zobowiązań spółki. W wyniku wprowadzonej zmiany, sytuacja prawna wspólników rozwiązanej spółki osobowej prawa handlowego zostanie ujednoczona z sytuacją wspólników rozwiązanej spółki cywilnej.

19) Uporządkowanie pojęć dotyczących obowiązków w zakresie składania do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej informacji o schematach podatkowych (MDR). Dostosowanie kwestii składania do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej informacji o schematach podatkowych w przypadku promotora, na którym ciąży chroniona tajemnica zawodowa zgodnie z wyrokiem TSUE w sprawie C-694/20 Orde van Vlaamse Balies i in. z dnia 08 grudnia 2022 r. i w konsekwencji zmianą dokonaną Dyrektywą Rady (UE) 2023/2226 z dnia 17 października 2023 r. (DAC-8) w odniesieniu do regulacji związanej z zapewnieniem prawa pośrednikom do zwolnienia z obowiązku przekazywania informacji dotyczących podlegających zgłoszeniu uzgodnień transgranicznych, jeżeli taki obowiązek zgłoszenia stanowiłby naruszenie prawniczej tajemnicy zawodowej (art. 8ab ust. 5 dyrektywy Rady 2011/16/UE z dnia 15 lutego 2011 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania i uchylającej dyrektywę 77/799/EWG). Efektem będzie zwolnienie radców prawnych, adwokatów, doradców podatkowych oraz rzeczników patentowych z obowiązku raportowania MDR i nałożenie obowiązku poinformowania ich klienta tj. „korzystającego” lub „promotora” o konieczności złożenia informacji o schematach podatkowych do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej.

20) Zdefiniowanie jednego podmiotu – „promotora” w miejsce dotychczasowego „promotora” i „wspomagającego”). Projektowana zmiana polega na wyeliminowaniu z Ordynacji podatkowej definicji „promotora” zawartej w art. 86a § 1 pkt 8 OP i definicji „wspomagającego” zawartej w art. 86a § 1 pkt 18 OP oraz zastąpienie ich definicją „promotora”. W związku z czym, przez „promotora” rozumie się osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, która opracowuje, oferuje, udostępnia lub wdraża schemat podatkowy lub zarządza wdrażaniem schematu podatkowego, albo przy zachowaniu staranności ogólnie wymaganej w dokonywanych czynnościach, przy uwzględnieniu zawodowego charakteru działalności, obszaru specjalizacji oraz przedmiotu wykonywanych czynności zdaje sobie sprawę lub powinna zdawać sobie sprawę, że podjęła się wobec schematu podatkowego, bezpośrednio lub za pośrednictwem innych osób, czynności wspierających, oraz dodatkowo jest rezydentem do celów podatkowych w państwie członkowskim Unii Europejskiej, lub posiada stały zakład w państwie członkowskim Unii Europejskiej, za którego pośrednictwem świadczone są usługi dotyczące schematu podatkowego, lub jest zarejestrowana w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub podlega przepisom prawa

państwa członkowskiego Unii Europejskiej, lub jest zarejestrowana w stowarzyszeniu zawodowym związanym z usługami prawnymi, podatkowymi lub doradczymi w państwie członkowskim. Oczekiwanym efektem wprowadzenia nowej definicji jest przybliżenie instytucji „promotora” do tej wynikającej z Dyrektywy Rady (UE) 2018/822, którą też w takim brzmieniu implementowała do swoich porządków prawnych większość państw członkowskich Unii Europejskiej. Przyjęcie jednej wspólnej definicji wyeliminuje wątpliwości praktyczne dotyczące tego, w jakiej roli występuje dany podmiot (promotora, czy wspomagającego), oraz zmniejszy zakres obowiązków sprawozdawczych spoczywających na podmiotach. Kolejną ważną zmianą wynikającą z omawianej nowelizacji jest zawężenie obowiązku składania informacji o schemacie podatkowym do podmiotów mających związek z państwami członkowskimi Unii Europejskiej, które zostały enumeratywnie wymienione w oparciu o treść definicji „pośrednika” wynikającej z Dyrektywy Rady (UE) 2018/822. Zatem, obowiązek przekazywania informacji o schematach podatkowych nie wykracza na „promotorów” z państw niebędącymi członkami UE, tak jak to miało dotąd miejsce. Wprowadzenie, zgodnie z Dyrektywą Rady (UE) 2018/822 instytucji „promotora” implikuje ze strony ustawodawcy dostosowanie pod jeden podmiot obowiązków sprawozdawczych, które zostaną uregulowane w dotychczasowym art. 86b Ordynacji podatkowej. W projektowanej nowelizacji inkorporuje się znane dotąd obowiązki sprawozdawcze, które spoczywały na „promotorze” i „wspomagającym”, część modyfikuje, a niektóre likwiduje, aby usunąć kolizje norm prawnych. Następuje także dostosowanie art. 86b § 2 Ordynacji podatkowej poprzez rozszerzenie katalogu osób, których promotor obowiązany jest poinformować na piśmie o NSP tego schematu podatkowego. Przedstawiona propozycja, wyeliminuje sytuacje, w których to inne podmioty zobowiązane do przekazania informacji o schemacie podatkowym będą zmuszone do samodzielnego pozyskiwania informacji o zaraportowaniu uzgodnienia. Projektowany przepis został jednocześnie skonstruowany tak, aby nie kolidował z ewentualnym obowiązkiem zachowania prawniczej tajemnicy zawodowej. Powyższa zmiana jest skutkiem wyroku TSUE w sprawie C-694/20, Orde van Vlaamse Balies i in., a w konsekwencji zmianami w Dyrektywie Rady (UE) 2023/2226 z dnia 17 października 2023 r. zmieniająca dyrektywę 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania (art. 8ab ust. 5 dyrektywy Rady 2011/16/UE z dnia 15 lutego 2011 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania i uchylającej dyrektywę 77/799/EWG). W związku z modyfikacją art. 86b § 2 Ordynacji podatkowej aktualizacji wymaga również § 3, który reguluje sytuację braku nadanego NSP. W myśl projektowanego art. 86b § 3 Ordynacji podatkowej, w przypadku gdy w terminie, o którym mowa w § 1 art. 86b Ordynacji podatkowej, schemat

podatkowy nie posiada jeszcze NSP, promotor informuje o tym na piśmie oraz przekazuje dane, o których mowa w art. 86f OP, dotyczące schematu podatkowego, załączając potwierdzenie przekazania informacji o schemacie podatkowym do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej. Dodanie obowiązku załączenia potwierdzenia przekazania informacji o schemacie podatkowym ma na celu dodatkowe zapewnienie pozostałych podmiotów, że schemat podatkowy został faktycznie zaraportowany do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, a brak NSP wynika faktycznie z przyczyn leżących po stronie administracji skarbowej, a nie z braku wypełnienia obowiązków sprawozdawczych przez zobowiązany do tego podmiot. W efekcie dana regulacja zabezpiecza interes podmiotów oraz ogranicza sytuacje ewentualnego multiplikowania informacji dotyczących tych samych uzgodnień. Modyfikacji ulega jednak zakres informacji wynikających z art. 86f § 1 OP przekazywanych danym podmiotom tak, aby chronić dane osobowe osób fizycznych. Adekwatna norma prawna znalazła miejsce również w przepisach dotyczących korzystającego. Modyfikacji ulegają także obowiązki promotora, któremu korzystający lub inny promotor zlecił wykonanie czynności wspomagających w odniesieniu do schematu podatkowego. Projektując regulacje w tym zakresie częściowo inkorporuje się główne założenia uchylanego przepisu art. 86d Ordynacji podatkowej oraz dokonuje modyfikacji polegających na: - zamianie określenia „powzięcia wątpliwości” czy „dostrzeżenia wątpliwości” na brzmienie „zdaje sobie sprawę lub powinna zdawać sobie sprawę”. W efekcie definicja promotora będzie w pełni zbliżona do definicji zawartej w Dyrektywie Rady (UE) 2018/822 oraz w szczególności rozwieje wątpliwości praktyczne związane z jej stosowaniem, - nałożeniu na podmioty zlecające temu promotorowi wykonanie danych czynności wspomagających, obowiązku przekazania występującemu z pismem promotorowi oświadczenia potwierdzającego, że uzgodnienie, w odniesieniu do którego podjął się udzielenia bezpośrednio lub za pośrednictwem innych osób, pomocy, wsparcia lub porad dotyczących opracowania, wprowadzenia do obrotu, organizowania, udostępnienia do wdrożenia lub nadzorowania wdrożenia schematu podatkowego nie stanowi schematu podatkowego, niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 7 dni licząc od dnia doręczenia pisma, o ile uzgodnienie to stanowi schemat podatkowy. Podkreślenia wymaga, że oświadczenie posiada moc wiążącą wobec promotora, który je otrzymał, co jeszcze bardziej wzmocni ochronę promotora. Doregulowanie instytucji oświadczenia w pełni umożliwi wyeliminowanie wątpliwości mogących powstać po stronie promotora, wystąpienia sytuacji, w której promotor przekaze informacje o schemacie podatkowym w momencie, gdy taka informacja została już przekazana do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej oraz dokładnie sprecyzuje sytuacje, kiedy dany promotor ma obowiązek zaraportowania schematu podatkowego,

chcąc tym samym ograniczyć w tym zakresie nieściśłości do minimum, w związku z czym zasadnym jest zdjęcie w tym przypadku nadmiernego obowiązku, jakim jest nierzadkie występowanie sytuacji obowiązku składania zawiadomienia MDR-2, a następnie informacji MDR-1 przez ten sam podmiot, - wyeliminowaniu obowiązku składania do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej zawiadomienia MDR-2, - inkorporowaniu do projektowanych zmian z obecnie obowiązujących przepisów dot. „wspomagającego”, tj. regulacje stanowiące o braku odpowiedzialności cywilnej i dyscyplinarnej w związku z wstrzymaniem się z wykonaniem zleconych mu czynności. W takim przypadku, „promotor” ten nie ponosi odpowiedzialności cywilnej względem zlecającego mu te czynności w zakresie związanym ze wstrzymaniem się z wykonaniem tych czynności oraz odpowiedzialności dyscyplinarnej związanej ze wstrzymaniem się z wykonaniem czynności w odniesieniu do uzgodnienia.

21) Zmiana definicji „udostępniania” i „wdrożenia”. Zmiana definicji „udostępniania” i „wdrożenia” polega na usunięciu z nich sformułowania „oferowanie”, co wynika z potrzeby usunięcia normy prawnej niemożliwej do wykonania przez podmiot obowiązany do raportowania informacji o schematach podatkowych.

22) Zwolnienie z możliwości raportowania niektórych podlegających zgłoszeniu uzgodnień krajowych. W ramach nowelizacji zdecydowano się znacząco ograniczyć ilość przekazywanych informacji o podlegających zgłoszeniu uzgodnieniach krajowych. Po nowelizacji, wyłączone z raportowania będą podlegające zgłoszeniu uzgodnienia krajowe: - jeżeli dane uzgodnienia są zbieżne z przekazanymi przez uczestnika uzgodnienia do właściwego urzędu skarbowego z danymi zawartymi w: o informacji o cenach transferowych sporządzonej przez podmiot na podstawie art. 23zf ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych lub art. 11t ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych albo o imiennej informacji sporządzonej przez podmiot na podstawie art. 42 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych lub informacji o dokonanych wypłatach i pobranym podatku sporządzonej przez podmiot na podstawie art. 26 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych; - jeżeli uzgodnienie znajduje się w rozporządzeniu ministra właściwego do spraw finansów publicznych w sprawie zwolnienia z obowiązku przekazywania uzgodnień krajowych (tzw. „białej liście” z art. 86a § 11 Ordynacji podatkowej).

23) Doprecyzowanie definicji „korzystającego”, zakresu jego obowiązków i powstania u niego obowiązku raportowania. Proponowana zmiana realizuje zamysł prawodawcy unijnego w zakresie

definicji oraz zakresu obowiązków „korzystającego” oraz warunków, które muszą zostać spełnione, aby obowiązki raportowania powstały. W związku z wprowadzoną zmianą w zakresie „promotora”, proponuje się nadać nowe brzmienie art. 86c § 1 Ordynacji podatkowej, który ograniczy obowiązki „korzystającego” związane z raportowaniem niezbędnego minimum określonego w Dyrektywie Rady (UE) 2018/822. Wprowadzone zmiany podkreślają zamysł prawodawcy unijnego, iż „korzystający” jest podmiotem, który ma dokonywać raportowania w ostateczności, kiedy nie może uczynić tego „promotor”. Warunek ten nie jest i nie powinien być ograniczany żadnymi dodatkowymi kryteriami jak np. brak otrzymania numeru NSP. Doregulowanie obowiązków informacyjnych „korzystającego” (projektowane art. 86c § 5 i 6 Ordynacji podatkowej). W celu dopełnienia funkcjonalności regulacji dotyczących „promotora” dodaje się w art. 86c OP § 6, który nakłada na „korzystającego” obowiązek poinformowania na piśmie „promotorów”, wobec których jest zlecającym oraz innych „korzystających” i „uczestników” o NSP zaraportowanego schematu podatkowego, załączając dowód nadania NSP, niezwłocznie po jego otrzymaniu. Wprowadzenie danej regulacji jest następstwem wprowadzenia definicji „promotora”, a także wzajemnego informowania się o zaraportowaniu schematu podatkowego w celu zdjęcia z podmiotów dodatkowych, utrudniających stosowanie przepisów obowiązków, a także uniknięcia multiplikowania przekazywanych informacji dotyczących tego samego schematu podatkowego.

24) Likwidacja obowiązku składania MDR-2. Należy wskazać, że informacja MDR-2 nie zawiera żadnych istotnych informacji dotyczących schematów podatkowych, a obowiązek jej składania jest obowiązkiem, który nie wynika z założeń Dyrektywy Rady (UE) 2018/822, a który niepotrzebnie obciąża bazę informacji o schematach podatkowych, jednocześnie nie mogąc być powiązany z żadnym NSP zaraportowanego schematu i stanowi niewspółmierny do wartości przekazywanych w nim informacji obowiązek zarówno dla podmiotów obowiązanych dotychczasowo do jego składania, jak i dla KAS. W związku z powyższym norma prawna, o której mowa w art. 86d § 3 OP, nie zostanie przeniesiona do nowego art. 86b OP.

25) Umożliwianie uzupełniania złożonych informacji przez inne podmioty przez pełne dostosowanie art. 86e Ordynacji podatkowej do założeń Dyrektywy Rady (UE) 2018/822. Zmiana ma na celu umożliwienie zwolnienia się z obowiązku raportowania w przypadku „promotora” wykonującego swoje czynności dopiero na etapie wdrażania lub przygotowania do wdrożenia udostępnionego i zaraportowanego schematu podatkowego tak, aby podmiot taki mógł zwolnić się z zaraportowania schematu podatkowego w przypadku, gdy dysponuje dowodami, że ten schemat podatkowy został już zaraportowany przez inny podmiot na wcześniejszym etapie, pod warunkiem że dokona

stosownego uzupełnienia zgłoszenia informacji o schemacie podatkowym, jeżeli nie został on wskazany w informacji o schemacie podatkowym, lub dokona zgłoszenia w przypadku, gdyby w przekazanej informacji o schemacie podatkowym nie zostały przekazane dane będące w jego posiadaniu. Uprawnienie uzupełnienia będzie posiadał również korzystający, który nie został wskazany w przekazanej pierwotnej informacji.

26) Doprecyzowanie art. 86f § 1 Ordynacji podatkowej, tj. zakresu treści przekazywanej informacji o schemacie podatkowym, doprecyzowanie sposobu raportowania informacji o schemacie podatkowym standaryzowanym (uchylenie art. 86f § 2 i 3 oraz nowe brzmienie art. 86f § 4 Ordynacji podatkowej). Projektowana zmiana polega na dostosowaniu zakresu przekazywanych informacji do wymogów Dyrektywy oraz Rozporządzenia Komisji Unii Europejskiej m.in. doprecyzowano art. 86f § 1 pkt 6 OP, w którym doprecyzowano zakres przekazywanych informacji tak, aby podmioty składające informację MDR-1 wskazywały, czy zobowiązane są do zachowania prawnie chronionej tajemnicy zawodowej. Doregulowano również treść informacji o schemacie podatkowych poprzez dodanie informacji o rezydencji promotora, korzystającego oraz innych uczestników uzgodnienia i innych podmiotów powiązanych z korzystającym, co uwzględniono w projektowanym art. 86f § 1 OP. Zmiana polega również na wykreśleniu z art. 86f § 1 Ordynacji podatkowej zwrotów „według wiedzy przekazującego informację” lub „znanych przekazującemu” lub „zgodnie z wiedzą przekazującego”, ponieważ założenie to znalazło się już w projektowanym art. 86b § 1 OP zgodnie z wymogami Dyrektywy. Efektem projektowanej zmiany będzie wyeliminowanie nieprecyzyjnego uzupełniania wymaganych pól przez podmioty raportujące podczas składania informacji o schemacie podatkowym. Dodatkowo, ograniczy to również, ilość wezwań Szefa KAS do uzupełnienia lub wyjaśnienia złożonej informacji MDR kierowanych do podmiotów składających, a także w szczególności pozwoli na prawidłową wymianę informacji z państwami członkowskimi UE w ramach automatycznej wymiany informacji o MDR transgranicznych. Zmiana polega na uchyleniu art. 86f § 2 i § 3 oraz zmianie brzmienia § 4 OP w taki sposób, aby wyeliminować problemy natury praktycznej polegające na istnieniu norm prawnych niemożliwych do zrealizowania dla części podmiotów oraz przede wszystkim aby dostosować przepisy rozdziału 11a działu III OP w zakresie uzgodnień standaryzowanych do wymogów Dyrektywy Rady (UE) 2018/822. Dzięki projektowanej zmianie obowiązek kwartalnego składania informacji o udostępnieniach MDR-4 będzie wymagał wskazania informacji nieznanymi promotorowi na wcześniejszym etapie. Zmiana polega również na zapewnieniu większego bezpieczeństwa informacji o pierwszym korzystającym, któremu udostępniony został dany schemat standaryzowany.

27) Możliwość dokonania uzupełnienia informacji o schemacie podatkowym z własnej inicjatywy bez wezwania Szefa KAS (projektowany art. 86h § 1c Ordynacji podatkowej oraz zmiana art. 86h § 2 Ordynacji podatkowej). Pozwoli to na uzyskanie stanu, w którym Szef KAS otrzymuje do analizy jak największą ilość rzetelnego i pełnego materiału badawczego, w tym poprzez wyeliminowanie z obrotu informacji MDR-1, zawierających niepełne lub nieprawdziwe dane, za sprawą analizy własnej składanych informacji i w razie potrzeby, wzywaniu do ich uzupełnienia oraz korzystanie z samoświadomości składających, którzy bez wezwania właściwego organu będą mogli dokonać „korekty” pierwotnie złożonej informacji o schemacie podatkowym. Wprowadzono możliwość penalizowania czynów polegających na przekazywaniu informacji o schematach podatkowych po terminie oraz postępowaniu się unieważnionym NSP.

28) Rozszerzenie katalogu sytuacji, w której Szef KAS wydaje postanowienie o odmowie nadania NSP lub unieważnieniu nadanego NSP oraz doprecyzowanie przepisów dotyczących doręczania potwierdzania nadania NSP. Projektowana zmiana polega na rozszerzeniu katalogu przypadków, w których Szef KAS wydaje postanowienie o odmowie nadania NSP, o przypadek, w którym złożona informacja MDR-1 dotyczy zaraportowanego już schematu podatkowego. Efektem projektowanej modyfikacji art. 86i Ordynacji podatkowej jest stworzenie dla Szefa KAS odpowiedniego narzędzia umożliwiającego eliminowanie zjawiska nadraportowania schematów podatkowych, a tym samym dostosowanie istniejącego już art. 86i Ordynacji podatkowej. Dodatkowo rozszerza się katalog przypadków, w których Szef KAS ma możliwość unieważnić nadany NSP. Dodatkowo projektowana zmiana zakłada doprecyzowanie przepisów dotyczących nadania NSP.

29) Umożliwienie organom podatkowym penalizowanie czynów polegających na przekazywaniu po terminie informacji MDR-3 na gruncie przepisów ustawy Kodeks karny skarbowy Rozwiązanie uzupełnia katalog sankcji w zakresie składanych po terminie informacji o schematach podatkowych.

30) Uchylenie art. 86ia Ordynacji podatkowej dotyczącego doręczania potwierdzenia nadania NSP oraz innych pism związanych ze stosowaniem przepisów rozdziału 11a – Informacje o schematach podatkowych. Projektowana zmiana polega na usunięciu art. 86ia OP z uwagi na to, że przypisy ogólne w zakresie doręczeń znajdujące się w Ordynacji podatkowej mają zastosowanie również do doręczania korespondencji dotyczącej stosowania przepisów rozdziału 11a OP.

31) Przekazywanie informacji o zastosowaniu schematu podatkowego na formularzu MDR-3 raz do roku zgodnie z wymaganiami Dyrektywy Rady (UE) 2018/822. Rekomendowane rozwiązanie polega na zmianie treści art. 86j § 1 Ordynacji podatkowej i dodaniu art. 86j § 1a. Proponowana zmiana

wprowadza obowiązek raportowania informacji o zastosowaniu schematu podatkowego w terminie do końca trzeciego miesiąca następującego po zakończeniu roku podatkowego dla podatników podatku dochodowego od osób prawnych i podatku dochodowego od osób fizycznych, a w przypadku korzystającego niebędącego podatnikiem podatku dochodowego - do końca trzeciego miesiąca następującego po zakończeniu roku kalendarzowego. Dodatkowo wprowadza się możliwość wskazania szacunkowej wysokości korzyści podatkowej w wyniku zastosowania schematu podatkowego, w przypadku gdy wskazanie dokładnej wysokości korzyści podatkowej byłoby niemożliwe.

32) Wprowadzenie możliwości podpisywania MDR-3 przez pełnomocnika. Zmiana znacznie usprawni proces sporządzania i przekazywania informacji MDR-3 do Szefa KAS.

33) Przeliczanie wysokości korzyści podatkowej uzyskanej w walucie obcej (projektowany art. 86j § 1b oraz art. 86f § 1a Ordynacji podatkowej). Doprecyzowanie przepisów w zakresie kursu, jaki należy zastosować do przeliczenia wysokości korzyści podatkowej zarówno szacowanej, jak i raportowanej w informacji MDR-3, w przypadku gdy wysokość korzyści podatkowej określana jest w walucie obcej.

34) Uchylenie art. 86l oraz art. 86m Ordynacji podatkowej. Zmiana polega na likwidacji obowiązku posiadania „wewnętrznej procedury” w zakresie przeciwdziałania niewywiązywaniu się z obowiązku przekazywania informacji o schematach podatkowych oraz co za tym idzie likwidacji sankcji dotyczących braku wykonania tego obowiązku.

35) Odpowiednie stosowanie przepisów działu IV Ordynacji podatkowej (art. 86o Ordynacji podatkowej). Doprecyzowanie art. 86o OP w przedmiocie odpowiedniego stosowania przepisów działu IV Ordynacji podatkowej w zakresie nieuregulowanym w Rozdziale 11a – Informacje o schematach podatkowych. Projektowana zmiana przyczyni się do efektywniejszego wykonywania przepisów dotyczących schematów podatkowych.

36) Kary przewidziane w art. 80f KKS. Proponuje się zmiany polegające na dodaniu odpowiedzialności karnej skarbowej za składanie po terminie: informacji o uzyskanej korzyści podatkowej lub dokonywaniu jakichkolwiek czynności będących elementem schematu podatkowego (MDR-3) oraz kwartalnej informacji o udostępnieniu schematu podatkowego standaryzowanego (MDR-4). Jednocześnie usuwa się sankcję dotyczące przekazywania danych, o których mowa w art. 86f § 1 oraz art. 86f § 4 Ordynacji podatkowej, w informacji o nieprzekazaniu informacji ze względu na objęcie prawnie chronioną tajemnicą zawodową.

37) Obniżenie kar za niewłaściwe wykonywanie obowiązków związanych z raportowaniem schematów podatkowych. Proponuje się obniżenie sankcji z Kodeksu karnego skarbowego dotyczących uchybienia obowiązkowi wynikającym z przepisów rozdziału 11a działu III Ordynacji podatkowej z 720 stawek dziennych do 240 stawek dziennych. Dotychczas obowiązująca wysokość grzywny, jaką może być ukarany sprawca czynu zabronionego, jest niewspółmierna do innych czynów penalizowanych przez Kodeks karny skarbowy.

38) Doprecyzowanie sposobu składania zawiadomień ZAW-NR (zawiadomienie o zapłacie należności na rachunek bankowy inny niż zawarty na dzień zlecenia przelewu w wykazie podatników VAT) drogą elektroniczną i umożliwieniu ich opatrywania przez pełnomocnika do podpisywania deklaracji. Proponuje się wprowadzenie rozwiązań ułatwiających podatnikom korzystanie z przysługujących im uprawnień. Służyć temu ma wskazanie w przepisach Ordynacji podatkowej e-Urzędu Skarbowego jako jedynej kanału komunikacji elektronicznej, za pośrednictwem którego składane są zawiadomienia ZAW-NR w postaci elektronicznej, oraz umożliwienie ich opatrywania przez pełnomocnika do podpisywania deklaracji (projektowany art. 117ba § 3a i 3b Ordynacji podatkowej). Podpisywanie zawiadomień ZAW-NR przez pełnomocnika nie będzie wiązało się z koniecznością każdorazowego składania pełnomocnictwa szczególnego. Podpisywanie tych zawiadomień będzie możliwe w oparciu o pełnomocnictwo do podpisywania deklaracji udzielone na podstawie art. 80a § 1 ustawy – Ordynacja podatkowa.

39) Wprowadzenie możliwości działania osoby niebędącej stroną, wzywanej do złożenia wyjaśnień lub przedłożenia dokumentów, przez pełnomocnika ogólnego. Proponowane rozwiązanie umożliwi doręczanie wezwań w tym zakresie do pełnomocników ogólnych tych podmiotów oraz udzielanie odpowiedzi w imieniu tych podmiotów przez pełnomocników ogólnych. W pełniejszym zatem stopniu zostanie wykorzystana instytucja pełnomocnika ogólnego, ułatwiony zostanie kontakt z podmiotami, które dostrzegły potrzebę ustanowienia pełnomocnika ogólnego oraz przyspieszony zostanie przepływ informacji pomiędzy organem podatkowym a wzywaną osobą. Propozycja nie umożliwi natomiast korzystania przez inne osoby z pełnomocnika przy innych czynnościach (np. przesłuchanie świadka).

40) Wyłączenie obowiązku wskazania w pełnomocnictwie przez adwokata, radcę prawnego lub doradcę podatkowego adresu do doręczeń elektronicznych, ponieważ organy podatkowe mogą sprawdzić ten adres w bazie adresów elektronicznych. Obowiązek posiadania adresu do doręczeń elektronicznych przez wymienione podmioty wpisanego do bazy adresów elektronicznych,

powiązanego z publiczną usługą rejestrowanego doręczenia elektronicznego albo kwalifikowaną usługą rejestrowanego doręczenia elektronicznego wynika z art. 9 ust. 1 pkt 1–3 ustawy o doręczeniach elektronicznych.

41) Umożliwienie każdemu pełnomocnikowi ogólnemu, nie tylko zawodowemu, zawiadomienia o zmianie zakresu, odwołaniu lub wypowiedzeniu pełnomocnictwa. Ograniczy to ryzyko figurowania w Centralnym Rejestrze Pełnomocnictw Ogólnych nieaktualnych informacji w przypadku braku wywiązania się przez mocodawcę z obowiązku takiego zawiadomienia.

42) Rozszerzenie możliwości doręczania wydruków pism utrwalonych w postaci elektronicznej na pisma opatrzone kwalifikowaną pieczęcią elektroniczną organu podatkowego. Rozszerzenie takiej możliwości w art. 144b § 1 Ordynacji podatkowej, zapewni spójność z przepisem art. 126 § 1 zdanie trzecie Ordynacji podatkowej, który pozwala na opatrywanie pism utrwalonych w postaci elektronicznej kwalifikowaną pieczęcią elektroniczną organu podatkowego.

43) Wprowadzenie możliwości przesłuchania w postępowaniu podatkowym strony lub świadka przez organ podatkowy przy użyciu urządzeń technicznych pozwalających na przeprowadzenie tej czynności na odległość. Wprowadzenie do Ordynacji podatkowej proponowanego rozwiązania pozwoli na wykorzystanie w postępowaniu podatkowym istniejącego potencjału organizacyjno-technicznego KAS związanego z przewidzianą w art. 76 ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej możliwością zdalnego przesłuchania kontrolowanego lub świadka dla celów kontroli celno-skarbowej, z korzyścią dla organu podatkowego, strony i świadka.

44) Uproszczenie trybu korygowania deklaracji z urzędu przez organ podatkowy w ramach czynności sprawdzających i zwiększenie wysokości korekty z kwoty 5.000 do 10.000 zł. Projektowane rozwiązanie zakłada uproszczenie polegające na możliwości korygowania z urzędu deklaracji, bez konieczności doręczenia podatnikowi uwierzytelnionej kopii skorygowanej deklaracji. Procedura korygowania deklaracji z urzędu ma zastosowanie w przypadku stwierdzenia przez organ podatkowy oczywistych omyłek i błędów rachunkowych oraz wypełnienia deklaracji niezgodnie z ustalonymi wymogami, co nie wymaga jakiegokolwiek udziału podatnika. Organ podatkowy, po skorygowaniu deklaracji z urzędu, będzie zobligowany jedynie do doręczania podatnikowi informacji o przyczynie korekty oraz o związanej z korektą zmianie wysokości zobowiązania podatkowego, nadpłaty, zwrotu podatku, podatku naliczonego albo nadwyżki podatku do przeniesienia, wysokości straty lub podatku do zapłaty, albo informacji o braku takich zmian. Informacja będzie zawierać pouczenie o prawie wniesienia sprzeciwu. Rezygnacja z konieczności doręczenia podatnikowi uwierzytelnionej

kopii skorygowanej deklaracji ograniczy obowiązki biurowe organów podatkowych do niezbędnego minimum, co pozwoli zmniejszyć nakłady ponoszone na funkcjonowanie organów podatkowych. Ponadto w związku ze zmianą wartości pieniądza wynikającą z inflacji podwyższono z 5.000 zł do 10.000 zł wysokości zobowiązania podatkowego, nadpłaty, zwrotu podatku, podatku naliczonego albo nadwyżki podatku do przeniesienia lub wysokości straty, która może zostać zmieniona w wyniku korekty deklaracji z urzędu przez organ podatkowy.

45) Ujednolicenie terminologii stosowanej w przepisach o tajemnicy skarbowej oraz ich doprecyzowanie i uzupełnienie. Jednolite użycie w przepisach o tajemnicy skarbowej pojęcia „akta”, zamiast pojęć „akta podatkowe” i „akta spraw podatkowych” oraz doprecyzowanie i uzupełnienie tych przepisów usunie wątpliwości, jakie pojawiły się w praktyce ich stosowania.

46) Zapewnienie Rzecznikowi Praw Obywatelskich dostępu do akt podatkowych, w tym akt zawierających informacje pochodzące z instytucji finansowych, w zakresie niezbędnym do realizacji zadań określonych w ustawie z dnia 15 lipca 1987 r. o Rzeczniku Praw Obywatelskich (Dz. U. z 2020 r. poz. 627, z późn. zm.). Zapewnienie Rzecznikowi Praw Obywatelskich dostępu do akt podatkowych zawierających informacje pochodzące z instytucji finansowych w szerszym niż obecnie zakresie (nie tylko w związku z jego udziałem w postępowaniu przed sądem administracyjnym) ułatwi Rzecznikowi podjęcie decyzji co do ewentualnej interwencji procesowej.

47) Zapewnienie Rzecznikowi Małych i Średnich Przedsiębiorców dostępu do akt podatkowych, w tym akt zawierających informacje pochodzące z instytucji finansowych. Przyznanie Rzecznikowi dostępu do akt podatkowych w zakresie niezbędnym do realizacji zadań określonych w art. 9 ust. 1 pkt 8 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o Rzeczniku Małych i Średnich Przedsiębiorców (Dz. U. poz. 648) umożliwi dokonanie wszechstronnej analizy danej sprawy, na podstawie której Rzecznik podejmuje decyzję co do ewentualnej interwencji procesowej.

48) Zapewnienie Ministrowi do spraw Unii Europejskiej, Ministrowi Spraw Zagranicznych oraz ministrowi właściwemu do spraw gospodarki dostępu do akt i informacji objętych tajemnicą skarbową. Możliwość uzyskania od Ministra Finansów akt lub informacji objętych tajemnicą skarbową ułatwi Ministrowi do spraw Unii Europejskiej, Ministrowi Spraw Zagranicznych oraz ministrowi właściwemu do spraw gospodarki realizację zadań w związanych odpowiednio z toczącymi się postępowaniami w sprawie naruszenia przez Rzeczpospolitą Polską prawa Unii Europejskiej prowadzonymi przez instytucje i organy Unii Europejskiej, reprezentowaniem i ochroną

interesów Rzeczypospolitej Polskiej przed sądami i trybunałami międzynarodowymi oraz z wyjaśnieniem spraw rozpatrywanych w ramach systemu Solvit.

49) Zapewnienie Ministrowi Cyfryzacji dostępu do danych objętych tajemnicą skarbową w zakresie niezbędnym do realizacji zadania związanego z nadzorem nad spełnianiem przez dostawców usług cyfrowych wykonywania obowiązków dotyczących zgłaszania incydentów istotnych, o których mowa w art. 53 ust. 1 pkt. 2 lit. b ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa. Przyczyni się to nie tylko do znacznego zwiększenia efektywności nadzoru nad dostawcami usług cyfrowych, ale tym samym wpłynie na bezpieczeństwo, ciągłość oraz wiarygodność świadczonych usług cyfrowych oraz przyczyni się do wzmocnienia krajowego i unijnego systemu cyberbezpieczeństwa.

50) Zapewnienie Polskiej Agencji Nadzoru Audytowego dostępu do danych zawartych w sprawozdaniach finansowych oraz dokumentach ich dotyczących, znajdujących się w Centralnym Rejestrze Danych Podatkowych. Ułatwi to Agencji realizację zadań określonych w art. 88 ustawy z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1035).

51) Zapewnienie możliwości uzyskiwania przez Szefa KCIK danych znajdujących się w Centralnym Rejestrze Danych Podatkowych od Szefa KAS. Usprawni to proces udzielania informacji Szefowi KCIK. Pozwoli również Szefowi KCIK zachować większą anonimowość, a także zmniejszyć krąg osób poinformowanych o prowadzonych działaniach operacyjnych w stosunku do konkretnego podatnika. Automatyzacja pracy po obu stronach umożliwi ograniczenie lub wyeliminowanie czasochłonnych i powtarzalnych zadań.

Wprowadza się do Kodeksu karnego skarbowego mandat karny zaoczny (art. 138 § 1 pkt 3), który znajdzie zastosowanie do czynów zabronionych penalizowanych w kks jako wykroczenia skarbowe, wobec sprawcy, którego nie zastano na miejscu czynu, w przypadku braku jakichkolwiek wątpliwości co do jego osoby oraz okoliczności popełnienia czynu zabronionego (art. 137 § 1 zd. 2). W drodze mandatu karnego zaocznego będzie można nałożyć karę grzywny także na osoby czasowo tylko przebywające na terytorium RP lub niemające stałego miejsca zamieszkania lub stałego miejsca pobytu, osoby stale przebywające na terytorium RP, które czasowo opuszczają to terytorium, a zwłaszcza na osoby przebywające na stałe za granicą, pod warunkiem ustalenia adresu, pod który można skutecznie doręczyć niniejszy mandat (art. 138 § 3a). Znajdzie on zastosowanie zarówno w sprawach o wykroczenia skarbowe o charakterze formalnym, jak i materialnym. Mając na uwadze, że

postępowanie mandatowe wymaga zgody na przyjęcie mandatu jako przesłankę wyrażenia przedmiotowej zgody w przypadku tego rodzaju mandatu wskazano uiszczenie uprawnionemu organowi kary grzywny w ustawowym terminie. W związku z tym, że postępowanie mandatowe w tym trybie nie wiąże się z koniecznością osobistego stawiennictwa, zgody tej nie odnotowuje się na dokumencie mandatu karnego (art. 137 § 3 zd. 2). W kwestii prawomocności mandatu karnego zaocznego przyjęto rozwiązanie, iż do uznania mandatu za prawomocny konieczna jest zapłata kary grzywny, która powinna nastąpić w ustawowym terminie (art. 138 § 4). Niewpłacenie w terminie kary grzywny będzie skutkowało odmową przyjęcia mandatu, a sprawa zostanie rozpoznana na zasadach ogólnych. W ustawie zostało także dookreślone, iż mandat zaoczny powinien wskazywać organ, na rzecz którego w ciągu 14 dni sprawca może uiścić karę grzywny, oraz informować o skutkach jej nieuiszczenia w tym terminie. Termin do uiszczenia kary grzywny liczy się od dnia doręczenia mandatu (art. 138 § 5a). W zakresie przesłanek uchylenia prawomocnego mandatu karnego brak podpisu na wystawionym mandacie zaocznym nie będzie stanowić przesłanki do jego uchylenia (art. 140 § 1).

W p.p.s.a. proponuje się:

1. Doprecyzowanie regulacji określającej termin na wniesienie skargi do wojewódzkiego sądu administracyjnego na opinię transgraniczną (i odmowę jej wydania). Proponuje się określenie tego terminu w sposób tożsamy, jaki zastosowano do aktów o podobnym charakterze, tj. do opinii zabezpieczającej (i odmowy jej wydania). W konsekwencji tej zmiany, nie będzie wątpliwości co do tego, że obowiązującym terminem do wniesienia skargi do wojewódzkiego sądu administracyjnego na ww. opinie jest termin 30-dniowy.
2. Zapewnienie ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych uprawnienia do występowania z wnioskiem do Naczelnego Sądu Administracyjnego o podjęcie uchwały abstrakcyjnej. Proponowana zmiana jest szczególnie pożądana dla zapewnienia prawidłowego funkcjonowania systemu podatkowego zarówno pod kątem realizacji zasady pewności prawa (a więc minimalizacji ryzyka podatkowego), jak również pod kątem minimalizacji kosztów ponoszonych zarówno przez podatników, jak i organy podatkowe, czy nawet sądy administracyjne w związku z prowadzeniem odnośnych postępowań (uchwały takie, rozstrzygając kwestie sporne, odbierają podatnikom i organom podatkowym argumenty do toczenia sporów, a więc do prowadzenia, czy przedłużania odnośnych postępowań). Przekłada się to na odciążenie sądów administracyjnych, a przede wszystkim wzmacnia pewność stosowania prawa podatkowego przez podatników i organy

podatkowe. Nie ulega wątpliwości, że z perspektywy obywatela wydawanie odmiennych rozstrzygnięć w takich samych stanach faktycznych nie służy zaufaniu do sądów i do organów podatkowych. Poprzez organy podatkowe funkcjonujące w ramach resortu Minister Finansów ma możliwość pozyskiwania na wczesnym etapie informacji o rozbieżnościach w orzecznictwie i zwrócenia się do NSA o ich rozstrzygnięcie. Jak najszybsze eliminowanie rozbieżności, szczególnie w sprawach dotyczących dużej liczby podatników, jest działaniem pożądanym społecznie. Ocena, czy zagadnienie nadaje się pod rozstrzygnięcie w uchwale zawsze jednak pozostanie autonomiczną decyzją sądu.

Stan: 06.08.2025 – projekt znajduje się na etapie opiniowania.

Proponuje się, aby ustawa weszła w życie, co do zasady, z dniem 1 lipca 2026 r.

[Link](#)

3. Projekt ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa

W przypadku przedłużających się kontroli podatkowych lub kontroli celno-skarbowych podatnicy są obciążeni odsetkami za zwłokę za cały okres prowadzenia kontroli. Ochrona przed naliczaniem odsetek jest jedynie przewidziana przy przedłużających się postępowaniach podatkowych (jeżeli decyzja nie została doręczona w terminie 3 miesięcy od dnia wszczęcia postępowania).

Wyłączenie naliczania odsetek za zwłokę za czas kontroli podatkowej lub kontroli celno-skarbowej, jeśli kontrola będzie trwała dłużej niż 6 miesięcy. Będzie to bodziec dla organu podatkowego do sprawnego działania, a z drugiej strony uwolni podatnika od finansowych konsekwencji przedłużających się kontroli podatkowych i kontroli celno-skarbowych. Jednocześnie proponuje się ujednoczenie długości okresu warunkującego nienaliczanie odsetek za zwłokę w przypadku przedłużających się postępowań podatkowych z okresem odnoszącym się do kontroli podatkowej i kontroli celno-skarbowej (obecnie odsetki nie są naliczane, jeżeli decyzja nie została doręczona w terminie 3 miesięcy od dnia wszczęcia postępowania; po zmianie okres ten wyniesie 6 miesięcy, tak jak w przypadku kontroli).

Stan: 15.09.2025 – ustawę przekazano do Senatu.

Proponuje się, aby ustawa weszła w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

[Link](#)

4. Projekt ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa

Projekt dotyczy wzmocnienia ochrony praw i interesów podatnika poprzez wprowadzenie zasady domniemania niewinności, co oznacza, że w postępowaniach podatkowych, które rozpoczynane są z urzędu, niedające się usunąć wątpliwości dotyczące stanu faktycznego, będą rozstrzygane na korzyść podatników; Nowe przepisy realizują działania deregulacyjne rządu.

Stan: 15.09.2025 – ustawę przekazano do Senatu

Proponuje się, aby ustawa weszła w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

[Link](#)

5. Projekt ustawy o zmianie ustawy o doradztwie podatkowym

I Zmiany w zakresie wykonywania zawodu doradcy podatkowego, w szczególności:

1) Rozszerzenie zakresu czynności doradztwa podatkowego o udzielanie porad, opinii i wyjaśnień z zakresu opłat, do których stosuje się przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, a także wykonywanie, w imieniu i na rzecz określonych podmiotów, obowiązków informacyjnych, sprawozdawczych oraz raportowania wynikających z przepisów prawa podatkowego i przepisów o wymianie informacji podatkowych oraz udzielanie im pomocy w tym zakresie. W następstwie zmian w przepisach wprowadzających na przestrzeni ostatnich kilkunastu lat nowe daniny publiczne, uregulowano kwestię możliwości wykonywania przez doradców podatkowych pomocy również w ich zakresie, co z kolei przyczyni się do zwiększenia bezpieczeństwa podatników korzystających z usług doradców podatkowych także w sprawach tych opłat (opłata za zezwolenie na obrót hurtowy napojami alkoholowymi w opakowaniach do 300 ml, opłata od środków spożywczych), obejmując je chociażby obowiązkowym ubezpieczeniem i odpowiedzialnością dyscyplinarną. Zwiększenie bezpieczeństwa podmiotów miała na celu także druga z ww. zmian, dotycząca możliwości udzielania przez doradców podatkowych wsparcia w zakresie realizacji przez podmioty obowiązków o charakterze dokumentacyjnym, informacyjnym i sprawozdawczym, które wiążą się z wynikającymi z ustaw podatkowych obowiązkami podatkowymi, a które z uwagi na stopień złożoności, często wymagają posiadania odpowiedniej wiedzy merytorycznej w zakresie

prawa podatkowego i dziedzin pokrewnych oraz umiejętności analitycznych. Konsekwencją ww. zmiany jest objęcie tych spraw możliwością reprezentowania w nich klientów przez doradców podatkowych w postępowaniach przed organami administracji publicznej i w zakresie sądowej kontroli decyzji, postanowień i innych aktów administracyjnych. Dalsze natomiast zawodowe wykonywanie czynności, które na mocy projektowanych regulacji staną się czynnościami zastrzeżonymi, przez podmioty niebędące podmiotami do tego uprawnionymi, będzie możliwe w okresie roku od dnia wejścia w życie nowelizującej ustawy. Czynności w zakresie wykonywania obowiązków informacyjnych, sprawozdawczych oraz raportowania, analogicznie jak obecnie sporządzanie deklaracji i prowadzenie ewidencji podatkowych, nie będą czynnościami zastrzeżonymi dla podmiotów uprawnionych w rozumieniu ustawy o doradztwie podatkowym. Konsekwentnie o powyższe sprawy przewidziane zostało rozszerzenie zakresu spraw, w których doradca podatkowy jest uprawniony do sporządzenia skargi kasacyjnej w postępowaniu sądownoadministracyjnym (zmiana art. 175 § 3 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 935, z późn. zm.).

2) Umożliwienie wykonywania czynności doradztwa podatkowego na podstawie umowy cywilnoprawnej – dopuszczalność tej podstawy prawnej wykonywania zawodu w ustawach regulujących inne wolne zawody, w ramach których również możliwe jest świadczenie czynności doradztwa podatkowego (radców prawnych) skutkowało mniejszą atrakcyjnością zawodu doradcy podatkowego i ograniczało możliwość działania doradców podatkowych na rynku. Dotychczas, doradca podatkowy mógł wykonywać czynności zawodowe m.in. jako osoba fizyczna prowadząca działalność we własnym imieniu i na własny rachunek, jako uczestnik spółki niemającej osobowości prawnej lub osoba pozostająca w stosunku pracy z enumeratywnie określonymi podmiotami. Przewiduje się, że wprowadzane rozwiązanie wpłynie na zwiększenie elastyczności w podejmowaniu pracy przez doradców podatkowych i wyrównanie możliwości na rynku świadczonych usług.

3) Wprowadzenie stroju urzędowego doradcy podatkowego biorącego udział w rozprawach sądowych – celem zbliżenia zasad funkcjonowania zawodu doradcy podatkowego do zawodu m.in. adwokata i radcy prawnego oraz zwiększenia prestiżu tej grupy zawodowej.

4) Modyfikacja katalogu podmiotów uprawnionych do wykonywania doradztwa podatkowego posiadających osobowość prawną poprzez wyłączenie możliwości nabycia przez organizacje zawodowe, spółdzielnie, stowarzyszenia i izby gospodarcze uprawnień do świadczenia doradztwa podatkowego na rzecz swoich członków – dopuszczona dotychczas na gruncie ustawy możliwość

uzyskania przez ww. podmioty wpisu do rejestru osób prawnych uprawnionych do wykonywania doradztwa podatkowego i świadczenia w związku z tym doradztwa podatkowego wyłącznie na rzecz swoich członków, w praktyce funkcjonowała zasadniczo w pierwszych latach obowiązywania ustawy i od prawie 20 lat nie jest wykorzystywana jako forma wykonywania doradztwa podatkowego wpisywana do rejestru (ostatni tego rodzaju podmiot został wpisany do rejestru w 2006 r.). Obecnie o uprawnienia do świadczenia doradztwa podatkowego ubiegają się niemal wyłącznie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, które stały się podstawową formą wykonywania doradztwa podatkowego przez osoby prawne. Pewna anachroniczność tego rozwiązania, ale także brak wymagań kwalifikacyjnych tego rodzaju podmiotów i osób nimi zarządzających, gwarantujących właściwe wykonywanie czynności doradztwa podatkowego i związanej z tym jednoznacznej odpowiedzialności oraz podnoszone przez samorząd zawodowy wynikające z tego trudności w zapewnieniu skutecznej ich kontroli przemawiają za rezygnacją z możliwości uzyskania po dniu wejścia w życie nowelizacji przez kolejne tego rodzaju podmioty wpisu do ww. rejestru i związanego z tym uprawnienia do świadczenia doradztwa podatkowego na rzecz swoich członków. Zachowane jednocześnie zostanie prawo do wykonywania doradztwa podatkowego na rzecz swoich członków przez podmioty wpisane już do rejestru przed wejściem w życie ustawy nowelizującej.

5) Wykorzystanie adresu do doręczeń elektronicznych w korespondencji pomiędzy doradcami podatkowymi a KIDP – korzystanie z poczty tradycyjnej w kontaktach doradców podatkowych z organami KIDP, mającymi czuwać nad spełnianiem ustawowych obowiązków przez członków korporacji, dając tym samym gwarancję prawidłowego wykonywania zawodu, znacznie wydłuża proces wymiany informacji pomiędzy organami KIDP a doradcami podatkowymi. Dlatego też proponuje się umożliwienie korzystania z adresu do doręczeń elektronicznych wpisanego do bazy adresów elektronicznych, a także kierowania pism w postaci elektronicznej opatrzonych kwalifikowanym podpisem elektronicznym do doradców podatkowych za pośrednictwem poczty elektronicznej, choć w tym ostatnim przypadku niezbędne będzie uzyskanie uprzedniej zgody doradcy podatkowego na taki obieg korespondencji. Proponowane rozwiązanie wpłynie na szybkość i skuteczność działań samorządu, a także aktualność danych doradców podatkowych zawartych na liście doradców podatkowych, również w zakresie ich statusu.

6) Włączenie bezpośrednio do katalogu przestępstw skreślenia z listy doradców podatkowych nieopłacania składek członkowskich w wysokości przekraczającej równowartość dwunastu składek członkowskich – długotrwałe uchylanie się od ustawowego obowiązku opłacania składek członkowskich jest podstawą znacznej ilości wniosków o ukaranie kierowanych do sądów

dyscyplinarnych KIDP i wydawanych w ich następstwie orzeczeń o pozbawieniu prawa wykonywania zawodu, co – jak podnosi KIDP – obciąża pion dyscyplinarny. Konieczność odciążenia sądów dyscyplinarnych jest głównym powodem wprowadzenia do projektu przedmiotowego rozwiązania. Eliminując wszystkie wady obecnego mechanizmu dodatkowo ujednotolica w tym zakresie zasady wykonywania zawodu doradcy podatkowego z zasadami wykonywania zawodu radcy prawnego. Rozwiązanie to będzie stosowane do składek członkowskich nieopłaconych za okresy przypadające po dniu wejścia w życie ustawy. Jednocześnie zapewniono w przypadku skreślenia z listy doradców podatkowych z ww. podstawy możliwość uzyskania ponownego wpisu na listę bez konieczności zdawania egzaminu, jeżeli od dnia skreślenia nie upłynęło 5 lat (przy założeniu, że osoba skreślona spełnia wszelkie inne warunki wpisu na listę).

7) Wydłużenie okresu przechowywania przez doradcę dokumentacji, przy jednoczesnym uproszczeniu sposobu realizacji tego obowiązku (brak konieczności przechowywania dokumentacji w postaci papierowej, a jedynie jako jej odwzorowanie cyfrowe, przez które rozumie się dokument elektroniczny będący kopią elektroniczną dokumentacji sporządzonej w postaci papierowej), co pozwoli zwiększyć bezpieczeństwo klientów doradców podatkowych w przypadku np. ewentualnego wydłużenia postępowania, bez znacznego obciążenia działalności doradcy podatkowego.

8) Umożliwienie doradcom podatkowym wykonującym zawód w ramach stosunku pracy z przedsiębiorcami będącymi podmiotami zobowiązanymi do sporządzenia skonsolidowanego sprawozdania finansowego, o którym mowa w rozdziale 6 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2023 r. poz. 120, z późn. zm.), wykonywania czynności doradztwa podatkowego, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy (udzielanie porad, opinii i wyjaśnień dot. gł. obowiązków podatkowych) - nie tylko jak dotychczas na rzecz pracodawcy - ale także na rzecz pozostałych podmiotów objętych skonsolidowanym sprawozdaniem finansowym sporządzonym przez podmiot, w którym doradca podatkowy jest zatrudniony.

9) Dostosowanie do obecnych realiów gospodarczych obowiązującej od 27 lat maksymalnej wysokości kary grzywny możliwej do wymierzenia w postępowaniu karnym w przypadku postępowania się przez osobę nieuprawnioną tytułem „doradcy podatkowego” lub zawodowego wykonywania przez nią zastrzeżonych czynności doradztwa podatkowego, albo członka zarządu osoby prawnej, która nie będąc uprawnioną, postępuje się oznaczeniem „spółka doradztwa podatkowego” lub zawodowo wykonuje ww. czynności doradztwa podatkowego (z 50.000 zł do 100.000 zł).

II. Zmiany w zakresie kompetencji organów KIDP, w szczególności:

1) Nadanie Krajowej Radzie Doradców Podatkowych, zwanej dalej „KRDP”, kompetencji do publikowania danych doradców podatkowych wpinanych na prowadzoną przez nią listę doradców podatkowych – lista ta, jako zbiór informacji pozwala na pozyskanie danych na temat osób uprawnionych do wykonywania czynności doradztwa podatkowego i jest jednym z ich podstawowych źródeł mających gwarantować bezpieczeństwo funkcjonujących na rynku podmiotów korzystających z usług doradców podatkowych. Obecnie obowiązek podawania do publicznej wiadomości danych doradców podatkowych wpisanych na listę, obejmujących: numer i datę wpisu na listę, imię i nazwisko doradcy podatkowego oraz miejsce wykonywania czynności doradztwa podatkowego (siedzibę), jak i wszelkich zmian w tym zakresie, spoczywa na ministrze właściwym do spraw finansów publicznych, zwanym dalej „MF”, który publikuje je w oparciu o dane przekazane mu kilka razy do roku przez KRDP. Mając na uwadze główny cel przyjęcia takiego rozwiązania, jakim niewątpliwie było upowszechnienie aktualnych informacji na temat osób posiadających uprawnienia do wykonywania zawodu doradcy podatkowego, obowiązujące rozwiązanie, przy częstotliwości i ilości mogących powstać w ciągu roku w tym zakresie zmian, wydaje się być niewystarczające dla jego realizacji. Dlatego też przyjęto rozwiązanie obligujące KRDP, jako podmiot prowadzący listę doradców podatkowych, do podawania do publicznej wiadomości – poprzez publikację w Biuletynie Informacji Publicznej na swojej stronie podmiotowej – danych doradców podatkowych w zakresie zbieżnym z tym w jakim obecnie publikuje je MF. Proponowane zmiany przyczynią się do zapewnienia aktualności powszechnie dostępnych danych osób mających uprawnienia doradcy podatkowego, a w konsekwencji zwiększenia ochrony podatników korzystających albo chcących skorzystać z usług tych podmiotów. Jednocześnie celem czasowego ograniczenia dotychczasowej publikacji danych osób skreślonych z listy, wskazano okres, po upływie którego publikacja w tym zakresie zostanie usunięta.

2) Zobowiązanie KRDP do przekazywania MF uzasadnienia do podjętych przez Krajowy Zjazd Doradców Podatkowych, zwany dalej „KZDP” lub KRDP uchwał – z uwagi na fakt, że ww. akty prawa wewnątrz korporacyjnego charakteryzują się często dużym stopniem ogólności, co niekiedy skutkuje nieścisłościami i wątpliwościami co do ich zasadności czy celu, jaki ma zostać zrealizowany, proponuje się wprowadzenie obowiązku przekazywania przez przewodniczącego KRDP, na wezwanie MF, uzasadnienia do weryfikowanej przez MF – zgodnie z dotychczasowym brzmieniem ustawy – uchwały KZDP lub KRDP. Rozwiązanie to usprawni prowadzone przez MF ww. czynności kontrolne

oraz przyczyni się do zapewnienia celowości, adekwatności, reprezentatywności oraz poprawności uchwał organów KIDP w ramach rozbudowanego wewnątrz korporacyjnego systemu prawa.

3) Uzupelnienie przepisów regulujących postępowanie dyscyplinarne, w tym: wyodrębnienie poszczególnych etapów tego postępowania wyraźnie obejmując nim prowadzone przez Rzecznika Dyscyplinarnego postępowanie wyjaśniające, rozszerzenie katalogu kar dyscyplinarnych o karę pieniężną (obok obecnie funkcjonujących kar: upomnienia, nagany, zawieszenia prawa wykonywania zawodu oraz pozbawienia prawa wykonywania zawodu) i określenie jej granic, umożliwienie wymierzania kary łącznej i orzeczenia łącznego. Mając bowiem na uwadze różnorodność zdarzeń, jakie są przedmiotem rozstrzygnięć sądów dyscyplinarnych, obowiązujący obecnie zakres kar oraz wytyczne, jakimi kieruje się sąd przy ich wymierzaniu (tj. by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy oraz uwzględniała stopień społecznej szkodliwości czynu, a także motywację i sposób zachowania się sprawcy, rodzaj i stopień naruszenia ciężących na sprawcy obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw czynu podlegającemu odpowiedzialności dyscyplinarnej), samorząd zawodowy widzi potrzebę zapewnienia w sądownictwie dyscyplinarnym KIDP możliwości orzeczenia kary mającej większą możliwość dostosowania jej dolegliwości do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości czynu oraz skutecznego egzekwowania, którą to rolę w sądownictwach dyscyplinarnych innych zawodów zaufania publicznego spełnia kara pieniężna. Kolejna zmiana w tym zakresie dotyczy modyfikacji zasad przedawnienia wszczęcia postępowania dyscyplinarnego oraz wprowadzenie przedawnienia karalności, niezbędnego także w postępowaniu dyscyplinarnym dla ustalenia końcowego terminu, w którym możliwe jest ukaranie sprawcy czynu. Karalność przewinienia dyscyplinarnego ustanie, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynęło pięć lat, a w przypadkach nadużycia wolności słowa i pisma w wykonywaniu czynności doradztwa podatkowego (stanowiącego ściganą z oskarżenia prywatnego zniewagę lub znieśławienie strony lub jej pełnomocnika, świadka, biegłego albo tłumacza) – trzy lata. Jeżeli czyn zawiera znamiona przestępstwa, przedawnienie dyscyplinarne nastąpi dopiero z upływem okresu przedawnienia karalności przestępstwa. Dodatkowo projekt wprowadza instytucję zryczałtowanych kosztów postępowania (do określania wysokości których organem właściwym będzie KZDP), które mają przede wszystkim na celu pokrycie kosztów ponoszonych przez sądy dyscyplinarne KIDP, a obciążenie nimi obwinionego doradcy podatkowego nastąpi jedynie w przypadku wydania wyroku uznającego go winnym zarzucanych mu czynów, tak jak jest to w przypadku np. postępowań dyscyplinarnych radców prawnych. Wprowadzenie, wzorem samorządów radców prawnych i adwokatów, do ustawy o doradztwie podatkowym ww. rozwiązań umożliwi sądom dyscyplinarnym

KIDP m.in.: zachowanie większej adekwatności wymiaru kary, uniknięcie wątpliwości co do okresu, w którym możliwe jest ukaranie obwinionego (przedawnienie karalności) lub wątpliwości interpretacyjnych m.in. w kwestii czasu ujawnienia czynu czy zawiadomienia organu ścigania (przedawnienie ścigania) oraz pokrycie kosztów własnych ponoszonych przez sądy dyscyplinarne KIDP w przypadku wydania orzeczenia uznającego obwinionego doradcę podatkowego winnym zarzucanych mu czynów. Wprowadzanymi przepisami usystematyzowano także postępowanie wyjaśniające prowadzone przez Rzecznika Dyscyplinarnego oraz podstawy działania jego zastępców oraz wiceprzewodniczących sądów dyscyplinarnych obu instancji, uproszczono procedurę zatarcia ukarania w przypadku śmierci ukaranego, uregulowano konsekwencje niestawiennictwa obwinionego dla dalszego toku postępowania, a także umożliwiono ustanowienie doradcy podatkowego obrońcą w postępowaniu dyscyplinarnym i przyznano obwinionemu prawo do obrońcy z urzędu. W przypadku wydania przez sąd dyscyplinarny prawomocnego orzeczenia kary dyscyplinarnej pozbawienia prawa wykonywania zawodu uznano za zbędne następcze wydawanie przez KRDP decyzji administracyjnej w sprawie skreślenia z listy doradców podatkowych.

4) Wprowadzenie odpowiedniego stosowania w ramach postępowania dyscyplinarnego określonych przepisów ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. ² Kodeks karny (Dz. U. z 2025 r. poz. 383) w przypadku braku stosownych regulacji w ustawie o doradztwie podatkowym – ogólne przepisy ustawy dotyczące prowadzenia postępowań dyscyplinarnych okazały się niewystarczające dla prowadzenia czynności i stosowania obowiązujących w systemie prawa karnego rozwiązań i instytucji. Projektowane zmiany dają możliwość odpowiedniego stosowania przez organy dyscyplinarne KIDP w toku prowadzonych postępowań przepisów rozdziałów I–III ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. ² Kodeks karny (skutecznie wykorzystywanych również w postępowaniach dyscyplinarnych prowadzonych przez inne samorządy zawodów zaufania publicznego), co powinno usprawnić prowadzenie postępowań dyscyplinarnych w KIDP.

III. Zmiany dotyczące egzaminu na doradcę podatkowego, w szczególności:

1) Uzupelnienie katalogu dziedzin objętych egzaminem na doradcę podatkowego o zagadnienia tematyczne odpowiadające rozszerzonemu zakresowi czynności doradztwa podatkowego – jako sprawdzian teoretycznego i praktycznego przygotowania kandydatów na doradców podatkowych do wykonywania zawodu, egzamin powinien obejmować swoim zakresem te z dziedzin prawa, których znajomość jest niezbędna do prawidłowego jego wykonywania. Z uwagi na rozszerzenie katalogu

czynności, które mogą być wykonywane przez doradców podatkowych, w celu uniknięcia wątpliwości w kwestii ich objęcia zakresem egzaminu obecnie określonym w ustawie o doradztwie podatkowym, zasadne jest uzupełnienie tego zakresu o opłaty, do których stosuje się przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa oraz wymianę informacji podatkowych. Doradcy podatkowi już wpisani na listę doradców podatkowych, objęci już obecnie ustawowym obowiązkiem podnoszenia kwalifikacji oraz osoby, które zdadzą egzamin na dotychczasowych zasadach i następnie uzyskają wpis na listę w związku z czym także będą objęci tym obowiązkiem, uzupełniać będą swoją wiedzę w tym zakresie w ramach odpowiednich obowiązkowych szkoleń.

2) Zastąpienie publikacji wykazu pytań i zadań egzaminacyjnych publikacją wykazu aktów prawnych, które stanowić będą podstawę do opracowania pytań i zadań egzaminacyjnych oraz publikowaniem przez PKE przykładowych pytań i zadań egzaminacyjnych wraz z odpowiedziami, co w powiązaniu z zakresem tematycznym egzaminu określonym w ustawie, jest pewnego rodzaju standardem obowiązującym w analogicznych egzaminach. Równocześnie, przepisy rozporządzenia już obecnie umożliwiają kandydatom korzystanie podczas egzaminu pisemnego z tekstów aktów prawnych w części obejmującej rozwiązywanie zadania egzaminacyjnego (kazusu). Obecny system egzaminu na doradcę podatkowego oparty o zasadę jawności pytań i zadań egzaminacyjnych prowadzi do często odtwórczej roli egzaminu, nie pozwalając w pełni na zweryfikowanie wiedzy i umiejętności kandydatów na doradców podatkowych. Przygotowywanie się do egzaminu w wielu przypadkach obejmuje tylko zapamiętywanie pytań i zadań oraz przyporządkowanych im odpowiedzi (wynikających z licznych, ogólnie dostępnych na rynku wydawniczym opracowań), skutkuje słabszym merytorycznie przygotowaniem kandydatów do egzaminu i wykonywania zawodu. Przyjęte na wzór chociażby egzaminów wstępnych dla kandydatów do zawodu adwokata i radcy prawnego, czy egzaminu na biegłego rewidenta rozwiązanie, powinno pozytywnie wpłynąć na poziom merytorycznego przygotowania kandydatów na doradców podatkowych do egzaminu zawodowego, a w konsekwencji jego wykonywania.

3) Zmiany dotyczące opłat związanych z egzaminami oraz rezygnacja z możliwości zmiany terminu egzaminu – długotrwała formuła egzaminu, składającego się z części pisemnej i ustnej, a w ich ramach dodatkowo umożliwiająca zmiany terminów egzaminu i zwrot opłaty, skutkują powstaniem znacznej dysproporcji pomiędzy stopniem zaangażowania PKE a wysokością opłaty egzaminacyjnej i zasadami jej zwrotu czy zaliczenia na poczet przyszłego terminu egzaminu. Biorąc pod uwagę obecnie obowiązujące przepisy, w ramach jednej i tej samej opłaty egzaminacyjnej uiszczonej przez kandydata, PKE może zostać zobligowana do przygotowania na rzecz tej samej

osoby trzech części pisemnych egzaminu i dwóch części ustnych (wskutek obowiązujących rozwiązań w zakresie zmiany terminu i zwrotu opłaty) mimo, że opłata wniesiona została na pokrycie jedynie jednego egzaminu. Projektowane rozwiązanie przewiduje wprowadzenie, w miejsce jednej – dwóch opłat egzaminacyjnych, z których każda obejmować będzie inną część egzaminu (pisemną bądź ustną) uiszczanych przez kandydata na etapie wnioskowania o wyznaczenie terminu danej części egzaminu, co pozwoli uniknąć płacenia „z góry” za dwie części egzaminu w sytuacji, gdy dopiero uzyskanie pozytywnego wyniku z pierwszej części umożliwi kandydatowi przystąpienie do kolejnej, oraz nowych zasad zwrotu opłaty uiszczonej za daną część egzaminu w połowie jej wysokości (raz dla każdej z części egzaminu w trakcie cyklu egzaminacyjnego), w przypadku odstąpienia przez kandydata od zdawania egzaminu w wyznaczonym mu terminie, tak aby pokryć chociaż część kosztów egzaminu zorganizowanego dla kandydata, który o niego wnioskował. Takie rozwiązanie zapewni adekwatność dokonywanych przez PKE czynności i ponoszonych w związku z organizacją poszczególnych etapów egzaminu kosztów do wartości dokonywanych przez kandydatów opłat. Obok przyporządkowania do każdej z części egzaminu – pisemnej i ustnej – odrębnej opłaty egzaminacyjnej, wprowadzona została, w związku z realizowanymi każdorazowo w takim przypadku czynnościami administracyjnymi dotyczącymi rozpatrzenia wniosku kandydata o dopuszczenie do egzaminu, także w przypadku gdy kandydat z powodu niespełnienia ustawowych warunków nie może zostać zakwalifikowany do egzaminu, opłata wstępna, która będąc odpowiednikiem opłaty za czynności urzędowe stanowić będzie dochód budżetu państwa i nie będzie podlegała zwrotowi. Wysokość każdej z ww. opłat zostanie określona przez MF w drodze rozporządzenia, z uwzględnieniem zastrzeżenia, by nie przekraczała równowartości minimalnego wynagrodzenia za pracę, o którym mowa w ustawie z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2024 r. poz. 1773).

4) Wprowadzenie możliwości korzystania przez PKE z systemu teleinformatycznego – z uwagi na złożoność i mnogość działań składających się na zorganizowanie jednej sesji egzaminów z części pisemnej lub ustnej zarówno po stronie pracowników Ministerstwa Finansów, jak i członków PKE, coraz większego znaczenia nabiera potrzeba automatyzacji części czynności technicznych, celem usprawnienia obsługi wciąż rosnącej liczby kandydatów, a co za tym idzie również egzaminów. Projektowane rozwiązanie daje możliwość korzystania z systemu teleinformatycznego w zakresie czynności dotyczących egzaminu dokonywanych zarówno przez PKE jak i kandydatów na doradców podatkowych, co pozwoli na usprawnienie prac PKE, a dodatkowo stanowić będzie znaczne ułatwienie dla osób przystępujących do egzaminu. Wprowadzane przepisy określają podstawy

funkcjonowania i użytkowania systemu e-Doradca. Przeprowadzanie egzaminu z wykorzystaniem systemu e-Doradca nie zmieni dotychczasowego wymogu stawiennictwa kandydata w miejscu przeprowadzenia egzaminu i przystąpienia doń w bezpośredniej obecności członków Komisji Egzaminacyjnej. Wykorzystanie systemu nie oznacza możliwości przystępowania do egzaminu na odległość (zdalnie).

5) Wprowadzenie regulacji określających dokumenty składane przez osoby ubiegające się o dopuszczenie do egzaminu, w tym przez osoby, które ukończyły studia, których program zrealizowany został w ramach umowy PKE z uczelnią, oraz osoby niepełnosprawne ubiegające się o przeprowadzenie egzaminu w warunkach dostosowanych do ich niepełnosprawności i wydłużenie czasu trwania egzaminu, a także doprecyzowanie nazw wniosków inicjujących procedurę egzaminacyjną składanych przez kandydatów (wniosek o dopuszczenie do egzaminu i wyznaczenie terminu części pisemnej egzaminu oraz wniosek o dopuszczenie do egzaminu i wyznaczenie terminu części ustnej egzaminu – w przypadku kandydata będącego absolwentem kierunku objętego umową PKE z uczelnią). Uporządkowanie tym samym – także poprzez wprowadzenie jednoznacznych regulacji określających początek i koniec cyklu egzaminacyjnego – całej procedury egzaminacyjnej.

Celem ww. zmian jest usprawnienie zasad przeprowadzania egzaminu na doradcę podatkowego, ale przede wszystkim zapewnienie wysokiego poziomu merytorycznego kandydatów do zawodu, a w konsekwencji przyszłych doradców podatkowych, co bezpośrednio wpływa na ochronę z jednej strony podatników, z drugiej natomiast Skarbu Państwa. Podstawowym celem funkcjonowania zawodów zaufania publicznego, do której to grupy należy zawód doradcy podatkowego, jest zaspokajanie najważniejszych potrzeb i ochrona podstawowych, najbardziej doniosłych wartości, takich jak życie i zdrowie czy, w przypadku doradców podatkowych, praw majątkowych. Elementami, które pozwalają osiągnąć te cele, są przede wszystkim wysoki poziom wiedzy i doświadczenia, ale i obowiązek stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych, etycznego działania, poufności czy posiadania ubezpieczenia z tytułu wykonywania zawodu. Pieczę nad właściwym wykonywaniem zawodu zaufania publicznego pełni samorząd zawodowy, tymczasem na etapie dostępu do zawodu nad posiadaniem przez kandydatów odpowiednich kwalifikacji do jego wykonywania, mających dawać gwarancję poprawności, rzetelności i zgodności z prawem, czuwa powołana przez ustawodawcę PKE, co – z uwagi na otwartość dostępu do zawodu doradcy podatkowego – ma tym bardziej doniosłe znaczenie. W odróżnieniu od zawodu radcy prawnego czy adwokata, których przedstawiciele mogą również wykonywać czynności doradztwa podatkowego, dla uzyskania tytułu doradcy podatkowego nie jest wymagane ukończenie pięcioletnich studiów kierunkowych (tu

prawniczych), kilkuletniej aplikacji zawodowej (poprzedzonej egzaminem wstępnym, wymagającym już na tym etapie rozległej wiedzy z wielu dziedzin prawa, i obejmującej szereg egzaminów w trakcie trwania aplikacji) i zdania egzaminu zawodowego (składającego się z pięciu egzaminów cząstkowych, zdawanych w kolejnych dniach z których każda obejmuje odrębną dziedzinę prawa). W przypadku doradztwa podatkowego, każda osoba posiadająca wyższe wykształcenie I stopnia (studia 3-letnie), obok warunków wspólnych przedstawicielom każdego zawodu zaufania publicznego tj. posiadania pełnej zdolności do czynności prawnej, korzystania z pełni praw publicznych i bycia nieskazitelnego charakteru, ma możliwość uzyskania tego tytułu zawodowego, a jedynym elementem weryfikacji posiadania odpowiedniej wiedzy niezbędnej dla właściwego jego wykonywania jest zdanie egzaminu przed PKE. Nietatwym zadaniem PKE jest natomiast zorganizowanie i przeprowadzenie tej weryfikacji w sposób dający gwarancję realizacji ww. celu przez nieograniczony niczym krąg zainteresowanych osób, ustawodawcy natomiast – wprowadzić regulacje, które jej to umożliwią. Obecny system egzaminowania, oparty o zasadę jawności pytań i zadań egzaminacyjnych, której nie ma w żadnym z pokrewnych wolnych zawodów, uniemożliwia, jak wskazano powyżej, faktyczną weryfikację odpowiedniego przygotowania kandydatów do wykonywania zawodu i w zdecydowanej większości przypadków jest jedynie sprawdzianem umiejętności zapamiętywania wynikającej z szeregu publikacji treści przygotowanych odpowiedzi. Tymczasem doradzanie w zakresie podatków wymaga, oprócz znajomości przepisów prawa podatkowego, także ich rozumienia i umiejętności ich stosowania w konkretnych stanach faktycznych. Tego natomiast obecna formuła egzaminowania nie jest w stanie zweryfikować, a oczekiwania rynku i potrzeba ochrony podatników są coraz wyższe z uwagi na rozbudowę przepisów podatkowych, wzrost obowiązków z nich wynikających oraz częstotliwości ich zmiany. Dlatego też przyjęcie w miejsce obecnej regulacji rozwiązań zobowiązujących PKE do publikacji tytułów aktów prawnych stanowiących podstawę zadań i pytań egzaminacyjnych oraz dodatkowo: przykładowych pytań i zadań egzaminacyjnych wraz z odpowiedziami, a nadto umożliwienie kandydatom korzystania na każdym z etapów egzaminu z treści aktów prawnych, jest adekwatne do uzyskania oczekiwanego celu, jakim jest posiadanie przez osoby przystępujące do egzaminu wiedzy i umiejętności jej stosowania, umożliwiających rzetelne i zgodne z prawem wykonywanie doradztwa podatkowego dla dobra klienta, w żadnym z elementów nie wykraczając poza to co jest konieczne dla jego osiągnięcia. Dotyczą one tych samych osób tj. kandydatów przystępujących do egzaminu, wymagają praktycznie tego samego zakresu wiedzy (powiększonego o dziedziny, które poprzez ich ścisły związek z prawem podatkowym, są wykorzystywane przez doradców w ich pracy) i znajomości

wynikających z ustawy dziedzin prawa i opierają się o ten sam schemat egzaminu – część pisemną i ustną. Brak zmian w obecnym systemie egzaminowania, pomimo zmian jakie mają dotyczyć sposobu pracy i samego składu osobowego PKE, w żaden sposób nie doprowadzi do zmiany niewłaściwego podejścia kandydatów do bardzo krótkiej i wydaje się mniej wymagającej także po stronie ponoszonych nakładów finansowych – w porównaniu z ww. zawodami zaufania publicznego – procedury uzyskiwania tytułu doradcy podatkowego, a tym samym nie uchroni podmiotów mających w przyszłości korzystać z ich pomocy przed ryzykiem nieprawidłowego wykonywania tych usług w następstwie niezajomości przepisów. Powszechna dostępność pytań i zadań egzaminacyjnych uniemożliwia PKE pełnienie roli, jaka została jej powierzona. Zaproponowane w opisanym powyżej zakresie zmiany są spójne z rozwiązaniami wynikającymi z ustaw regulujących zawody adwokata, radcy prawnego czy biegłego rewidenta, ponieważ żadna z ww. ustaw nie zawiera w swojej treści przepisu obligującego komisje egzaminacyjne przeprowadzające egzaminy wstępne czy zawodowe do publikacji wykazu pytań i zadań egzaminacyjnych. Analogicznie jak w obecnym brzmieniu ustawy o doradztwie podatkowym, ustawa z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 499) i ustawa z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o advokaturze (Dz. U. z 2024 r. poz. 1564) wskazuje zakres tematyczny egzaminu wstępnego oraz zobowiązuje do podawania do publicznej wiadomości wykazu tytułów aktów prawnych, według stanu prawnego obowiązującego w dniu ogłoszenia, z których wybrane stanowią podstawę opracowania pytań testowych na egzamin. Tak samo jak w ustawie z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1035, z późn. zm.), niniejszy projekt ustawy przewiduje publikację przykładowych pytań i zadań wraz z odpowiedziami. W związku z powyższym, projektowane rozwiązania przewidują podjęcie działań mających na celu wyeliminowanie zidentyfikowanych ryzyk braku właściwych kwalifikacji do wykonywania zawodu doradcy podatkowego w porównywalny sposób, jak wynika to z uregulowanych postępowań kwalifikacyjnych zawodów, których przedstawiciele również świadczyć mogą czynności doradztwa podatkowego. Dodatkowo wskazać należy, że wprowadzane rozwiązania w zakresie egzaminu na doradcę podatkowego nie ograniczają swobodnego przepływu osób i usług w Unii Europejskiej. Mając na uwadze powyższe uznaje się, że projektowane regulacje są zgodne z wynikającą z art. 50a ust. 1 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. z 2023 r. poz. 334, z późn. zm.) zasadą proporcjonalności, uzasadnionego i niedyskryminującego charakteru.

IV. Zmiany dotyczące PKE, w szczególności:

1) Poszerzenie składu PKE o łącznie 10 członków, poprzez zwiększenie liczby przedstawicieli każdej z reprezentowanych grup (przedstawicieli MF, pracowników naukowych i przedstawicieli KIDP – w każdej z tych grup o 2 osoby oraz sędziów delegowanych przez Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego – o 4 osoby) – zwiększona ilość pracy członków PKE, wynikająca przede wszystkim z rosnącej z roku na rok liczby kandydatów na doradców podatkowych chcących przystąpić do egzaminu, skutkuje trudnościami w zapewnieniu dostatecznej liczby terminów egzaminów i składów egzaminacyjnych. Przeprowadzenie egzaminów dla ok. 3000 kandydatów rocznie wymaga zorganizowania kilkudziesięciu egzaminów pisemnych oraz ponad 100 egzaminów ustnych w roku, zapewniając wyznaczenie w tym celu spośród członków PKE nawet 159 6-osobowych składów egzaminacyjnych (2024 r.). Zwiększenie o 4 osoby przedstawicieli środowiska sędziowskiego wynika z większego zaangażowania przedstawicieli tej grupy w zadania związane z egzaminem pisemnym. Zbyt mała liczba członków zmniejsza elastyczność ustalania składów PKE oraz utrudnia zapewnienie zastępstw w sytuacjach awaryjnych. Zwiększenie składu osobowego PKE z 60 do 70 osób (przedstawicieli MF – z 20 do 22 osób, sędziów – z 10 do 14 osób, pracowników naukowych – z 10 do 12 osób, przedstawicieli KIDP – z 20 do 22 osób) wpłynie korzystnie na pracę PKE, mając przy tym znikomy wpływ na wzrost kosztów funkcjonowania tego gremium, z uwagi na fakt, że praca PKE opiera się o 6-osobowe składy egzaminacyjne. Zwiększenie liczby członków PKE ma na celu jedynie zapewnienie większej dostępności członków PKE, których liczne obowiązki zawodowe wpływają na ich dyspozycyjność i możliwość uczestniczenia w składzie egzaminacyjnym przeprowadzającym egzamin. Zwiększenie liczebności PKE w każdej z grup wchodzących w jej skład, ułatwi zapewnienie odpowiedniej liczby egzaminatorów, adekwatnej do liczby egzaminów koniecznych do zorganizowania w związku z dużą liczbą kandydatów wnioskujących o przystąpienie do egzaminu. Jednoczesny udział większej liczby członków PKE możliwy jest jedynie w przypadku jej posiedzenia, które w praktyce odbywa się incydentalnie.

2) Podwyższenie wymogów dla kandydatów na członków PKE dla poszczególnych grup zawodowych ☐ szczególna rola PKE w kształtowaniu zawodu doradcy podatkowego jako zawodu zaufania publicznego, przejawiająca się w czuwaniu nad zapewnieniem wysokich kwalifikacji przyszłych doradców podatkowych, determinuje dobór składu osobowego tego gremium, którego członkowie winni legitymować się uznanym dorobkiem zawodowym oraz wysokim poziomem wiedzy i doświadczenia w dziedzinach objętych zakresem egzaminu. Obok obecnych wymogów tj. nieskazania prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne ścigane z oskarżenia

publicznego lub przestępstwo skarbowe, proponuje się wprowadzenie wymogu posiadania na tyle rozległej wiedzy i doświadczenia zawodowego, by dawać rękojmię prawidłowego wykonywania zadań, w tym przeprowadzenia egzaminu. Ponadto, z tym ogólnym kryterium korespondują wprowadzone nowe wymogi dotyczące wieloletniego doświadczenia zawodowego dla przedstawicieli każdej z grup zawodowych, w tym: dla przedstawicieli MF przede wszystkim – co najmniej 10 lat doświadczenia zawodowego w zakresie tworzenia lub stosowania przepisów prawa co najmniej w jednej z dziedzin objętych zakresem tematycznym egzaminu na doradcę podatkowego, dla sędziów co najmniej 5-letniego doświadczenia w wykonywaniu zawodu sędziego, dla członków KIDP co najmniej 5-letniego doświadczenia w wykonywaniu zawodu doradcy podatkowego, a dla pracowników naukowych co najmniej 5-letniego doświadczenia co najmniej w jednej z dziedzin objętych zakresem tematycznym egzaminu. Potwierdzenie spełnienia ww. warunków wynikać będzie z dokumentów składanych w procedurze kwalifikacyjnej przez kandydatów na członków PKE. Zmiana ta wpłynie na podwyższenie rangi PKE jako podmiotu weryfikującego wiedzę i umiejętności kandydata niezbędne do wykonywania zawodu. Zwiększenie wymogów dotyczy również kandydata na przewodniczącego PKE, którym będzie mogła zostać osoba posiadająca co najmniej stopień naukowy doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki prawne lub ekonomia i finanse w zakresie prawa finansowego lub finansów. Procedury egzaminacyjne realizowane na uczelniach mają wiele elementów wspólnych z głównym celem PKE (tj. weryfikacją wiedzy kandydatów do wykonywania zawodu doradcy podatkowego), dlatego też znajomość mechanizmów dydaktycznych i egzaminacyjnych (także z punktu widzenia ich organizacji) wynikająca z pracy naukowej i dydaktycznej jest niezwykle istotna dla sprawnej organizacji pracy PKE.

3) Wprowadzenie modyfikacji w zasadach powołania do składu PKE w tym ograniczenie członkostwa w tym gremium do dwóch kolejnych kadencji – udział w składzie PKE przedstawicieli dotychczasowych czterech grup zawodowych tj. pracowników naukowych (mających wpływ na kształcenie kandydatów do zawodu), przedstawicieli MF (osób tworzących prawo i egzekwujących jego postanowienia), doradców podatkowych (praktyków wspierających podatników w prawidłowym wykonywaniu ich obowiązków podatkowych), sędziów sądów administracyjnych (czuwających nad właściwym stosowaniem prawa i jego interpretowaniem) jest niezmiernie istotna dla właściwego wykonywania czynności doradztwa podatkowego. Przedstawiona powyżej różnorodność w składzie PKE jest jednym z gwarantów najwyższego profesjonalizmu, twórczego i efektywnego działania na rzecz realizacji jej zadań. Celem zapewnienia właściwej reprezentatywności każdego ze środowisk

wchodzących w skład PKE w projekcie zaproponowano wyraźne rozdzielanie poszczególnych grup zawodowych, uniemożliwiając powołanie osób mogących być przedstawicielami MF, jako przedstawicieli innych grup zawodowych. Reprezentowanie w składzie PKE jednej, konkretnej grupy zawodowej, istotne jest m.in. z uwagi na wewnętrzny podział zadań PKE, a co za tym idzie ich właściwą realizację. Dodatkowo, na wzór funkcjonującego obecnie uprawnienia KRDP wprowadzono możliwość złożenia uzasadnionego wniosku o odwołanie swojego przedstawiciela z PKE także dla Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego. Mając na celu zwiększenie aktywności pracy PKE ograniczono w projekcie możliwość członkostwa w PKE do dwóch kolejnych kadencji.

4) Zwiększenie kompetencji przewodniczącego PKE ² dotychczasowa praktyka w pracy PKE, nowe możliwości, potrzeby, ale i oczekiwania ze strony kandydatów czy rynku usług doradztwa podatkowego wpływają na konieczność zmian sposobu działania samej PKE. Uzupełnienie katalogu zadań przewodniczącego PKE o wynikające dotychczas jedynie z rozporządzenia reprezentowanie PKE na zewnątrz czy przygotowywanie zestawów pytań i zadań egzaminacyjnych oraz powoływanie zespołów do prowadzenia prac mających na celu zawarcie umowy w związku ze złożonym przez uczelnię wnioskiem, zostało poszerzone także o obowiązek przedstawiania MF, jako organowi powołującemu PKE, corocznego sprawozdania z funkcjonowania PKE, uwzględniającego udział każdego z członków tego gremium w jego pracach oraz powoływanie spośród członków PKE trzyosobowych zespołów do prowadzenia prac mających na celu weryfikację umowy zawartej z uczelnią. Dodatkowo, PKE będzie miała możliwość upoważnienia przewodniczącego PKE do podejmowania decyzji o odmowie dopuszczenia do egzaminu na doradcę podatkowego.

5) Dookreślenie procedury zawierania przez PKE z uczelniami umów na prowadzenie kierunku studiów, którego ukończenie uprawniać ma do uzyskania zwolnienia z części pisemnej egzaminu – czasochłonność i kosztowność procedury związanej z rozpatrywaniem wniosków uczelni o zawarcie z PKE umowy określającej realizowany przez daną uczelnię program studiów obejmujący efekty uczenia się w zakresie wiedzy i umiejętności z dziedzin, o których mowa w art. 20 ust. 1 ustawy, wymaganych w części pisemnej egzaminu na doradcę podatkowego, różnorodność przyjmowanych przez dane uczelnie rozwiązań w zakresie realizacji takiej umowy wpływają na konieczność zmiany obowiązujących w tym zakresie regulacji. Proponuje się wprowadzenie do ustawy o doradztwie podatkowym m.in. regulacji doprecyzowującej, że umowy zawierane są na wniosek uczelni, wraz z określeniem elementów tego wniosku, celem udokumentowania spełnienia przez uczelnie, jak dotychczas, warunku posiadania przez uczelnię uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki prawne lub ekonomia i

finanse oraz realizowania przez uczelnię – w ramach zgłaszanego kierunku – programu studiów obejmującego efekty uczenia się w zakresie wiedzy i umiejętności z dziedzin, o których mowa w art. 20 ust. 1 ustawy, wymaganych w części pisemnej egzaminu na doradcę podatkowego. Dodatkowo, wprowadzona została delegacja ustawowa dla MF do określenia w rozporządzeniu minimalnych wymogów, jakie powinien spełniać program studiów objęty wnioskiem o zawarcie umowy, w szczególności formę prowadzenia zajęć, sposoby weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta oraz liczbę godzin zajęć, w ramach których realizowany jest zakres tematyczny danej dziedziny egzaminacyjnej. Ww. rozwiązanie ma na celu pomoc PKE w dokonywaniu weryfikacji i oceny dokumentacji uczelni, a przede wszystkim wyrównanie poziomu przygotowania kandydatów na doradców podatkowych do zdawania egzaminu, a w konsekwencji wykonywania zawodu doradcy podatkowego. Zgodnie z projektowanymi przepisami wnioski uczelni o zawarcie ww. umowy z PKE będą podlegały opłacie, której wysokość zostanie określona przez MF w rozporządzeniu, mającej zrekompensować koszty działania PKE poniesione zarówno na etapie analizy wniosku, zawarcia umowy, jak i w ramach następczej – również wprowadzanej przez projekt – bieżącej weryfikacji przez PKE zawartych umów pod kątem spełniania przez uczelnie warunków będących podstawą ich zawarcia. W przypadku gdy, z uwagi na niespełnienie przez uczelnię warunków wynikających z przepisów, umowa z uczelnią nie zostanie zawarta, połowa opłaty podlegać będzie zwrotowi. Uwzględniając dotychczasowe doświadczenia w zawieraniu przez PKE umów oraz określone w ustawie – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce pojęcie „roku akademickiego”, który trwa od dnia 1 października do dnia 30 września, jako wyznacznik okresu czasu, w którym prowadzone są studia, przyjęto zasadę że umowy zawierane są przez PKE z uczelniami na okresy odpowiadające latom akademickim. Celem określenia konsekwencji rozwiązania umowy dla osób, które rozpoczęły studia w czasie jej obowiązywania i zrealizują je na warunkach określonych w tej umowie, przesądzono o stosowaniu w takim przypadku art. 24 ust. 5 i 6 ustawy umożliwiającego „zwolnienie” z części pisemnej egzaminu na doradcę podatkowego. Ponadto, uregulowano kwestię składanych przez uczelnie wniosków o zmianę zawartej umowy (tzw. aneks), które także każdorazowo wymagają zweryfikowania przez PKE całościowej dokumentacji obejmującej potwierdzenie spełniania wszystkich niezbędnych dla zawarcia umowy warunków – tak jak następuje to na etapie weryfikowania wniosku uczelni o zawarcie umowy. Stąd też do wniosku o zmianę umowy stosowane będą przepisy określające elementy wniosku o zawarcie umowy oraz terminu jego złożenia. W przypadku wniosku o zmianę umowy dotyczącego postanowień umowy w zakresie realizowania przez uczelnię programu studiów obejmującego efekty uczenia się w zakresie

wiedzy i umiejętności z dziedzin, o których mowa w art. 20 ust. 1 ustawy, wymaganych w części pisemnej egzaminu na doradcę podatkowego, wnioski podlegać będzie opłacie, takiej jak wniosek o zawarcie umowy, a gdy umowa nie zostanie zmieniona, połowa opłaty podlegać będzie zwrotowi. W ustawie uregulowano także konsekwencje prowadzonej przez PKE weryfikacji zawartych umów, w przypadku stwierdzenia niespełniania przez uczelnię lub realizowany przez nią program studiów warunków będących podstawą zawarcia umowy, przewidujące rozwiązanie umowy z końcem roku akademickiego, w którym PKE powzięła informację o niespełnieniu przez uczelnię lub realizowany przez nią program studiów warunków zawarcia tej umowy, chyba że uczelnia dokona niezbędnych zmian dostosowujących do warunków zawarcia umowy, nie później niż w terminie 3 miesięcy przed rozpoczęciem następnego roku akademickiego. Projekt zakłada, że umowy zawarte przed dniem wejścia w życie nowelizacji pozostaną w mocy do czasu ich rozwiązania lub upływu terminu, na jaki zostały zawarte, jednak nie dłużej niż do dnia 30 września 2027 r.

Stan: 10.09.2025 – projekt skierowano do rozpatrzenia na posiedzeniu Rady Ministrów.

Zgodnie z przyjętymi założeniami nowe regulacje wejdą w życie z dniem 1 stycznia 2026 r., przy czym:

- 1) do egzaminów na doradcę podatkowego przeprowadzanych do dnia 30 czerwca 2026 r. stosowane będą przepisy dotychczasowe;
- 2) do postępowań prowadzonych przez Rzecznika Dyscyplinarnego i sądy dyscyplinarne KIDP wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, co do zasady będą stosowane przepisy dotychczasowe;
- 3) przepisy dotyczące wykorzystania systemu teleinformatycznego do organizacji i przeprowadzania egzaminu na doradcę podatkowego wejdą w życie z dniem 1 lipca 2026 r.;
- 4) zmieniane przepisy dotyczące zawierania przez PKE umów z uczelniami wejdą w życie z dniem 1 kwietnia 2026 r.

[Link](#)

6. Projekt ustawy o zmianie ustawy o zdrowiu publicznym oraz niektórych innych ustaw

I. Projekt wprowadza zmiany w ustawie z dnia 11 września 2005 r. o zdrowiu publicznym, których celem jest uproszczenie systemu opłaty „cukrowej” oraz wyeliminowanie zidentyfikowanych wątpliwości interpretacyjnych w obszarze opłaty.

Zasadniczym celem projektowanych zmian w zakresie ustawy o zdrowiu publicznym jest:

1. przeniesienie obowiązku zapłaty opłaty – z podmiotów dokonujących sprzedaży detalicznej lub sprzedających napoje do punktów sprzedaży detalicznej – na producentów, importerów oraz podmioty nabywające wewnątrzspółnotowo napoje. Przeniesienie obowiązku zapłaty opłaty na początek łańcucha dostaw w znacznym stopniu ułatwi ustalenie podmiotu obowiązanego do zapłaty, co ma również znaczenie dla zapewnienia skutecznej kontroli wywiązywania się z obowiązków w zakresie opłaty;

2. zastąpienie pojęć „wprowadzenie na rynek” oraz „sprzedaż detaliczna”, które obecnie określają moment powstania obowiązku zapłaty opłaty, pojęciem „pierwszej sprzedaży” na terytorium kraju napojów;

Proponuje się, aby pojęcie „pierwszej sprzedaży” obejmowało czynności: sprzedaży, darowizny, użycia na potrzeby prowadzonej działalności gospodarczej, wydania, przekazania lub wykorzystania na potrzeby reprezentacji, reklamy albo osobiste podmiotu. W konsekwencji zostaną wyeliminowane wszystkie luki wynikające z obowiązujących przepisów;

3. doprecyzowanie przepisów poprzez jednoznaczne wskazanie, że opłata od środków spożywczych jest obliczana od łącznej ilości cukrów zawartych w napoju – dodanych i naturalnych, czyli od ilości cukrów wskazanej w informacji o wartości odżywczej umieszczonej na opakowaniu jednostkowym napoju;

4. doprecyzowanie, że opłatą od środków spożywczych są objęte są wszystkie koncentraty niezależnie od ich postaci (płynnej, półpłynnej, stałej, syropu), aby wyeliminować wątpliwości dotyczące objęcia opłatą tych produktów. Z uwagi na znacznie wyższą zawartość cukru w skoncentrowanym produkcie w stosunku do wyrobu gotowego do spożycia, proponuje się uzupełnienie regulacji o odrębną wysokość opłaty za litr lub kilogram koncentratu;

5. objęcie opłatą od środków spożywczych suplementów diety w postaci napoju, w tym syropów, z wyłączeniem tych suplementów diety, które oferowane są do sprzedaży w opakowaniach

nieprzekraczających 200 ml. Takie suplementy diety co do zasady sprzedawane są w aptece i wspomagają leczenie farmakologiczne, np. syrop prawoślazowy (*Althaeae sirupus*), syrop z rutyną, syrop z wyciągu z porostu islandzkiego;

6. objęcie opłatą od środków spożywczych napojów zawierających co najmniej 20% soku oraz do 5g cukrów, które jednocześnie zawierają substancje słodzące, kofeinę lub taurynę;

7. wyłączenie spod opłaty od środków spożywczych napojów, które są mieszaniną wody i soku owocowego lub warzywno-owocowego lub owocowo-warzywnego lub warzywnego, z zastrzeżeniem, że nie dodano do tego napoju cukrów, substancji słodzących, kofeiny ani tauryny;

8. wyłączenie spod opłaty od środków spożywczych nektarów z pigwy, rokitnika, aronii, czarnej porzeczki, agrestu lub wiśni, w których zawartość cukrów jest równa lub mniejsza niż 13 g w przeliczeniu na 100 ml napoju, oraz nie dodano do nich substancji słodzących, kofeiny ani tauryny;

9. wprowadzenie możliwości podpisywania informacji o opłacie CUK-1 innymi podpisami niż podpis kwalifikowany;

10. wprowadzenie możliwości zwrotu opłaty „cukrowej” w przypadku dostawy wewnątrzwspólnotowej albo eksportu od napojów, od których opłata została zapłacona na terytorium kraju. Jednocześnie, mając na uwadze zapewnienie skutecznego nadzoru organów podatkowych, proponuje się ograniczenie możliwości zwrotu opłaty do podmiotu, który dokonał zapłaty opłaty, oraz pierwszego nabywcy, który nabywa napoje bezpośrednio od podmiotu obowiązującego do zapłaty opłaty, a następnie dokonuje ich wyprowadzenia poza terytorium kraju w ramach dostawy wewnątrzwspólnotowej albo eksportu. Zwrot opłaty dokonywany będzie na wniosek podmiotu uprawnionego złożony do właściwego naczelnika urzędu skarbowego w terminie 6 miesięcy od dnia dokonania dostawy wewnątrzwspólnotowej dostawy albo eksportu.

II. Projekt wprowadza zmiany w ustawie z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, której celem jest objęcie opłatą od środków spożywczych napojów sprzedawanych przez zakłady pracy chronionej oraz zakłady aktywności zawodowej.

III. Projekt wprowadza zmiany w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, których celem jest umożliwienie opłacania odsetek od zaległych opłat od środków spożywczych i dodatkowych opłat z rachunku VAT, co jest korzystnym rozwiązaniem dla podmiotów obowiązanych do zapłaty opłaty.

Stan: 16.09.2025 – projekt znajduje się na etapie opiniowania.

Przepisy zmieniające ustawę o zdrowiu publicznym wejdą w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia.

[Link](#)

Nazwa Deloitte odnosi się do jednej lub kilku jednostek Deloitte Touche Tohmatsu Limited („DTTL”) i jej firm członkowskich oraz ich jednostek stowarzyszonych (zwanych łącznie „organizacją Deloitte”). DTTL (zwana również „Deloitte Global”), jej firmy członkowskie i podmioty z nimi powiązane są prawnie odrębnymi, niezależnymi podmiotami, które nie mogą podejmować decyzji ani zobowiązań za inne podmioty wobec osób trzecich. DTTL, jej firmy członkowskie i podmioty z nimi powiązane ponoszą odpowiedzialność wyłącznie za własne działania i zaniechania, a nie za działania i zaniechania innych firm członkowskich. DTTL nie świadczy usług na rzecz klientów. Więcej informacji można znaleźć na stronie: www.deloitte.com/about.

W Polsce usługi na rzecz klientów świadczą: Deloitte Advisory spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp.k., Deloitte Poland sp. z o.o., Deloitte Audit spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp.k., Deloitte Doradztwo Podatkowe Dąbrowski i Wspólnicy sp.k., Deloitte PP sp. z o.o., Deloitte Advisory sp. z o.o., Deloitte Consulting S.A., Deloitte Legal, Ostrowski, Gizicki i Wspólnicy sp. k., Deloitte Digital sp. z o.o. (wspólnie określane mianem „Deloitte Polska”), będące jednostkami powiązаныmi z Deloitte Central Europe Holdings Limited. Deloitte Polska jest jedną z wiodących firm doradczych w kraju, świadczącą usługi profesjonalne w obszarach: audytu, doradztwa podatkowego, konsultingu, zarządzania ryzykiem, doradztwa finansowego oraz prawnego za pośrednictwem ponad 2300 profesjonalistów z Polski i zagranicy. Więcej informacji o Deloitte Polska: www.deloitte.com/pl/onas

Powyższa publikacja zawiera jedynie informacje natury ogólnej. Deloitte Touche Tohmatsu Limited („DTTL”), globalna sieć jej firm członkowskich oraz jednostek z nimi powiązanych (zwanych łącznie „organizacją Deloitte”) nie świadczą za jej pośrednictwem profesjonalnych usług ani nie udzielają profesjonalnych porad. Przed podjęciem jakichkolwiek decyzji lub działań, które mogą mieć wpływ na finanse lub działalność firmy, należy skorzystać z porady specjalisty.

Nie składamy żadnych oświadczeń, nie udzielamy gwarancji ani nie podejmujemy zobowiązań (jawnych ani dorozumianych) dotyczących dokładności i kompletności informacji zawartych w niniejszej publikacji. DTTL, jej firmy członkowskie, podmioty z nimi powiązane, ich pracownicy oraz agenci nie ponoszą odpowiedzialności za straty lub szkody, wynikające bezpośrednio lub pośrednio z wykorzystania niniejszej publikacji. DTTL i jej firmy członkowskie oraz podmioty z nimi powiązane stanowią oddzielne i niezależne podmioty prawne.

© 2025. Wszelkich informacji udziela Deloitte Polska.